

PRILOGA:

»PRILOGA 3 (jedro gradiva):

PREDLOG
(EVA 2022-2550-0027)

ZAKON **O GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽBAH VARSTVA OKOLJA**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20, v nadaljevanju: ZVO-1) določa in ureja obvezne gospodarske javne službe varstva okolja.

ZVO-1 v 148. členu določa obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja. V navedenem členu je tudi določeno, da država zagotovi izvajanje te javne službe skladno s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe, da Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) podrobneje predpiše dejavnosti in določi način opravljanja obvezne gospodarske javne službe, predpiše način oblikovanja in določanja cene, oskrbovalne standarde ter tehnične, vzdrževalne, organizacijske in druge ukrepe ter normative za opravljanje javne službe in da so objekti in naprave, potrebne za izvajanje javne službe infrastruktura državnega pomena. Določbe 148. člena ZVO-1 vsebujejo tudi določbe, ki urejajo strokovni nadzor nad izvajalci obveznih državnih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

ZVO-1 v 149. členu določa obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja. V navedenem členu je dano pooblastilo vladi, da podrobneje predpiše vrste dejavnosti, komunalnih odpadkov in nalog, ki se izvajajo v okviru teh javnih služb, ter metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde in tehnične, vzdrževalne, organizacijske ter druge ukrepe in normative za opravljanje teh javnih služb. Člen določa tudi, da so objekti in naprave, potrebni za izvajanje javnih služb, infrastruktura lokalnega pomena. Občina je dolžna zagotoviti izvajanje javnih služb skladno s predpisi vlade, izdanimi na podlagi tega člena, in predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe. V petem odstavku 149. člena ZVO-1 je določeno, da v kolikor občina ne zagotovi izvajanja obvezne gospodarske javne službe, jo zagotovi država na območju občine in za njen račun, način zagotovitve pa določi vlada.

Gospodarske javne službe so na sistemski ravni urejene v Zakonu o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11 – ORZGJS40, v nadaljnjem besedilu: ZGJS).

Namen predloga Zakona o gospodarskih javnih službah varstva okolja (v nadaljevanju: predlog ZGJSVO) je podrobneje urediti področje izvajanja javnih službah varstva okolja, ki jih opredeljuje ZVO-1.

Nov predlog zakona je potreben, ker ZGJS določa zgolj splošne določbe glede načina in oblik izvajanja gospodarskih javnih služb, to je zagotavljanje materialnih javnih dobrin kot proizvodov in storitev, katerih trajno in nemoteno proizvodnjo v javnem interesu zagotavlja Republika Slovenija oziroma občina ali druga lokalna skupnost zaradi zadovoljevanja javnih potreb, kadar in kolikor jih ni mogoče zagotavljati na trgu. Gospodarske javne službe so določene z zakoni s področja

energetike, prometa in zvez, komunalnega in vodnega gospodarstva in gospodarjenja z drugimi vrstami naravnega bogastva, varstva okolja ter z zakoni, ki urejajo druga področja gospodarske infrastrukture. Za gospodarske javne službe s področja varstva okolja so se tekom izvajanja pokazale številne specifike in potreba po pripravi posebnega področnega zakona. Področje javne službe oskrbe s pitno vodo je treba uskladiti s 70.a členom Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a, v nadaljevanju: Ustava).

Izvajanje dejavnosti, ki se opravljajo v okviru obveznih gospodarskih javnih služb, je povezano z izpolnjevanjem ciljev in obveznosti, zahtevanih na področju varstva okolja v posameznih evropskih direktivah in posledično določenih v posameznih predpisih, izdanih na podlagi ZVO-1. Težave pri izpolnjevanju predpisanih ciljev in obveznosti, za katere je odgovorna država, so zlasti opazne v povezavi z obveznimi občinskimi gospodarskimi javnimi službami na področju ravnanja s komunalnimi odpadki. Na pomanjkljivosti na navedenem področju je opozorilo tudi Računsko sodišče RS v svojem Revizijskem poročilu o ravnanju s komunalnimi odpadki v letu 2015.

Z omenjenim predlogom zakona bo podrobneje urejeno izvajanje obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: javnih služb), način in oblike njihovega izvajanja, oblikovanje cen storitev javnih služb in subsidiarno odgovornost izvajanja javnih služb ter izvajanje javnih služb v primeru stavke in višje sile, s čimer se bo celotna ureditev upravljanja in oblik javnih služb prenesla v predlog ZGJSVO, ki je *lex specialis*. Takšna ureditev pomeni bolj jasno ureditev posameznih vprašanj izvajanja javnih služb, občinskih in državnih, ter usklajitev z Ustavo. Občinske javne službe, ki jih obravnava predlog ZGJSVO, so: odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, zbiranje komunalnih odpadkov, obdelava mešanih komunalnih odpadkov, odlaganje ostankov obdelanih komunalnih odpadkov in urejanje in čiščenje javnih površin. Državne javne službe ki jih obravnava predlog ZGJSVO, so: sežiganje komunalnih odpadkov, ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2 in zbiranje, predelava ali odstranjevanje določenih vrst drugih odpadkov. Prenesena naloga z države na občine je oskrba s pitno vodo.

Dosedanja zakonska ureditev je bolj odprta in dopušča več možnih oblik izvajanja javnih služb, v režijskem obratu, kadar bi bilo zaradi majhnega obsega ali značilnosti službe neekonomično ali neracionalno ustanoviti javno podjetje ali podeliti koncesijo, v javnem gospodarskem zavodu, kadar gre za opravljanje ene ali več gospodarskih javnih služb, ki jih zaradi njihove narave ni mogoče opravljati kot profitne oziroma če to ni njihov cilj, v javnem podjetju, kadar gre za opravljanje ene ali več gospodarskih javnih služb večjega obsega ali kadar to narekuje narava monopolne dejavnosti, ki je določena kot gospodarska javna služba, gre pa za dejavnost, ki jo je mogoče opravljati kot profitno ali s podeljevanjem koncesij. Vse organizacijske oblike, ki jih je predvidel ZGJS, se niso izkazale primerne za področje gospodarskih javnih služb varstva okolja. S predlaganim zakonom bosta za oskrbo s pitno vodo možni dve obliki zagotavljanja javne službe, in sicer javno podjetje ali javni gospodarski zavod, oba v sto odstotni javni lasti. Na ta način bo zagotovljeno, da bo oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavljala država preko samoupravnih lokalnih skupnosti neposredno in neprofitno, kot to zahteva Ustava.

Predpisi, ki urejajo to področje

- Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 –

ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20)

- Uredba o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 88/12)
- Pravilnik o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 35/06, 41/08, 28/11 in 88/12)
- Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12, 76/17 in 78/19)
- Uredba o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode (Uradni list RS, št. 98/15, 76/17, 81/19 in 194/21)
- Uredba o obvezni občinski gospodarski javni službi zbiranja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 33/17 in 60/18)
- Uredba o načinu opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 123/04, 106/05 in 6/16)
- Uredba o načinu, predmetu in pogojih opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov na območju občin Savinjske regije (Uradni list RS, št. 109/05, 62/08 in 6/16)
- Uredba o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 10/14, 54/15, 36/16, 37/18 in 13/21)

1.2. Razlogi za sprejem predloga zakona

S predlogom zakona se sledi priporočilom Računskega sodišča RS ter v zakonodajo prenaša ureditev, ki jo prinaša 70.a člen Ustave RS.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Temeljni cilji zakona so nadgradnja in celovita ter bolj podrobna ureditev obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja ter določitev mehanizmov in instrumentov, s katerimi bi država lahko posegala v sistem izvajanja občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja zaradi zagotavljanja njegove racionalnosti (ekonomika, infrastruktura, ...), zlasti tudi glede doseganja ciljev, določenih na ravni Evropske unije; v tem kontekstu je treba pozornost nameniti tudi razmerju med državnimi in občinskimi predpisi, zlasti glede vsebine in možnosti nadzora nad njihovo zakonitostjo.

Cilji na področju izvajanja javnih služb so zlasti zanesljivo, učinkovito in pregledno izvajanje javnih služb ob upoštevanju čim manjšega obremenjevanja okolja in varstvo potrošnikov kot končnih uporabnikov javnih služb.

2.2 Načela

V poglavju »Temeljna načela« predlog ZGJSVO našteva in pojasnjuje načela, na katerih temelji.

To so načelo javnosti, katerega namen je transparentnost delovanja javnih služb ob spoštovanju omejitve dostopa do podatkov oziroma informacij, kadar tako določajo predpisi.

Nadalje predlog temelji na načelu prioritete, ki prednostno napotuje na povečanje učinkovitosti obstoječe infrastrukture pred gradnjo nove ter trajnostnega razvoja, ki določa, da je pri izvajanju javnih služb treba jemati v obzir tudi prihodnje generacije, s tem, da se jim poskusi omogočiti življenje v čim bolj ohranjenem okolju.

Glede na to, da predlagatelj ocenjuje, da je, kadar okoliščine to dopuščajo, smiselno izvajati javne službe v medsebojnem sodelovanju, predlog ZGJSVO spodbuja občine, da na ta način zagotavljajo

izvajanje javnih služb, če je to le mogoče.

Skladno s predlogom ZGJSVO imajo uporabniki pravico do javnih dobrin na pregleden in nepristranski način pod enakimi pogoji, pri izvajanju javnih služb pa morajo biti upoštewane njihove pravice ob tem, da je treba posebno pozornost posvetiti tistim, ki so v slabšem ekonomskem položaju oziroma ranljivim skupinam prebivalstva.

Predlog ZGJSVO vključuje načelo stroškovne učinkovitosti, ki določa, da se morajo vsi deležniki pri izvajanju javnih služb prizadevati za čim nižje neposredne stroške za uporabnike in čim nižje zunanje stroške. Presežek prihodkov pri izvajanju javne službe pa se usmeri v razvoj in izboljšanje storitev javne službe.

V nadaljevanju je vključeno načelo enakega obravnavanja in preglednosti gradnje infrastrukture ter načelo bližine, ki se nanaša na smiselnost in ekonomičnost prednostne uporabe infrastrukture glede na njeno geografsko bližino.

V predlogu je opredeljeno tudi načelo odgovornosti izvajalca, ki nosi breme in oblikuje ustrezne rezervacije za tveganja onesnaževanja okolja, ki jih njegovo izvajanje povzroča.

2.3 Poglavitne rešitve

Gospodarska javna služba oskrbe s pitno vodo

Republika Slovenija je pravico do pitne vode zapisala v Ustavo, in sicer je zapisano, da so vodni viri javno dobro v upravljanju države ter da služijo prednostno in trajnostno oskrbi prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev in v tem delu niso tržno blago. Oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev zagotavlja država preko samoupravnih lokalnih skupnosti neposredno in neprofitno. Zakone, ki urejajo vsebine iz novega 70.a člena Ustave, je bilo treba uskladiti z ustavnim zakonom, pri čemer predlog ZGJSVO ureja ključne določbe, ki bodo pravna podlaga za nadaljnje uresničevanje te pravice.

V skladu z Zakonom o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 - ZZdl-A, 41/04 - ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15 in 65/20) so celinske vode in vodna zemljišča naravno vodno javno dobro. Naravno vodno javno dobro je namenjeno splošni rabi, kar pomeni, da ga lahko uporabljajo vsi pod enakimi pogoji. Zakon določa, da je za posebno rabo vode, torej rabo, ki presega splošno rabo, treba pridobiti vodno dovoljenje in plačevati vodno povračilo. Oskrba s pitno vodo je posebna raba vode, ki se izvaja kot obvezna občinska gospodarska javna služba, kot je določeno v ZVO-1. Način in oblike izvajanja določa ZGJS. Splošna raba obsega takšno rabo vodnega dobra, ki ne zahteva uporabe posebnih naprav (vodne črpalke, natege in podobno) ali zgraditve objekta in naprave, za katero je treba pridobiti dovoljenje. Izvajanje javne službe oskrbe s pitno vodo pa je posebna raba vode, za katero mora vodno pravico pridobiti občina, kot to določa Zakon o vodah.

Oskrba s pitno vodo je storitev, njena distribucija pa je povezana s stroški. Način obračunavanja stroškov določa Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12, 76/17 in 78/19). Uredba dovoljuje subvencijo cene, ki je razlika med potrjeno in zaračunano ceno in bremenem proračun občine. Občina nima določenega drugega vira za kritje nastale razlike. ZVO-1 določa, da so objekti in naprave, potrebni za izvajanje obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, infrastruktura lokalnega pomena. Zakon o urejanju prostora določa, da gradnjo komunalne opreme, zagotavlja

občina. Med komunalno opremo med drugim sodijo tudi objekti in omrežja infrastrukture za izvajanje obveznih lokalnih gospodarskih javnih služb varstva okolja po predpisih, ki urejajo varstvo okolja. Gradnja komunalne opreme se financira iz komunalnega prispevka, proračuna občine, proračuna države in iz drugih virov. Uredba o oskrbi s pitno vodo določa, da je javni vodovod, ki je občinska gospodarska javna infrastruktura, namenjen izvajanju javne službe. Zakon o urejanju prostora določa, da so gospodarska javna infrastruktura objekti ali omrežja, ki so namenjeni opravljanju gospodarskih javnih služb skladno z zakonom ter tista gospodarska infrastruktura, ki je kot taka določena z zakonom ali odlokom lokalne skupnosti, kakor tudi drugi objekti in omrežja v splošni rabi. Gospodarska javna infrastruktura je državnega in lokalnega pomena. Za ohranitev oskrbe s pitno vodo po načelih javne službe je ključno, da infrastruktura ostane v javni lasti.

ZGJS, ki je bil sprejet v letu 1993, dokaj ohlapno ureja področje izvajanja komunalnih dejavnosti, saj je bil za področje predviden sprejem posebnega zakona, ki bi bolj podrobno reguliral izvajanje dejavnosti. Poseben zakon, ki bo urejal to področje, je ZGJSVO.

Gospodarska javna služba odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode

Javna služba odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode je sicer že urejena v podzakonskem predpisu, vendar pa so določene vsebine zaradi svojega pomena sedaj prenesene na zakonsko raven. To so: obvezne storitve, ki se opravljajo v okviru odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, uporabniki javne službe, doseganje oskrbovalnih standardov, zagotavljanje javne službe, vodenje evidenc ministrstva in izvajalcev javne službe, program izvajanja javne službe, poročanje o izvajanju javne službe, poročanje o doseganju oskrbovalnih standardov ter določbe glede posebnih storitev.

Rešitve ostajajo podobne kot do sedaj, pomembna novost zakona je, da med oblikami izvajanja javne službe ni več predvidenih režijskih obratov in da mora izvajalec javne službe opravljati storitve za vsaj 5.000 uporabnikov, izrecno pa je prepovedano prepustiti izvajanje javne službe podizvajalcem. Novost je tudi, da izvajalec javne službe pripravi program izvajanja javne službe za vsako občino posebej.

V zvezi s cenami storitev te javne službe se količina opravljene storitve odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode z javnih površin ter količina storitve prevzema vsebine in ravnanja z vsebino iz nepretočnih greznic, prevzema blata in ravnanja z blatom iz obstoječih greznic ali malih komunalnih čistilnih naprav, uporabnikom obračuna v višini 80 odstotkov dobavljene pitne vode v m³, ki se odvaja v javno kanalizacijo, čisti na komunalni čistilni napravi ali se odvaja v nepretočno greznico, obstoječo greznico ali malo komunalno čistilno napravo za uporabnike, za katere se opravljajo storitve javne službe oskrbe s pitno vodo, ki jo je mogoče izmeriti. Uporabnikom storitev, ki niso uporabniki storitev javne službe oskrbe s pitno vodo in jim ni mogoče izmeriti količine dobavljene pitne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na komunalni čistilni napravi ali katerim ni mogoče izmeriti količine vode, ki se odvaja v nepretočno oziroma obstoječo greznico ali malo komunalno čistilno napravo, se količina opravljene storitve obračuna na podlagi števila stalno in začasno prijavljenih stanovalcev ob upoštevanju normirane porabe pitne vode, ki znaša 0,12 m³ na osebo na dan.

Gospodarske javne službe ravnanja z odpadki

Državna gospodarska javna služba sežiga komunalnih odpadkov

Javna služba je sicer že urejena v podzakonskem predpisu, vendar pa so določene vsebine zaradi svojega pomena sedaj prenesene na zakonsko raven. Zakon spreminja ureditev v smislu, da se dejavnost izvaja kot koncesionirana javna služba. Sprememba je tudi v vrstah odpadkov, ki so predmet javne službe, saj blata čistilnih naprav skladno z določbami v predpisih EU ne sodijo več med komunalne odpadke. V zakonu so predpisani pogoji, pod katerimi ostanek komunalnih odpadkov po mehanski obdelavi lahko postane predmet državne gospodarske javne službe.

Zakon daje vladi pooblastilo, da s predpisom podrobneje uredi prispevna območja, iz katerih bodo za posamezno napravo dostavljeni odpadki za obdelavo v okviru javne službe. Zakon določa tudi nadzor nad določbami izvajanja državne javne službe in koncesije, ki ga v okviru svojih pristojnosti opravljajo ministrstvo, pristojno za okolje in inšpektorat, pristojen za okolje. Kazenske določbe so predpisane za izvajalca državne javne službe in njegovega uporabnika.

Državna gospodarska javna služba ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2

Državna gospodarska javna služba ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2 je namenjena odstranjevanju živalskih stranskih proizvodov (odpadkov), ki niso namenjeni prehrani ljudi in za druge živalske stranske proizvode, ki nastajajo na območju Republike Slovenije in se razvrščajo med živalske stranske proizvode I. in II. kategorije v skladu z Uredbo (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) UL L št. 300, z dne 14.11.2009, str. 1–1, kot je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/1009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu, spremembi uredb (ES) št. 1069/2009 in (ES) št. 1107/2009 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2003/2003 UL L št.170, z dne 25.6.2019, str. 1). Javna služba je sicer že urejena v podzakonskem predpisu, vendar pa so določene vsebine zaradi svojega pomena sedaj prenesene na zakonsko raven.

Gre za določbe, ki opredeljujejo obseg nalog javne službe, pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, določbe glede uporabnika javne službe ter pravila izvajanja te javne službe. Navedeni so tudi pogoji izvajanja javne službe ter viri financiranja in način določanja cene storitev te javne službe.

Občinske gospodarske javne službe ravnanja z odpadki (zbiranje, obdelava, odlaganje)

Področje zbiranja je sicer urejeno v samostojnem podzakonskem predpisu, medtem ko so določbe glede javne službe obdelave in odlaganja urejene v predpisu, ki ureja odlagališča.

Iz omenjenih predpisov so na zakonsko raven prenesene določbe, ki določajo vrste odpadkov, uporabnike storitev in njihove obveznosti, izjeme od uporabe, oblike zagotavljanja javne službe, pogoje za opravljanje javne službe in evidence ter dopustnost opravljanja posebnih storitev na infrastrukturi, namenjeni izvajanju javnih služb.

V določilih, ki urejajo javne službe obdelave in odlaganja komunalnih odpadkov je nedvoumno določeno, da javno službo lahko izvaja samo oseba, ki ima za obdelavo odpadkov (v to sodi tudi odlaganje) pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

Odpadke lahko v okviru javne službe obdeluje le izvajalec, ki je javno podjetje ali javni zavod v lasti občine oziroma oseba, ki je za opravljanje dejavnosti pridobila koncesijo.

Določbe predloga ZGJSVO izključujejo opravljanje dejavnosti s pomočjo podizvajalcev. Predlog ZGJSVO daje vladi pooblastilo, da s predpisom podrobneje uredi oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne in organizacijske ter druge ukrepe in normative za izvajanje javne službe, vodenje evidenc in obveščanje uporabnikov za vsako od navedenih služb.

Gospodarska javna služba urejanja in čiščenja javnih površin

V sedaj veljavnih predpisih gospodarska javna služba urejanja in čiščenja javnih površin s podzakonskim predpisom, kot to predvideva 149. člen ZVO-1, ni urejena. Ob odsotnosti predpisov zato vsaka občina za to gospodarsko javno službo postavlja svoja merila in pogoje izvajanja del in nalog. Slabosti neurejenega sistema se kažejo v velikih razlikah pri upravljanju. Med občinami nastopajo razlike v kakovosti urejanja javnih površin, ne deluje institut spremljanja stanja in nujnega ali nadomestnega ukrepanja države. Tako predlog ZGJSVO prvič po treh desetletjih ponovno ureja tudi javno službo urejanja in čiščenja javnih površin, saj so se v praksi pokazale potrebe po njeni ureditvi tudi glede na ostale obvezne gospodarske javna služba varstva okolja.

Predlog ZGJSVO določa javne površine, za katere se izvaja javna služba ter njihovo evidentiranje, vključno z vsebino evidence. Občina uredi izvajanje javne službe z odlokom, s katerim se določi organizacijska zasnova opravljanja javne službe po vrstah in številu izvajalcev, način upravljanja javne službe, vrste in vsebine nalog, obseg javnih površin za katere se izvaja javna služba, obveznosti izvajalca javne službe, obveznosti občine, vire in način financiranja ter druge elemente, pomembne za opravljanje in razvoj javne službe vzdrževanja in čiščenja javnih površin. Predpisana je izdelava programa urejanja in čiščenja javnih površin in obvezno poročanje o izvajanju javne službe. Zaradi težav v praksi pri izvajanju javne službe na priobalnih zemljiščih je omogočeno, da občina javno službo izvaja tudi na teh zemljiščih, če je zato predhodno pridobljeno soglasje pristojnega ministrstva.

Evidentiranje gospodarske javne infrastrukture varstva okolja

Predlog ZGJSVO nekoliko bolj podrobno kot sedaj veljavni predpisi določa evidentiranje gospodarske javne infrastrukture varstva okolja. Gospodarska javna infrastruktura varstva okolja se evidentira v upravljavskem katastru in katastru gospodarske javne infrastrukture. Kataster gospodarske javne infrastrukture vodi in vzdržuje pristojni organ za geodetske zadeve. Upravljavski katastri gospodarske infrastrukture so katastri, ki jih vodijo in vzdržujejo upravljavci posamezne vrste gospodarske infrastrukture. Določeni so podatki, ki se morajo evidentirati v katastru gospodarske javne infrastrukture. Vzpostavljen je nov povezovalni identifikator, ki služi povezovanju različnih evidenc (register osnovnih sredstev, upravljavski kataster, ipd.). Predlog ZGJSVO določa tudi dostop do podatkov gospodarske javne infrastrukture iz katastra javne gospodarske infrastrukture in upravljavskega katastra.

Cene

Predlog ZGJSVO določa oblikovanje cen storitev javnih služb in zavezanca za plačilo navedenih storitev. V zvezi s tem določa postopek oblikovanja cene in njeno sestavo. Določa elemente cene

in izhodišča za določitev cene. Prav tako določa upravičene stroške, ki se lahko vključijo v ceno storitve javne službe. Posebej določa oblikovanje cene za občinske javne službe in državne javne službe. Pri tem se sledi štirim kumulativnim merilom, katerih izpolnjevanje je bistveno, da se znesek nadomestila za storitve javne službe ne šteje za državno pomoč. To so (i) izvajalec, ki prejema plačilo za opravljanje storitev javne službe, mora navedene obveznosti, ki so jasno opredeljene, dejansko izpolnjevati, (ii) merila za določanje cene storitev javne službe so jasno in objektivno določena in tako izvajalcem in uporabnikom storitev javne službe znana vnaprej, (iii) nadomestilo za izvedene storitve ne presega stroškov, ki so nastali z izvajanjem storitev javne službe z upoštevanjem realiziranih prejemkov in zmernega dobička izvajalca javne službe, razen v primeru izvajanja javne službe oskrbe s pitno vodo, ki se izvaja neprofitno, (iv) kadar se izvajalec ne izbere v konkurenčnem postopku je treba zagotoviti, da se stroški izvajalca določijo na podlagi analize stroškov, ki bi jih imelo povprečno dobro vodeno podjetje z ustrežno opremo.

V Republiki Sloveniji še ne razpolagamo z ustreznimi merili, ki bi omogočala kakovostno analizo stroškov, da bi lahko na tej podlagi določali višino stroškov izvajalca storitev javnih služb, ki bi jih imelo povprečno dobro vodeno podjetje z ustrežno opremo. Storitve gospodarskih javnih služb se izvajajo v položaju, ko je uporabnikom s strani občine ali države dodeljen en izvajalec. Z vidika uporabnika se zato navedena dejavnost izvaja v obliki monopola. Presoja o ustrezni višini stroškov izvajanja javne storitve pa je zato otežena. Zato smo v predlogu ZGJSVO želeli slediti Sklepu Komisije z dne 20. decembra 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena. Sklep določa pogoje, pod katerimi je državna pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, združljiva z notranjim trgov in izvzeta iz obveznosti priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe. Državna pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, ki izpolnjuje pogoje iz tega sklepa, je združljiva z notranjim trgov in izvzeta iz obveznosti predhodne priglasitve, določene v členu 108(3) Pogodbe, če obenem izpolnjuje tudi zahteve iz Pogodbe ali sektorske zakonodaje Unije.

Predlog ZGJSVO določa naloge izvajalca javne službe. Določeni so stroški, ki so upravičeni in se lahko vključijo v ceno izvajanja javne službe. Prav tako so določeni neupravičeni stroški, ki se ne smejo vključiti v ceno. Določen je izračun cene in merske enote, na katere se cena nanaša in ki se uporabljajo za merjenje storitev javne službe.

Predlog ZGJSVO jasno določa obračunska obdobja. Prav tako določa, da izračun cene temelji na revidiranih izkazih in poročilih ter planiranih količinah in stroških v prihodnjem obdobju. Pri tem se kontrolira tudi realizacija planiranih količin in stroškov. Odstopanja pa se uporabijo za korekcijo cene ali za vrnitev prekomernih prihodkov, če gre za večja odstopanja. Pravne osebe, ki opravljajo dejavnost javnih služb, morajo imeti revidirane letne računovodske izkaze. Pri reviziji se ugotavlja tudi namenskost, učinkovitost in racionalnost uporabe proračunskih sredstev. Ustreznost razporejanja upravičenih in neupravičenih stroškov za revidirano obdobje vsako leto ob letni reviziji računovodskih izkazov preveri revizor in o tem izda na podlagi ustrezne pogodbe posebno poročilo o opravljenih dogovorjenih postopkih. Če izvajalec javne službe ni zavezan k obvezni reviziji računovodskih izkazov, mora preverjanje ustreznosti razporejanja stroškov zagotoviti s pogodbo z revizorjem najpozneje do 30. aprila tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto.

Določen je način ugotavljanja primernosti prihodkov in stroškov, vključenih v ceno storitve javne službe. Znesek odbitnih postavk posamezne obvezne javne službe, ki presega 10 odstotkov zneska povprečnega letnega prihodka preteklih treh koledarskih let te posamezne obvezne javne

službe predstavlja prekomerne prihodke in se mora uporabnikom storitev vrniti v koledarskem letu, ki sledi koledarskemu letu, v katerem so navedeni zneski nastali. Navedeni znesek se ne more vrniti v obliki nižje oblikovane cene javne infrastrukture oziroma nižje oblikovane cene storitve javne službe.

Predlog ZGJSVO določa tudi način vračila prekomernih prihodkov izvajalca javne službe. Prekomerno zaračunane stroške v preteklem obračunskem obdobju upošteva izvajalec pri oblikovanju cene v tekočem letu za prihodnje obračunske obdobje na podlagi revidiranih računovodskih izkazov in potrjenih letnih poročil, evidenčnih listov in drugih uradnih poročil za preteklo obračunsko obdobje.

Ceno storitve državne javne službe določi vlada v tekočem obračunskem obdobju za naslednje obračunsko obdobje. Dolžino obračunskega obdobja določi vlada s podzakonskim predpisom in se lahko razlikuje glede na vrsto gospodarske javne službe. Cena državne javne službe se izračuna tako, da se predračunski stroški delijo s predračunsko količino storitev. Predračunski stroški in količine opravljenih storitev se nanašajo na prihodnje obračunsko obdobje.

Določena je metodologija za izračun upravičenih stroškov in ugotavljanje morebitnih prekomernih prihodkov izvajalca javne službe. Upravičeni stroški cene storitev obveznih javnih služb so stroški, ki jih je mogoče povezati z izvajanjem navedenih storitev javnih služb in so nujni za izvajanje navedenih storitev ter temeljijo na cenah, ki so bile dosežene v preglednih in konkurenčnih pogojih izbire izvajalcev storitev ali dobaviteljev blaga. Poleg upravičenih stroškov predlog ZGJSVO taksativno našteva tudi neupravičene stroške cene storitev obveznih javnih služb.

Na koncu predlog določa tudi vsebino občinskega akta o ceni.

Predlog ZGJSVO določa, da je znesek za plačilo posamezne občinske javne službe sestavljen iz cene javne infrastrukture, potrebne za izvajanje posamezne občinske javne službe, in cene storitve posamezne občinske javne službe.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Izvedba zakona bo zahtevala prilagoditve, ki se bodo izražale tudi v dodatnih stroških tako za državo kot za lokalne skupnosti. Vire za systemske prilagoditve in prilagoditve informacijskih sistemov bodo deležniki zagotavljali v okviru svojih proračunov.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Ureditev na področju oskrbe s pitno vodo v drugih državah

Republika Hrvaška

Podobno ureditev na področju oskrbe s pitno vodo kot Republika Slovenija, ima tudi Republika Hrvaška. Voda, namenjena za prehrano ljudi, je v skladu z njihovo definicijo vsa voda, v prvotnem stanju ali po obdelavi (kondicioniranju), namenjena za pitje, kuhanje, pripravo hrane ali druge gospodinjske potrebe, ne glede na njeno poreklo in ali prihaja iz javnega vodovoda, iz cistern ali iz plastenk. Voda, namenjena za prehrano ljudi, je tudi vsa voda, ki se uporablja v živilski industriji za proizvodnjo, predelavo, konzerviranje ali dajanje v promet proizvodov ali snovi, namenjenih za prehrano ljudi. Za rabo vode šteje odvzem površinske in podzemne vode, vključno z izvirskimi, mineralnimi in geotermalnimi vodami za različne namene.

Tako kot naš Zakon o vodah, tudi hrvaški opredeljuje splošno uporabo vode, in sicer sme vsakdo uporabljati vodo za osebne potrebe na način in v količinah, ki drugih ne izključujejo iz enake rabe. Splošna raba vode vključuje odvzem površinske vode in podtalnice za: pitje, kuhanje, ogrevanje, čiščenje, sanitarne in druge gospodinjske potrebe. Uporaba vode za oskrbo prebivalstva z vodo za prehrano ljudi in sanitarne potrebe ter za potrebe požarnega varstva in obrambe ima prednost pred rabo vode za druge namene. Prednost pri rabi vode iz izvirov in drugih nahajališč za navedene namene, v obsegu, ki zadovoljuje njene potrebe, ima vodooskrbno območje, kjer se nahaja izvir ali druga nahajališča.

Odločba predstavniškega organa enote lokalne samouprave predpisuje: način vzdrževanja objektov ter zagotavljanje ustrezne kakovosti in zadostne vode ter pogoje za uporabo javnih vodnjakov, javnih črpalk in drugih podobnih objektov, ki niso vključeni v javni vodovod. Javni izvajalec vodne službe javnega vodovoda je dolžan skrbeti za:

- zdravstveno varnost vode za prehrano ljudi v skladu s predpisi o vodah za prehrano ljudi,
- sanitarno-tehnične, higienske in druge pogoje, ki jih morajo izpolnjevati objekti za javno oskrbo z vodo v skladu s predpisi o vodah za prehrano ljudi, in
- tehnično pravilnost objektov za javno oskrbo z vodo.

Zakon predpisuje tudi tehnične zahteve za projektiranje, gradnjo, vzdrževanje in nadzor tehnične pravilnosti vodovodnih objektov.

Republika Avstrija

V Avstriji je oskrba z vodo urejena na državni ravni. Večina odjemalcev vode se oskrbuje preko javnih vodovodnih omrežij, ki jih običajno upravlja občina ali vodna društva. Ustrezni zakoni o oskrbi z vodo vsebujejo predpise o obveznosti priključitve stavb, sistemov in posesti na javni vodovod ter o pristojbinah, ki jih je treba plačati za nakup vode (običajno preko zakonskega pooblastila upravljavca javnega vodovoda). Pogosto pa predpise o obveznosti priključka najdemo tudi v gradbeni zakonodaji. Glede na zakon o pristojbinah - ki je od regije do države različno urejen - je treba razlikovati med enkratnimi priključki in tekočimi plačili za vsako porabo vode.

Republika Nemčija

V Republiki Nemčiji za preverjanje učinkovitosti poslovanja javnih podjetij uporabljajo "benchmarking". Podlaga DVGW W 1100 "Benchmarking" pri oskrbi z vodo in odvajanju odpadnih voda, ki je bila prvič objavljena maja 2004, je služila kot osnova za razvoj DIN ISO "Storitve na področju pitne vode in odpadnih voda - Navodila za primerjalno analizo v oskrbi s pitno vodo in odvajanje odpadne vode" (ISO 24523: 2017)". V skladu s tem DIN ISO 24325 vključuje tudi okvir za primerjalno analizo. Okrajšava DVGW pomeni "Deutscher Verein des Gas- und Wasserfach e.V.",

ki si je zadala nalogo testirati materiale in sisteme na področju oskrbe s plinom in vodo in tako deluje kot neodvisna agencija za testiranje.

V Republiki Nemčiji so za oskrbo s pitno vodo v osnovi odgovorne lokalne skupnosti v okviru zagotavljanja storitev splošnega pomena. Mesta in občine lahko to nalogo organizirajo v svojih okvirih kot javna podjetja ali kot podjetja v skladu z zasebnim pravom. Manjša mesta in podeželske skupnosti so pogosto oblikovala interesna združenja. Pogosto v okviru enega podjetja organizirajo dejavnosti oskrbe s pitno vodo in odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode. Osnovna skrb interesnih združenj je združiti poslovanje in zagotoviti višjo strokovno usposobljenost pri upravljanju. Združenja oblikujejo cilje ter delujejo tudi kot nadzorni organi. V letu 2013 je bilo v Nemčiji 5.948 izvajalcev oskrbe s pitno vodo. Na podlagi statističnih podatkov ankete, izvedene v letu 2015, je oskrbo s pitno vodo zagotavljalo 1.631 podjetij. Javna podjetja so oskrbovala 64 odstotkov odjemalcev in podjetja zasebnega prava 36 odstotkov odjemalcev. Glede na količine prodane vode so 39 odstotkov vode zagotovila javna podjetja in 61 odstotkov vode podjetja zasebnega prava.

Kraljevina Belgija

Pristojnost za upravljanje z vodami je v Belgiji razdeljena med državo in regijami. Regije so dobro poskrbele za ureditev oskrbe s pitno vodo, oskrbo s pitno vodo večinoma izvajajo medobčinska javna podjetja. Višina plačila za oskrbo s pitno vodo je določena progresivno, regionalni predpisi pa dajejo velik poudarek socialnim vidikom oskrbe s pitno vodo, saj določajo količino vode, ki mora biti zagotovljena vsakomur, ne glede na njegov finančni položaj. V Flandriji je celo določena pravica posameznikov do 15 kubičnih metrov vode letno brez stroškov.

Ureditev na področju odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v drugih državah

Republika Hrvaška

Področje urejata Zakon o vodah in Zakon o vodnih storitvah, oba iz leta 2019. Skladno z zahtevami Zakona o vodah, so za odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode odgovorne enote lokalne samouprave, ki storitve opravljajo preko izbranega izvajalca. Predpisani so možni načini ureditve odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, in sicer: odvajanje odpadne vode po javni kanalizaciji, ali uporaba individualnih ureditev (IAS). Lastniki IAS so dolžni preko izvajalca storitev zagotoviti nadzor glede postavitve in delovanja oz. vzdrževanja le-teh. Praznjenje IAS zagotavlja izvajalec storitev ali koncesionar. Za opravljanje dejavnosti odvajanja in čiščenja odpadnih voda ni moč podeliti koncesije, izjema velja za storitve praznjenja IAS.

Skladno z Zakonom o vodnih storitvah se storitve na področju odvajanja in čiščenja opravljajo kot javna služba, in sicer na t. im. oskrbovalnih območjih. Izvajalec javne službe je podjetje, katere edini ustanovitelji so enote lokalne samouprave na oskrbovalnem območju, ki pa lahko obsega več aglomeracij. Za eno oskrbovalno območje je pristojen en izvajalec javne službe, pri tem pa lahko naloge praznjenja IAS zaupa tudi drugemu subjektu. Zakon vsebuje tudi določbe glede cen. Osnova variabilnega dela cene odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, je m³ izpuščene odpadne vode. Če ima uporabnik IAS, pa se cena določa skladno z uredbo, ki določa metodologijo cen. Fiksni del cene mora pokrivati fiksne stroške opravljanja storitev.

Republika Nemčija

Na državni ravni odvajanje in čiščenje odpadnih voda ureja Zakon o vodah (podredno velja Uredba

o odpadnih vodah). Posamezne zvezne dežele pa ta zakon v svojih lastnih zakonih ali podzakonskih predpisih dopolnjujejo ali pa vsebino lahko urejajo tudi nekoliko drugače. Odvajanje in čiščenje odpadnih voda je v Nemčiji suverena naloga občin oz. mest. Dejavnost je zelo razdrobljena med mnogoštevilne ponudnike izvajanja teh storitev. Možne organizacijske oblike so: režijski obrati, samostojno podjetje v organizaciji občine (javno podjetje), zasebno podjetje in pa kot »model sodelovanja« med občino in izvajalcem storitev - v okviru tega je posebnega pomena sodelovanje med občinami v obliki tako imenovanih združenj. Združenja se razlikujejo po nalogah, regionalnem obsegu ter organizacijski obliki (kot združenje za posebne namene ali vodno združenje). Najpogostejši obliki (vsaka po cca. 35 odstotkov glede na število prebivalcev, ki jih pokriva) sta javno podjetje in v obliki združenj.

Skoraj vsa odpadna voda (več kot 99 odstotkov) se odvaja v javno kanalizacijo in očisti na komunalni čistilni napravi, približno 2 milijona prebivalcev pa uporablja individualne ureditve.

Cene storitev odvajanja in čiščenja sodijo, podobno kot oskrba s pitno vodo, pod storitve splošnega pomena v pristojnosti občin, ki navedeno vsebino urejajo na podlagi lastnih predpisov oz. predpisov zveznih dežel. Zato se stroški na lokalni ravni lahko zelo razlikujejo, na stroške pa vplivajo različni naravni, infrastrukturni in drugi dejavniki, kot so: geografske značilnosti - topografija, gostota prebivalstva, opremljenost z infrastrukturo, potrebne naložbe in zahteve glede čiščenja.

Republika Avstrija

Področje odpadnih voda je urejeno v zveznem Zakonu o vodnih pravicah ter več podzakonskih aktih. Posamezne zvezne dežele samostojno urejajo področje odpadnih voda in imajo uveljavljene lastne predpise, pogosto v obliki zakona. Po pregledu ureditev za nekatere zvezne dežele so za izvajanje storitev pristojne občine, in sicer preko izvajalca za komunalne storitve (komunalno podjetje, vodna društva oz. vodna združenja).

Ureditev na področju ravnanja z odpadki v drugih državah

Republika Hrvaška

Področje ureja Zakon o ravnanju z odpadki (Zakon o gospodarenju odpadom NN 84/2021). Javno službo zbiranja komunalnih odpadkov zagotavljajo lokalne skupnosti. Obdelava mešanih komunalnih odpadkov se izvaja v regijskih centrih za obdelavo odpadkov (v primeru Republike Hrvaške so regionalne enote "županije").

Sežig komunalnih odpadkov je v pristojnosti države. Zakon v hrvaški pravni red prenaša direktivo o odpadkih, ureja vse odpadke, pri komunalnih odpadkih pa ureja tudi cene prevzema komunalnih odpadkov od uporabnikov.

Republika Nemčija

Področje ureja Zakon o krožnem gospodarjenju z odpadki (Kreislaufwirtschaftsgesetz KrWG). Jedro zakona o krožnem gospodarstvu (KrWG) je petstopenjska hierarhija ravnanja z odpadki in njeno izvajanje. Hierarhija določa osnovno zaporedje faz preprečevanja nastajanja odpadkov, ponovne uporabe, recikliranja in drugih, vključno z energetsko predelavo odpadkov, in nazadnje odlaganja odpadkov. Prednost ima najboljša možnost z vidika varstva okolja. Krožno gospodarstvo je zato dosledno usmerjeno v preprečevanje nastajanja odpadkov in njihovo recikliranje. Preostale odpadke je treba odstranjevati na način, ki je združljiv s skupnim blagom. Občine ali pooblaščen tretje osebe zagotavljajo okolju prijazno ravnanje z odpadki. Kjer je mogoče, je treba reciklirati odpadke, ki jih je mogoče reciklirati, na primer steklo in papir, na primer s kompostiranjem bioloških odpadkov iz biološkega smetnjaka ali z energijsko predelavo. Ravnanje z gospodinjskimi odpadki

je v izključni pristojnosti pravnih oseb, odgovornih po deželnem pravu (javnih organov, pristojnih za ravnanje z odpadki), ki so praviloma občine. Za gospodinjske odpadke velja obveznost oddaje odpadkov javnim organom, pristojnim za ravnanje z odpadki, določena v prvem odstavku 17. člena KrWG. Ti organi lahko za izpolnjevanje svojih obveznosti uporabijo storitve tretjih oseb, na primer zasebne družbe za ravnanje z odpadki. Odpadki se zbirajo neposredno v zasebnih gospodinjstvih.

Republika Avstrija

V Avstriji je to področje urejeno z Zakonom o gospodarjenju z odpadki (Abfallwirtschaftsgesetz - AWG 2002). Poleg AWG iz leta 2002 ima vseh devet zveznih dežel deželne zakone, ki urejajo vidike ravnanja z odpadki, za katere so odgovorni deželni zakonodajalci. To zadeva zlasti določitev pristojbin za odpadke in pravni okvir za organizacijo zbiranja odpadkov. AWG v avstrijski pravni red prenaša določbe Direktive EU o odpadkih. Glavna vsebina AWG iz leta 2002 se nanaša na preprečevanje, pripravo za ponovno uporabo, recikliranje, drugo predelavo in odstranjevanje odpadkov, obveznosti oseb, vključenih v ravnanje z odpadki, in zahteve za obrate za obdelavo odpadkov.

Zbiranje komunalnih odpadkov ureja posamezna državna zakonodaja o ravnanju z odpadki. Za organizacijo zbiranja komunalnih odpadkov so običajno odgovorne posamezne občine ali združenja občin.

Ureditev na področju urejanja in čiščenja javnih površin v drugih državah

Sistemi ureditve javne službe urejanja in čiščenja javnih površin v drugih državah niso neposredno primerljivi s sistemom pri nas. V večini evropskih držav je služba urejena na lokalni ravni. Čedalje več se pojavljajo tudi nove prakse, ki predstavljajo vključevanje prebivalcev v urejanje zelenih površin.

Skandinavske države

Izhodišča za urejanje javnih površin so postavljena v nacionalnih aktih in strateških dokumentih, samo izvajanje pa je prepuščeno lokalnim skupnostim.

Republika Avstrija, Republika Nemčija

Izvajanje javnih služb je v pristojnosti posameznih zveznih dežel oz. pokrajin. Pogosto imajo mesta v sklopu javnih služb tudi druge dejavnosti – npr. mestne drevesnice.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

Zakon celovito ureja področje javnih služb, ki se sedaj izvajajo na podlagi Zakona o varstvu okolja in podzakonskih aktov ter predstavlja zgolj nadgraditev obstoječe ureditve in na teh področjih predlagani zakon ne vsebuje novih nalog javne uprave ali pravosodnih organov. Na področju oskrbe s pitno vodo in vodo za oskrbo gospodinjstva pa je poglobljena novost zaradi uskladitve s 70.a členom Ustave sprememba pristojnosti. Po novem se bo ta javna služba izvajala kot naloga države, ki jo kot preneseno nalogo izvajajo občine. Za državo pomeni takšna sprememba dodatne pristojnosti zlasti z vidika izvajanja nadzora. V primeru prenesenih nalog bo ministrstvo opravljalo poleg nadzora nad zakonitostjo dela občinskih organov tudi nadzor nad primernostjo in strokovnostjo opravljanja nalog, za kar bodo potrebni določeni kadrovske in materialni pogoji.

Zakon prinaša tudi nekatere poenostavitve za stranke pri obveznosti do organov javne uprave, zlasti glede poročanja.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Namen javnih služb varstva okolja je, kot izhaja že iz poimenovanja, zagotoviti varovanje okolja. Z optimizacijo delovanja javnih služb s poudarkom na nadzoru, bo v prihodnosti prišlo še bolj do izraza obvladovanje onesnaženja zaradi s poselitvijo povezanimi obremenitvami okolja. Po sprejemu zakona bo potrebno zagotoviti še del manjkajoče infrastrukture, posledično pa je pričakovati pozitiven vpliv na okolje zaradi boljše organizacije, bolj natančno opredeljenih nalog in pristojnosti ter zaradi izboljšane nadzora nad izvajanjem določb zakona.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona predstavlja nadaljevanje dosedanje ureditve in na teh področjih predlagani zakon ne vsebuje novih ali spremenjenih obveznosti, ki bi dodatno bremenile gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Zakon med načeli navaja, da je treba posebno pozornost in skrb posvetiti tistim, ki so v slabšem ekonomskem položaju oziroma ranljivim skupinam prebivalstva.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Pri razvojnem načrtovanju se predvideva večji poudarek na ustrezno načrtovanje infrastrukture javnih služb.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Druge relevantne posledice oziroma posledice na druga področja se ne predvidevajo.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Zakon bo izvajalo Ministrstvo za okolje in prostor ter občine v delu, ki se nanaša na izvajanje občinskih javnih služb. Nadzor nad izvajanjem zakona bodo izvajale inšpekcije, pristojne za

posamezna področja.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Druge relevantne posledice oziroma posledice na druga področja se ne predvidevajo.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Za področje gospodarske javne službe urejanje in čiščenje javnih površin so bile izdelane Strokovne podlage za zakonsko ureditev gospodarske javne službe varstva okolja urejanje in čiščenje javnih površin. Gradivo je izdelal IPoP - Inštitut za politike prostora. Pogodbena vrednost za izdelavo brez DDV je znašala 19.350,00 €.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

II. BESEDILO ČLENOV
(nomotehnično urejen predlog zakona)

ZAKON O GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽBAH VARSTVA OKOLJA

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Vsebina in področje uporabe

**1. člen
(predmet zakona)**

Ta zakon določa načela izvajanja obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: javnih služb), način in oblike njihovega izvajanja, oblikovanje cen storitev javnih služb in subsidiarno odgovornost izvajanja javnih služb ter izvajanje javnih služb v primeru stavke in višje sile.

**2. člen
(namen zakona)**

Z javnimi službami se zagotavlja materialne javne dobrine (v nadaljnjem besedilu: javne dobrine) kot storitve, katerih trajno in nemoteno izvajanje zagotavlja Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: država) oziroma občina ali druga lokalna skupnost (v nadaljnjem besedilu: občina) v javnem interesu zaradi zadovoljevanja potreb na področju varstva okolja, zdravja ljudi, ohranjanja narave in trajnostnega urejanja prostora, kadar in kolikor jih ni mogoče zagotavljati na trgu.

**3. člen
(cilji zakona)**

Cilji na področju izvajanja javnih služb so zlasti:

- zanesljivo, učinkovito in pregledno izvajanje javnih služb ob upoštevanju čim manjšega obremenjevanja okolja, in
- varstvo potrošnikov kot končnih uporabnikov javnih služb.

**4. člen
(pomen izrazov)**

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Aglomeracija za področje oskrbe prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev (v nadaljevanju: oskrba s pitno vodo) je območje poselitve, ki ga je v skladu s standardi opremljenosti treba opremiti z javnim vodovodom, in je določena v operativnem programu oskrbe s pitno vodo.

2. Aglomeracija za področje odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode je območje poselitve, kjer sta poseljenost ali izvajanje gospodarske ali druge dejavnosti zgoščena tako, da je mogoče zbiranje komunalne odpadne vode v kanalizaciji in njeno odvajanje po kanalizaciji v komunalno čistilno napravo ali na končno mesto izpusta.
3. Biološki odpadki so biološki odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke.
4. Blato je preostalo obdelano ali neobdelano blato iz komunalnih čistilnih naprav, preostalo blato iz obstoječih pretočnih greznic ter blato iz suhih stranišč.
5. Blato iz greznic so odpadki s številko odpadka 20 03 04.
6. Center za ravnanje s komunalnimi odpadki je kot naprava ali več povezanih naprav namenjen za prevzem, skladiščenje in obdelavo mešanih komunalnih odpadkov ter za oddajo izločenih frakcij in ostanka mešanih komunalnih odpadkov po obdelavi v nadaljnje ravnanje iz predpisa, ki ureja odlagališča odpadkov.
7. Gorljivi komunalni odpadki so odpadki, ki nastanejo po obdelavi mešanih komunalnih odpadkov in določenih vrst drugih komunalnih odpadkov.
8. Gospodarska javna infrastruktura varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: infrastruktura) je infrastruktura gospodarskih javnih služb po tem zakonu.
9. Izrabljene gume so izrabljene gume v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z izrabljenimi gumami.
10. Izvajalec javne službe je pravna ali fizična oseba, ki izvaja javno službo in je odgovorna za izvajanje storitev javnih služb, obratovanje in vzdrževanje infrastrukture na določenem območju.
11. Izvajalec javne službe oskrbe s pitno vodo je pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom občina določi za izvajalca javne službe.
12. Izvirni povzročitelj komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: izvirni povzročitelj) je oseba, katere delovanje ali dejavnost povzroča nastajanje komunalnih odpadkov.
13. Javna kanalizacija je kanalizacija, skupaj s čistilno napravo, ki zaključuje to kanalizacijo, namenjena izvajanju javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode.
14. Javna prireditev je javna prireditev v skladu z zakonom, ki ureja javna zbiranja.
15. Javne površine so grajene ali zelene površine, ki so namenjene splošni rabi, kot so pasaža, trg, tržnica, atrij, igrišče, parkirišče, park, zelenica, površina za šport in rekreacijo in prosti čas, obvodne ureditve in podobno, na katerih se izvaja gospodarska javna služba urejanja in čiščenja javnih površin po tem zakonu. Javne površine so lahko v lasti države, občine ali v zasebni lasti. Javne površine, na katerih se izvaja javna služba po drugih predpisih, se ne štejejo za javne površine po tem zakonu.
16. Javni vodovod so objekti in naprave, ki so kot občinska infrastruktura namenjeni izvajanju javne službe oskrbe s pitno vodo; del javnega vodovoda je tudi zunanje javno hidrantno omrežje za gašenje požarov, ki je neločljivo hidravlično povezano z javnim vodovodom.
17. Komunalna čistilna naprava je naprava za čiščenje komunalne odpadne vode ali za čiščenje mešanice komunalne odpadne vode z industrijsko ali padavinsko odpadno vodo ali obema, ki zmanjšuje ali odpravlja njeno onesnaženost.

18. Komunalni odpadki so komunalni odpadki v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.
19. Kosovni odpadki so komunalni odpadki s številko odpadka 20 03 07, vključno s pohištvom in vzmetnicami, ki zaradi svoje velikosti, oblike ali teže niso primerni za prepuščanje v zabojnikih ali vrečah za druge komunalne odpadke.
20. Lastna oskrba s pitno vodo je lastna oskrba v skladu z zakonom, ki ureja vode.
21. Ločene frakcije komunalnih odpadkov (v nadaljnjem besedilu: ločene frakcije) so nenevarni in nevarni komunalni odpadki, ki se zbirajo ločeno od mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov.
22. Ločeno zbiranje komunalnih odpadkov je ločeno zbiranje iz predpisa, ki ureja odpadke.
23. Mešani komunalni odpadki so komunalni odpadki s številko odpadka 20 03 01.
24. Nenevarni komunalni odpadki so komunalni odpadki, ki so nenevarni odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.
25. Nevarni komunalni odpadki so komunalni odpadki, ki so nevarni odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.
26. Območje javnega vodovoda je območje, ki vključuje območja poselitve, obstoječa in predvidena poselitvena območja ali njihove dele ter posamezne stavbe ali gradbene inženirske objekte, za katere občina zagotavlja izvajanje javne službe ali je v občinskih predpisih zanje predvideno izvajanje javne službe iz enega javnega vodovoda.
27. Obračunski vodomernik je merilna naprava za merjenje porabe pitne vode iz javnega vodovoda, ki je nameščena pred odjemnim mestom in je osnova za obračun izvedenih storitev javne službe.
28. Oddaja je postopek oddaje odpadka v nadaljnje ravnanje v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.
29. Odjemno mesto je mesto spoja interne vodovodne napeljave z obračunskim vodomernikom; odjemno mesto je tudi mesto, kjer se izvaja odjem vode iz javnega vodovoda v skladu s predpisom, ki ureja oskrbo s pitno vodo.
30. Odpadki iz čiščenja cest so odpadki s številko odpadka 20 03 03, ki nastajajo pri opravljanju obvezne občinske gospodarske javne službe urejanja in čiščenja javnih površin.
31. Odpadki iz čiščenja kanalizacije so odpadki s številko odpadka 20 03 06.
32. Odpadki s tržnic so odpadki s številko odpadka 20 03 02, ki nastajajo pri obratovanju tržnic.
33. Odpadki z vrtov, parkov in pokopališč so odpadki iz podskupine 20 02 s seznama odpadkov.
34. Odpadna embalaža je odpadna embalaža iz predpisa, ki ureja ravnanje z embalažo in odpadno embalažo.
35. Odpadna električna in elektronska oprema iz gospodinjstev (v nadaljnjem besedilu: OEEO) je OEEO iz gospodinjstev iz predpisa, ki ureja odpadno električno in elektronsko opremo.

36. Odpadna voda je voda, ki se po uporabi, ali kot posledica padavin, onesnažena odvaja v javno kanalizacijo ali vode. Odpadna voda je lahko komunalna, industrijska ali padavinska odpadna voda; komunalna odpadna voda je odpadna voda, ki nastaja v bivalnem okolju gospodinjstev zaradi rabe vode v sanitarnih prostorih, pri kuhanju, pranju in drugih gospodinjstevskih opravilih.

37. Ostanke sežiga gorljivih komunalnih odpadkov so odpadki, ki skladno s Sklepom 2014/955/EU spadajo v skupino odpadkov iz podpoglavja 19 01.

38. Pitna voda je voda v skladu s predpisom, ki ureja pitno vodo.

39. Pitnik je naprava, iz katere teče pitna voda in je priključena na javni vodovod; pitnik je na javni površini namenjen splošni rabi in praviloma obratuje od pomladi do jeseni, ko ni nevarnosti zmrzali.

40. Posebne storitve so storitve, ki jih izvaja izvajalec javne službe, pri čemer uporablja javno infrastrukturo in niso storitve javne službe.

41. Povezovalni identifikator je identifikator, ki zagotavlja povezljivosti evidenc zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture in upravljaljskega katastra z registrom osnovnih sredstev v skladu s predpisi, ki urejajo računovodske evidence, zemljiško knjigo ter drugimi evidencami.

42. Priključek stavbe ali gradbenega inženirskega objekta na javni vodovod (v nadaljnjem besedilu: priključek na javni vodovod) je cevovod od javnega vodovoda do odjemnega mesta in njegova oprema; priključek na javni vodovod je del javne infrastrukture; priključni sklop na javni vodovod, odjemno mesto in obračunski vodomer so sestavni deli priključka na javni vodovod.

43. Premična zbiralnica je tovorno vozilo ali začasno urejen in pokrit prostor, opremljen za prepuščanje ločenih frakcij, ki so nevarni komunalni odpadki.

44. Prepuščanje je postopek oddaje odpadka v nadaljnje ravnanje v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

45. Prezemno mesto je mesto, na katerem izvajalec javne službe prevzame komunalne odpadke, ki mu jih uporabniki prepustijo po sistemu od vrat do vrat.

46. Seznam odpadkov je seznam odpadkov iz priloge Odločbe Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L št. 226 z dne 6. 9. 2000, str. 3), zadnjič spremenjene s Sklepom Komisije z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 370 z dne 30. 12. 2014, str. 44) in Popravkom Sklepa Komisije 2014/955/EU z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 172 z dne 5. julij 2017, str. 36).

47. Sežig gorljivih komunalnih odpadkov je termična obdelava gorljivih komunalnih odpadkov z izkoriščanjem pridobljene zgorevalne toplote.

48. Sistem od vrat do vrat je sistem prepuščanja določenih komunalnih odpadkov, pri katerem je prezemno mesto za prepuščanje teh odpadkov namenjeno določenim znanim uporabnikom.

49. Skupna čistilna naprava je naprava za čiščenje mešanice odpadnih voda, pri kateri delež obremenitve čistilne naprave, ki jo povzroča industrijska odpadna voda iz ene ali več istovrstnih naprav, presega 40 odstotkov, merjeno s kemijsko potrebo po kisiku.

50. Številka odpadka je številka odpadka s seznama odpadkov.

51. Upravljanje, vzdrževanje in čiščenje javnih površin je dejavnost, s katero se zagotavljajo zdravje ljudi, kakovostni bivanjski pogoji in boljša kakovost okolja.

52. Upravljalovski katastri gospodarske infrastrukture so katastri, ki jih vodijo in vzdržujejo upravljavci posamezne vrste infrastrukture. V njih se evidentirajo podrobnejši podatki o infrastrukturi, ki so pomembni za izvajanje javne službe.

53. Zbiralnica je prostor, na katerem so nameščeni zabojniki za prepuščanje določenih ločenih frakcij.

54. Zbirni center je zbirni center v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, namenjen za prevzemanje, predhodno sortiranje in predhodno skladiščenje komunalnih odpadkov.

55. Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: zbirni kataster) je temeljna nepremičninska evidenca, v kateri se evidentirajo objekti gospodarske javne infrastrukture.

56. Zunanje javno hidrantno omrežje za gašenje požarov je zunanje hidrantno omrežje v skladu s predpisom, ki ureja tehnične normative za hidrantno omrežje za gašenje požarov razen hidrantov na javnem vodovodu, ki so namenjeni izključno obratovanju vodovoda.

(2) Ostali izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen kot ga določajo zakon, ki ureja varstvo okolja, zakon, ki ureja gospodarske javne službe in zakon, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe ter na njihovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi.

2. Temeljna načela

5. člen (načelo javnosti)

(1) Vsi podatki v zvezi z izvajanjem javnih služb so javni.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek podatki, za katere se v skladu s predpisi, ki urejajo dostop do informacij javnega značaja, dostop lahko zavrne, ali je s tem ali drugim zakonom tako določeno, niso javno dostopni.

(3) Javnost je vključena v postopke sprejemanja politik, strategij, programov in načrtov, ki se nanašajo na izvajanje javnih služb v skladu s tem zakonom.

6. člen (načelo prioritete)

Ukrepi za povečanje učinkovitosti obstoječe infrastrukture in zmanjšanje obremenjevanja okolja imajo pri primerljivih stroških, upoštevanih v življenjski dobi ukrepa, prednost pred zagotavljanjem novih infrastrukturnih zmogljivosti za izvajanje javnih služb.

7. člen
(načelo trajnostnega razvoja)

(1) Država in občina pri izvajanju javnih služb iz svoje pristojnosti spodbujata takšen gospodarski in socialni razvoj družbe, ki pri zadovoljevanju potreb sedanje generacije upošteva enake možnosti zadovoljevanja potreb prihodnjih generacij in omogoča dolgoročno ohranjanje okolja.

(2) Država in občina pri sprejemanju politik, strategij, programov, načrtov in splošnih pravnih aktov ter pri izvajanju drugih zadev iz svoje pristojnosti, upoštevata njihove vplive na doseganje ciljev s področja zagotavljanja javnih služb in okoljske sprejemljivosti.

8. člen
(načelo sodelovanja)

Občine so med seboj solidarne in sodelujejo pri izvajanju javnih služb iz svoje pristojnosti, da se zagotovi njihovo okoljsko bolj sprejemljivo, primernejše in ekonomsko učinkovitejše izvajanje.

9. člen
(načelo preglednega in nepristranskega izvajanja javnih služb)

Uporabniki javnih služb imajo pravico do javnih dobrin na pregleden in nepristranski način pod enakimi pogoji.

10. člen
(načelo varstva potrošnikov)

Pri izvajanju javnih služb morajo biti upoštevane pravice potrošnikov kot njihovih končnih uporabnikov.

11. člen
(načelo socialne kohezivnosti)

Izvajanje javnih služb omogoča primerne življenjske pogoje tudi finančno ogroženim in ranljivim skupinam prebivalstva.

12. člen
(načelo stroškovne učinkovitosti)

(1) Državni organi in organi občin ter izvajalci javnih služb si prizadevajo pri sprejemanju politik, strategij, programov, načrtov, splošnih in konkretnih pravnih aktov ter pri izvedbi ukrepov na podlagi tega zakona doseči čim nižje neposredne stroške izvajanja javnih služb za uporabnike javnih služb in čim nižje zunanje stroške glede na dosežene rezultate ob upoštevanju načela stroškov v celotni življenjski dobi.

(2) Izvajalci javne službe izvajajo storitve javne službe na način, da je pridobivanje dobička podrejeno izvajanju javnih storitev, tako da se presežek prihodkov nad odhodki pri izvajanju javne službe porabi za razvoj in izboljšanje storitev javne službe.

13. člen
(načelo enakega obravnavanja in preglednosti gradnje infrastrukture)

Postopki, ki so povezani z gradnjo infrastrukture, ki jih vodi država ali občina, morajo biti vodeni na način, ki zagotavlja enakopravno obravnavanje vseh udeležencev v postopku ter javnost in preglednost vodenja postopkov in sprejemanja odločitev.

14. člen
(načelo bližine)

Izvajanje javne službe se smiselno prednostno zagotavlja v eni od najbližjih primernih naprav ali objektov z namenom varstva okolja ali zdravja ljudi. Uporaba obstoječe primerne infrastrukture v bližini ima prednost pred uporabo bolj oddaljene oziroma gradnjo nove infrastrukture.

15. člen
(načelo odgovornosti izvajalca)

Izvajalec javne službe nosi breme in oblikuje ustrezne rezervacije za tveganja onesnaževanja okolja, ki jih njegovo izvajanje povzroča. Pri tem je treba upoštevati okoljska bremena in tveganja, ki nastajajo v celotnem življenjskem ciklu od izgradnje infrastrukture, med obratovanjem, v primeru nesreč in po prenehanju obratovanja naprave.

II. SKUPNE DOLOČBE

16. člen
(občinske javne službe)

(1) Občinske javne službe so:

1. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,
2. zbiranje komunalnih odpadkov,
3. obdelava mešanih komunalnih odpadkov,
4. odlaganje ostankov obdelanih komunalnih odpadkov, in
5. urejanje in čiščenje javnih površin.

(2) Infrastrukturo za izvajanje javnih služb iz prejšnjega odstavka zagotovi občina.

(3) Izvajanje javne službe je podrobneje opredeljeno v predpisu občine, tako da je zagotovljeno njeno izvajanje v okviru funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov.

17. člen
(državne javne službe)

(1) Državne javne službe so:

1. sežiganje gorljivih komunalnih odpadkov,

2. ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2, in
3. zbiranje, predelava ali odstranjevanje določenih vrst drugih odpadkov.

(2) Infrastrukturo za izvajanje javnih služb iz prejšnjega odstavka zagotovi država.

18. člen **(prenesene naloge)**

(1) Oskrbo prebivalstva s pitno vodo in z vodo za oskrbo gospodinjstev (v nadaljevanju: oskrba s pitno vodo) zagotavlja država preko občin neposredno in neprofitno.

(2) Infrastrukturo za izvajanje javne službe iz prejšnjega odstavka zagotovi občina.

19. člen **(objekti in naprave)**

(1) Objekti in naprave, potrebni za izvajanje javnih služb iz 16., 17. in 18. člena tega zakona, so infrastruktura in morajo biti evidentirani v zbirnem katastru, v skladu s predpisi, ki urejajo urejanje prostora in evidentiranje infrastrukture.

(2) Najemnina za uporabo infrastrukture iz prejšnjega odstavka, ki je v lasti ali finančnem najemu občin, je namenski prejemek občinskega proračuna. Z odlokom, s katerim se sprejme občinski proračun, se določi, da se sredstva iz prejšnjega stavka lahko porabijo le za:

- investicije in vzdrževalna dela na tisti infrastrukturi, za katero je bila zaračunana, ali
- gradnjo infrastrukture, ki je določena z načrtom razvojnih programov občinskega proračuna in je ta skladen z državnim operativnim programom.

(3) Če znesek zaračunane najemnine iz prejšnjega odstavka presega potrebni znesek investicij in vzdrževalnih del na infrastrukturi, za katero je bila zaračunana in ta znesek ni predviden za namene gradnje v skladu z drugo alinejo prejšnjega odstavka, se lahko najemnina nameni tudi za investicije in vzdrževalna dela na drugi infrastrukturi iz prvega odstavka tega člena.

20. člen **(subsidiarno izvajanje)**

(1) Če občina ne opravlja ali v nasprotju s tem zakonom ali obveznimi navodili opravlja izvirne ali prenesene naloge, ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) o tem opozori pristojni občinski organ in mu predlaga način izvršitve posamezne naloge ter določi rok odprave nepravilnosti.

(2) Če občina ne ravna v skladu z opozorilom in predlogom iz prejšnjega odstavka in ministrstvo ugotovi, da občina ne zagotavlja nalog, določenih s tem zakonom, in bi lahko nastale škodljive posledice za okolje, življenje ali zdravje ljudi, vlada z odlokom na predlog ministrstva določi način izvedbe naloge v imenu in za račun občine.

(3) Sredstva za začasno izvajanje nalog iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo iz sredstev primerne porabe ali sredstev za sofinanciranje investicij po določbah zakona, ki ureja financiranje občin, na način, ki se določi v odloku vlade iz prejšnjega odstavka.

21. člen **(evidenca izvajalcev)**

(1) Ministrstvo zaradi izvajanja nalog in postopkov po tem zakonu vodi evidenco izvajalcev občinskih javnih služb, ki vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež osebe, in
2. način, vrsto, obseg in območje izvajanja javne službe.

(2) Pristojni organ občine ministrstvu v 8 dneh od nastale spremembe pisno sporoči podatke o izvajalcih občinskih javnih služb, ki so potrebni za vodenje evidence.

(3) Podatki iz evidence izvajalcev občinskih javnih služb so javni.

22. člen

(zagotavljanje javnih služb in nadzor nad izvajanjem predpisov)

Občina zagotovi izvajanje občinskih javnih služb v okviru funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov in podrobneje s predpisom občine predpiše njihovo ureditev v skladu z določbami tega zakona, na njegovi podlagi sprejetimi predpisi ter predpiše tudi nadzor nad izvajanjem predpisa občine.

1. Skupna pravila za izvajalce javnih služb

1.1. Izvršba in stečaj

23. člen

(izvršba in stečaj izvajalca javne službe)

(1) Objekti, naprave, sistemi in zmogljivosti izvajalca javne službe in njihove premoženjske pravice, ki so nujno potrebni za nemoteno izvajanje javne službe, ne morejo biti predmet izvršbe ali prodaje v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo, ter zakonom, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, razen če se z izvršbo ali prodajo v postopku stečaja ali prisilne likvidacije zagotavljata celovitost in nemoteno izvajanje javne službe v skladu s tem zakonom.

(2) Ne glede na predpise, ki urejajo poslovanje stečajnega dolžnika po začetku stečajnega postopka, je stečajnemu dolžniku, ki je izvajalec javne službe, dovoljeno nadaljevanje poslovanja v zadevah, ki so nujno potrebne za zagotavljanje neprekinjenega izvajanja javne službe. Stečajni upravitelj mora v tem primeru poskrbeti, da se opravljanje nalog, ki so nujno potrebne za zagotavljanje neprekinjenega izvajanja javne službe, zagotovi v neokrnjenem obsegu.

1.2. Stavka

24. člen

(omejitev pravice do stavke)

Delavci pri delodajalcih, ki opravljajo javno službo po tem zakonu, morajo med stavko opravljati dela in naloge, ki so nujno potrebne, in sicer tako, da je zagotovljeno doseganje izvajanja storitev javne službe.

1.3. Višja sila

25. člen

(višja sila)

(1) Izvajalec javne službe mora v okviru objektivnih možnosti opravljati javno službo tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima izvajalec kot koncesionar pravico zahtevati povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja javne službe v nepredvidljivih okoliščinah od koncedenta, javno podjetje in režijski obrat pa od ustanovitelja. Stroški iz prejšnjega stavka ne bremenijo uporabnikov.

1.4. Odvzem koncesije

26. člen (odvzem koncesije)

Če se javna služba izvaja na podlagi koncesijske pogodbe, koncedent odvzame koncesijo, če:

- koncesionar ne ravna v skladu z izvršljivimi odločbami državnih organov, organov lokalnih skupnosti ali nosilcev javnih pooblastil,
- koncesionar pri izvajanju javne službe krši predpise, pravila stroke ali določila koncesijske pogodbe tako, da od koncesionarja ni več mogoče pričakovati pravilnega in kakovostnega izvajanja javne službe ter kljub pisnemu opozorilu koncedenta v roku ne odpravi nepravilnosti,
- je koncesionar v postopku javnega razpisa navedel neresnične oziroma zavajajoče podatke,
- koncesionar koncedentu onemogoči izvedbo strokovnega nadzora nad opravljanjem javne službe v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja,
- je koncesionarju, objektu ali napravi prenehalo veljati okoljevarstveno dovoljenje, ki je pogoj za izvajanje javne službe, ali
- je v javnem interesu, da se dejavnost preneha izvajati kot javna služba ali kot koncesionirana javna služba.

2. Oblikovanje cen storitev javnih služb

27. člen (zavezanec za plačilo)

(1) Zavezanec za plačilo storitev javne službe je fizična ali pravna oseba, ki je uporabnik storitve javne službe v skladu s tem zakonom in je hkrati:

- lastnik ali najemnik stavbe, dela stavbe ali gradbenega inženirskega objekta,
- pravna in druga oseba, ki svojo dejavnost opravlja s sedežem ali sedežem poslovne enote na območju občine,
- pravna oseba javnega prava.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek občina v svojih predpisih podrobneje določi zavezanca za plačilo občinske javne službe, država pa zavezanca za plačilo državne javne službe.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je za plačilo storitev javnih služb subsidiarno odgovoren lastnik objekta ali dela objekta v skladu z zakonoma, ki urejata stanovanjske zadeve in obligacijska razmerja.

2.1. Cena državne javne službe

28. člen (določitev cene državne javne službe)

(1) Ceno storitev državne javne službe s sklepom določi vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

(2) Cena javne službe se v tekočem obračunskem obdobju določi za naslednje obračunsko obdobje.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, se cena javne službe prvič določi do začetka izvajanja javne službe.

29. člen (oblikovanje cene državne javne službe)

(1) Predlog cene iz prejšnjega člena pripravi ministrstvo v zadnjem letu tekočega obračunskega obdobja tako, da se zagotavlja učinkovito in gospodarno izvajanje storitev javne službe in dolgoročna stabilnost cene, pri čemer upošteva:

- projekcijo rasti cen življenjskih potrebščin iz zadnjega proračunskega memoranduma,
- projekcijo obsega izvajanja javne službe iz operativnih programov ali drugih dokumentov napovedi obsega izvajanja javne službe, kadar operativni programi ne obstajajo in
- obračunski in predračunski izkaz stanja in uspeha poslovnoizidne enote, ki izvaja javno službo (v nadaljnjem besedilu: poslovnoizidna enota), za preteklo in naslednje obračunsko obdobje, ki ju pripravi izvajalec javne službe in pošlje ministrstvu do 30. junija v zadnjem letu tekočega obračunskega obdobja.

(2) Preteklo obračunsko obdobje je obdobje pred tekočim koledarskim letom, naslednje obračunsko obdobje pa obdobje, ki sledi tekočemu koledarskemu letu.

(3) V obračunskem izkazu iz prvega odstavka tega člena se razkrijejo tudi stroški iz četrtega in petega odstavka 43. člena, predračunski izkaz iz prvega odstavka tega člena pa mora vsebovati predlog cene in prikaz njenega izračuna v skladu s tem zakonom.

(4) Elementi predlagane cene in njen izračun iz prejšnjega odstavka temeljijo na revidiranih računovodski izkazih in potrjenih letnih poročilih poslovnoizidne enote za preteklo obračunsko obdobje ter na predračunskih izkazih poslovnoizidne enote za naslednje obračunsko obdobje.

(5) Če gre za predlog cene za izvajalca javne službe, ki bo šele začel izvajati javno službo, ministrstvo ne glede na določbo tretje alineje prvega odstavka tega člena pri pripravi predloga cene upošteva le predračunski izkaz stanja in uspeha poslovnoizidne enote, ki ga pripravi izvajalec javne službe in pošlje ministrstvu najpozneje tri mesece pred začetkom izvajanja javne službe.

(6) Elementi cene so upravičeni stroški iz 41. in 43. člena tega zakona ter odbitne postavke iz 53. člena tega zakona.

(7) Vlada podrobneje predpiše obračunska obdobja iz tega člena.

30. člen (izračun cene državne javne službe)

(1) Cena se izračuna kot kalkulacija polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi in v skladu z zahtevami iz tega zakona po enačbi:

$$\text{cena storitev javne službe} = (\text{upravičeni stroški} - \text{odbitne postavke}) / \text{količina opravljenih storitev javne službe}.$$

(2) Cena je izražena v EUR na enoto mere.

31. člen **(poziv izvajalcu državne javne službe)**

(1) Če ministrstvo pri pripravi predloga cene ugotovi, da elementi predlagane cene ali njen izračun v predračunskem izkazu iz 29. člena tega zakona niso oblikovani v skladu z zakonom in podzakonskimi akti, izvajalca javne službe pozove, da mu v enem mesecu od poziva pošlje popravljen ali dopolnjen predračunski izkaz in predlog cene za naslednje obračunsko obdobje.

(2) Če izvajalec javne službe v roku iz prejšnjega odstavka ne pošlje popravljenega ali dopolnjenega predračunskega izkaza in predloga cene, lahko ministrstvo pripravi predlog cene brez upoštevanja izkaza iz prvega odstavka 29. člena tega zakona.

(3) Če ministrstvo pri pripravi predloga cene ugotovi, da predlog cene v predračunskem izkazu iz prvega odstavka 29. člena tega zakona predstavlja rast cene, ki za več kot tri odstotne točke letno presega povprečni indeks rasti cen življenjskih potrebščin, objavljen na spletni strani organa, pristojnega za statistiko, v preteklem triletnem obdobju, od izvajalca javne službe zahteva, da ob upoštevanju vzdržnosti izvajanja javne službe pripravi načrt za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe in ga v enem mesecu od poziva pošlje ministrstvu skupaj z novim predračunskim izkazom iz prvega odstavka 29. člena tega zakona in novim predlogom cene.

(4) Če izvajalec javne službe ne pošlje načrta za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe v roku iz prejšnjega odstavka ali ministrstvo ugotovi, da novi predlog cene še vedno predstavlja rast cene, ki presega indeks rasti cen iz prejšnjega odstavka, ministrstvo pripravi predlog cene tako, da njena rast ni večja od treh odstotnih točk iz prejšnjega odstavka.

(5) V primeru iz drugega in četrtega odstavka tega člena se morebitna negativna razlika med prihodki in upravičenimi stroški, ki nastane zaradi nižje cene, ne šteje kot regulacijski popravek in ga izvajalec javne službe ne sme vključiti kot odbitno postavko v izračun cene za naslednje obračunsko obdobje.

(6) Ministrstvo pošlje vladi v soglasje načrt za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe v 15 dneh od njegovega prejema.

(7) Ne glede na četrti in peti odstavek tega člena lahko ministrstvo določi ceno, ki presega omejitev rasti cene, če vlada soglaša s predloženim načrtom za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe.

(8) V predpisu iz 29. člena tega zakona se podrobneje predpiše vsebino načrta za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe iz tretjega odstavka tega člena.

32. člen **(predložitev poročil izvajalca državne javne službe)**

(1) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 30. junija tekočega leta za preteklo poslovno leto ministrstvu poslati poročilo o poslovanju poslovnoizidne enote, ki vsebuje:

- obračunske kalkulacije polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu z 29. členom tega zakona, skupaj s pisnim mnenjem revizorja iz sedmega odstavka 43. člena tega zakona in pisnim mnenjem revizorja iz šestega odstavka 54. člena tega zakona,
- obračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi, in
- obračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

(2) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 31. decembra tekočega leta za prihodnje poslovno leto ministrstvu poslati poročilo o predvidenem poslovanju poslovnoizidne enote, ki vsebuje:

- predračunske kalkulacije polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja kot je določena v 29. členu tega zakona,
- predračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi, in
- predračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi.

(3) Izvajalec javne službe mora najpozneje do 30. junija tekočega leta ministrstvu poslati revidirano letno poročilo družbe, v okviru katere je poslovnoizidna enota, za preteklo poslovno leto.

(4) Ne glede na prvi odstavek 28. člena tega zakona ministrstvo predlaga vladi, da določi novo ceno za obdobje do konca tekočega obdobja, če na podlagi predloženih poročil iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena ugotovi, da so prihodki poslovnoizidne enote za več kot deset odstotkov odstopali od upravičenih stroškov.

2.2. Cena občinske javne službe

33. člen

(sestava zneska za plačilo občinske javne službe)

(1) Znesek za plačilo občinske javne službe je sestavljen iz cene infrastrukture, potrebne za izvajanje občinske javne službe, in cene storitve občinske javne službe.

(2) Če so kot zavezanci za plačilo prispevkov, okoljskih in drugih javnih dajatev, predpisanih z zakonom, opredeljeni uporabniki storitev javne službe, prejemnik pa je javni organ, je znesek za plačilo sestavljen iz cene infrastrukture, potrebne za izvajanje občinske javne službe, cene storitve občinske javne službe in plačila predpisanih dajatev.

34. člen

(določitev cene občinske javne službe)

(1) Znesek za plačilo storitev občinske javne službe z odlokom določi občina tako, da posebej določi ceno infrastrukture, potrebne za izvajanja javne službe in ceno storitve javne službe.

(2) Občina določi ceni iz prejšnjega odstavka v tekočem obračunskem obdobju za naslednje obračunsko obdobje.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, se cena javne službe prvič določi do začetka izvajanja javne službe.

(4) V postopku sprejemanja cene občina preveri zlasti:

- ali so v izračunu cene upoštevani upravičeni stroški, nujni za izpolnjevanje opredeljenih obveznosti, ki temeljijo na cenah, ki so bile dosežene v preglednih in

konkurenčnih pogojih izbire izvajalcev storitev ali dobaviteljev blaga in ali so upravičeni stroški upoštevani v ustrezni višini,

- ali so v izračunu cene upoštevane odbitne postavke v ustrezni višini, in
- ali so v preteklem koledarskem letu nastali prekomerni prihodki in v kakšni višini.

(5) V predpisu iz 29. člena tega zakona se podrobneje predpiše obračunska obdobja iz drugega odstavka tega člena.

35. člen **(oblikovanje cene občinske javne službe)**

(1) Predlog cen iz prvega odstavka prejšnjega člena pripravi izvajalec javne službe v zadnjem letu tekočega obračunskega obdobja z elaboratom o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe tako, da se zagotavlja učinkovito in gospodarno izvajanje storitev javne službe in dolgoročna stabilnost cene, pri čemer upošteva:

- projekcijo rasti cen življenjskih potrebščin iz zadnje napovedi Urada Republike Slovenije za makroekonomske analize in razvoj,
- projekcijo obsega izvajanja javne službe, in
- obračunski in predračunski izkaz stanja in uspeha poslovnoizidne enote, za preteklo in naslednje obračunsko obdobje, ki ju pripravi izvajalec javne službe in pošlje občini do 30. junija v zadnjem letu tekočega obračunskega obdobja.

(2) Preteklo obračunsko obdobje je obdobje pred tekočim koledarskim letom, naslednje obračunsko obdobje pa obdobje, ki sledi tekočemu koledarskemu letu.

(3) V obračunskem izkazu iz prvega odstavka tega člena se razkrijejo tudi stroški iz četrtega in petega odstavka 43. člena tega zakona, predračunski izkaz iz prvega odstavka tega člena pa mora vsebovati predlog cene in prikaz njenega izračuna v skladu s tem zakonom.

(4) Elementi predlagane cene in njen izračun iz prejšnjega odstavka temeljijo na revidiranih računovodskih izkazih in potrjenih letnih poročilih poslovnoizidne enote za preteklo obračunsko obdobje ter na predračunskih izkazih poslovnoizidne enote za naslednje obračunsko obdobje.

(5) Če gre za predlog cene izvajalca javne službe, ki bo šele začel izvajati javno službo, se ne glede na določbo tretje alineje prvega odstavka tega člena pri pripravi predloga cene upošteva le predračunski izkaz stanja in uspeha poslovnoizidne enote, ki ga pripravi izvajalec javne službe in pošlje občini najpozneje tri mesece pred začetkom izvajanja javne službe.

(6) Elementi cene so upravičeni stroški iz 41. in 43. člena in odbitne postavke iz 53. člena tega zakona.

(7) Elaborat o oblikovanju cene je priloga odloka, s katerim občina določi znesek za plačilo storitev občinske javne službe.

(8) Predlog cene iz elaborata, s katerim občina določi ceno, ne sme odstopati od cene, določene z odlokom.

(9) Minister, pristojen za okolje (v nadaljnjem besedilu: minister), podrobneje določi vsebino elaborata o oblikovanju cene.

36. člen **(izračun cene storitve občinske javne službe)**

(1) Cena se izračuna kot kalkulacija polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja storitev javne službe v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi in v skladu z zahtevami iz tega zakona po enačbi:

$$\text{cena storitev javne službe} = (\text{upravičeni stroški storitev javne službe} - \text{odbitne postavke}) / \text{količina opravljenih storitev javne službe}.$$

(2) Cena je izražena v EUR na enoto mere za merjenje količine opravljene storitve.

(3) V predpisu iz 29. člena tega zakona vlada podrobneje določi posamezne storitve v okviru javne službe, za katere se cena ločeno oblikuje in način njenega oblikovanja.

37. člen **(izračun cene občinske infrastrukture)**

(1) Cena se izračuna kot kalkulacija polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi in v skladu z zahtevami iz tega zakona po enačbi:

$$\text{cena občinske infrastrukture} = (\text{upravičeni stroški infrastrukture} - \text{odbitne postavke}) / \text{obseg vse infrastrukture, ki je potrebna za opravljanje javne službe}$$

(2) Cena je izražena v EUR na enoto mere za merjenje uporabe občinske infrastrukture.

38. člen **(poziv izvajalcu občinske javne službe)**

(1) Če občina pri pregledu elaborata o oblikovanju cene ugotovi, da elementi predlagane cene ali njen izračun v predračunskem izkazu iz prvega ali petega odstavka 35. člena tega zakona niso oblikovani v skladu z zakonom in podzakonskimi akti, izvajalca javne službe pozove, da ji v enem mesecu od poziva pošlje popravljen ali dopolnjen elaborat o oblikovanju cene javne službe za naslednje obračunsko obdobje.

(2) Če izvajalec javne službe v roku iz prejšnjega odstavka ne pošlje popravljenega ali dopolnjenega elaborata o oblikovanju cene, lahko občina pripravi predlog cene brez upoštevanja elaborata o oblikovanju cene.

(3) Če občina pri pregledu elaborata o oblikovanju cene ugotovi, da predlog cene v predračunskem izkazu iz prvega odstavka 30. člena tega zakona predstavlja rast cene, ki za več kot tri odstotne točke letno presega povprečni indeks rasti cen življenjskih potrebščin, objavljen na spletni strani organa, pristojnega za statistiko, v preteklem triletnem obdobju, od izvajalca javne službe zahteva, da ob upoštevanju vzdržnosti izvajanja javne službe pripravi načrt za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe in ga v enem mesecu od poziva pošlje občini skupaj z novim elaboratom o oblikovanju cene iz prvega odstavka 30. člena tega zakona. Sestavni del načrta za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe so tudi pojasnila, zakaj se pojavljajo odmiki.

(4) Če izvajalec javne službe ne pošlje načrta za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe v roku iz prejšnjega odstavka ali občina ugotovi, da novi predlog cene še vedno predstavlja rast cene, ki presega indeks rasti cen iz prejšnjega odstavka, pri čemer izvajalec ni pojasnil razlogov za presežno rast cen, občina pripravi predlog cene tako, da njena rast ni večja od treh odstotnih točk iz prejšnjega odstavka.

(5) V primeru iz drugega in četrtega odstavka tega člena se morebitna negativna razlika med prihodki in upravičenimi stroški, ki nastane zaradi nižje cene, ne šteje kot regulacijski

popravek in ga izvajalec javne službe ne sme vključiti kot odbitno postavko v izračun cene za naslednje obračunsko obdobje.

(6) Ne glede na četrty in peti odstavek tega člena lahko občina določi ceno, ki presega omejitve rasti cene, če občinski svet soglaša s predloženim načrtom za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe, ki ga je občini predložil izvajalec javne službe.

(7) V predpisu iz 35. člena tega zakona se podrobneje predpiše vsebino načrta za povečanje stroškovne učinkovitosti izvajanja javne službe iz tretjega odstavka tega člena.

39. člen **(predložitev elaborata izvajalca občinske javne službe)**

Izvajalec javne službe vsako leto najpozneje do 30. julija tekočega leta občini pošlje elaborat o oblikovanju cene, ki poleg vsebine, opredeljene v 35. členu tega zakona vsebuje še:

- obračunske kalkulacije cene storitve javne službe v skladu s 36. členom tega zakona za preteklo leto,
- obračunske kalkulacije cene infrastrukture, potrebne za izvajanje javne službe, v skladu s 37. členom tega zakona za preteklo leto,
- obračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, v kateri se izvaja javna služba, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi za preteklo leto,
- obračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, v kateri se izvaja javna služba, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi za preteklo leto,
- revidirano letno poročilo družbe, v okviru katere je poslovnoizidna enota, v kateri se izvaja javna služba za preteklo poslovno leto,
- pisno mnenje revizorja iz sedmega odstavka 43. člena in šestega odstavka 54. člena tega zakona za preteklo leto,
- predračunske kalkulacije cene storitve javne službe v skladu s 36. členom tega zakona za prihodnje leto,
- predračunske kalkulacije cene infrastrukture, potrebne za izvajanje javne službe v skladu s 37. členom tega zakona za prihodnje leto,
- predračunski izkaz uspeha poslovnoizidne enote, v kateri se izvaja javna služba, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi za prihodnje leto, in
- predračunski izkaz stanja poslovnoizidne enote, v kateri se izvaja javna služba, pripravljen v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi za prihodnje leto.

40. člen **(prepoved razlikovanja cen in subvencij)**

(1) Cena infrastrukture in cena storitve javne službe med uporabniki ali skupinami uporabnikov na enoto storitve ne sme biti različna.

(2) Kadar je cena infrastrukture ali cena storitve javne službe subvencionirana, višina subvencije med uporabniki ali skupinami uporabnikov, ki so gospodinjstva ali izvajalci nepridobitnih dejavnosti na enoto storitve ne sme biti različna.

(3) Enota storitve med uporabniki ali skupinami uporabnikov ne sme biti različna.

41. člen **(upravičeni stroški cene infrastrukture)**

(1) Upravičeni stroški cene infrastrukture obsegajo:

- stroške amortizacije osnovnih sredstev in naprav, ki so infrastruktura in so potrebni za opravljanje javne službe,
- stroške popravil ali vzdrževanja opredmetenih osnovnih sredstev in naprav, ki so infrastruktura in so potrebni za opravljanje javne službe,
- stroške zavarovanja infrastrukture po njeni usposobitvi za uporabo,
- odhodke financiranja, ki vključujejo obresti in druge stroške, povezane z dolžniškim financiranjem gradnje ali obnove infrastrukture po njeni usposobitvi za uporabo,
- stroške nadomestil za zmanjšanje dohodka iz kmetijske dejavnosti v skladu s predpisi, ki urejajo nadomestilo za zmanjšanje dohodka iz kmetijske dejavnosti zaradi prilagoditve ukrepom vodovarstvenega režima pri oblikovanju cene infrastrukture za izvajanje javne službe oskrbe s pitno vodo,
- plačilo za vodno pravico v skladu s predpisi, ki urejajo vode pri oblikovanju cene infrastrukture za izvajanje javne službe oskrbe s pitno vodo, in
- stroške odškodnin, ki vključujejo odškodnine za služnost, povezano z gradnjo, obnovo in vzdrževanjem infrastrukture po njeni usposobitvi za uporabo.

(2) V nabavno vrednost odlagališča odpadkov se vštevajo tudi stroški zapiralnih del na odlagališču in stroški ukrepov varstva okolja po zaprtju odlagališča in sicer od začetka zapiranja do prenehanja ukrepov varstva okolja po zaprtju odlagališča.

(3) Če ima izvajalec javne službe infrastrukturo v celoti ali delno v najemu, se najemnina obračuna v višini upravičenih stroškov najete infrastrukture.

(4) V predpisu iz 29. člena tega zakona se podrobneje predpiše upravičene stroške cene infrastrukture.

42. člen **(izhodišča za oblikovanje cene infrastrukture)**

(1) Cena infrastrukture se določi na podlagi:

- upravičenih stroškov iz prejšnjega člena,
- deleža infrastrukture,
- stopnje izkoriščenosti infrastrukture v sedanjem in prihodnjem obdobju, v katerem se bo infrastruktura uporabljala do konca njene življenjske dobe,
- življenjske dobe infrastrukture,
- merskih enot za obračun cene infrastrukture, in
- odbitnih postavk.

(2) Na uporabnika storitev javne službe se lahko prenese le tisti del stroškov infrastrukture, ki je sorazmeren z deležem zmogljivosti infrastrukture, ki je namenjena uporabnikom storitev infrastrukture.

(3) Za potrebe razdelitve upravičenih stroškov infrastrukture med uporabnike storitev javne službe in druge uporabnike je treba določiti delež infrastrukture, namenjen izvajanju storitev javne službe, in delež infrastrukture, namenjen opravljanju drugih storitev.

(4) Stopnja izkoriščenosti zmogljivosti infrastrukture najmanj enkrat letno ugotavlja pristojni mnenjedajalec za to infrastrukturo pri posegih v prostor.

(5) Stopnja izkoriščenosti zmogljivosti infrastrukture je razmerje med dejansko izkoriščenostjo zmogljivosti infrastrukture in največjo projektirano zmogljivostjo infrastrukture, pri kateri se lahko infrastruktura normalno uporablja za opravljanje storitev javne službe in pri

kateri se lahko zagotavlja normalni standard storitev javne službe ob upoštevanju razpoložljive tehnike in veljavnih standardov. Izkoriščenost zmogljivosti infrastrukture določa, v kakšnem obsegu so zmogljivosti infrastrukture dejansko uporabljene.

(6) Upravičene stroške infrastrukture je treba znižati za odbitne postavke.

(7) V predpisu iz 29. člena tega zakona se podrobneje predpiše način oblikovanja cene infrastrukture.

43. člen **(upravičeni stroški cene storitve javne službe)**

(1) Upravičeni stroški cene storitev javnih služb so stroški, ki:

- jih je mogoče povezati z izvajanjem storitev javnih služb,
- so nujni za izvajanje navedenih storitev, in
- temeljijo na cenah, ki so bile dosežene v preglednih in konkurenčnih pogojih izbire izvajalcev storitev ali dobaviteljev blaga.

(2) Donos izvajalca javne službe je upravičen strošek cene storitve javne službe, z izjemo javne službe oskrbe s pitno vodo, do višine 5% odstotkov vrednosti poslovno potrebnih osnovnih sredstev izvajalca javne službe za neposredno opravljanje storitev javne službe.

(3) Prispevki, takse in druge javne dajatve so upravičeni stroški izvajalca javne službe, če je ta zavezanec za plačilo teh dajatev kot izvajalec dejavnosti.

(4) Do višine, ki skupno predstavlja 0,5 odstotka vseh upravičenih stroškov cene storitev javne službe se med njene upravičene stroške lahko vključijo:

- stroški članarin v organizacijah ali združenjih in stroški potovanj, povezanih s članstvom,
- stroški, povezani s službenimi stanovanji, in
- stroški svetovalnih in drugih zunanjih storitev, ki niso vezane na zagotavljanje varnega obratovanja, njihov nastanek in obseg pa sta odvisna predvsem od odločitev uprave izvajalca javne službe.

(5) Neupravičeni stroški cene storitev javnih služb so stroški:

- odškodnin in povračil za škodo, ki jo povzroči izvajalec javne službe,
- glob,
- vodnih izgub nad dopustno ravnijsko vodnih izgub v skladu s predpisom, ki ureja oskrbo s pitno vodo,
- reprezentance,
- sponzorstva, donacij in reklam,
- izobraževanj in drugih programov, ki niso povezani z izobraževanjem zaposlenih za namene opravljanja javne službe,
- oblačil, opreme, najema, vzdrževanja, popravil in drugih stroškov, povezanih z družbenimi, kulturnimi, športnimi, rekreacijskimi ali drugimi podobnimi nameni zaposlenih,
- potovanj in z njimi povezanih aktivnosti, ki niso povezane s službenimi potovanji zaposlenih,
- dela plač zaposlenih na poslovnoizidni enoti, ki izvaja javno službo, ki presegajo sistem nagrajevanja po Kolektivni pogodbi komunalnih dejavnosti in na njeni podlagi sprejeti Podjetniški pogodbi, in

- nagrad zaposlenim, razen tistih, ki jih določajo zakonodaja ali veljavne kolektivne pogodbe.

(6) Pravne osebe, ki opravljajo dejavnost javnih služb, morajo imeti revidirane letne računovodske izkaze v skladu z zakonoma, ki urejata gospodarske družbe in revidiranje. Pri reviziji se ugotavlja tudi namenskost, učinkovitost in racionalnost porabe proračunskih sredstev.

(7) Revizor preveri ustreznost razporejanja stroškov od drugega do petega odstavka tega člena za revidirano obdobje vsako leto ob letni reviziji računovodskih izkazov in o tem na podlagi ustrezne pogodbe izda posebno poročilo o opravljenih dogovorjenih postopkih. Če izvajalec javne službe ni zavezan k obvezni reviziji računovodskih izkazov po drugih predpisih, mora preverjanje ustreznosti razporejanja stroškov od drugega do petega odstavka tega člena zagotoviti s pogodbo z revizorjem najpozneje do 30. aprila tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto.

(8) V predpisu iz 29. člena tega zakona se podrobneje predpiše upravičene stroške, ki sestavljajo ceno storitve javne službe in njihovo višino.

44. člen **(izhodišča za oblikovanje cene storitve javne službe)**

(1) Cena storitve javne službe se za prihodnje obračunsko obdobje oblikuje na podlagi:

- načrtovanih upravičenih stroškov storitev javne službe,
- odbitnih postavk, in
- načrtovane količine opravljenih storitev.

(2) V predpisu iz 29. člena tega zakona se podrobneje predpiše izhodišča za oblikovanje cene storitve javne službe.

45. člen **(merska enota za obračun opravljene storitve javne službe)**

(1) Količina opravljene storitve oskrbe s pitno vodo se uporabnikom obračuna glede na dobavljeno količino pitne vode v m³. Uporabnikom storitve oskrbe s pitno vodo, katerim ni mogoče izmeriti količine dobavljene pitne vode, se količina dobavljene pitne vode obračuna glede na zmogljivost priključka, določeno s premerom priključka, ob upoštevanju normirane porabe pitne vode, ki znaša 1,2 m³ na dan za vodomer s faktorjem omrežnine 1. Za druge premere priključka se normirana poraba določi sorazmerno z upoštevanjem faktorjev omrežnine v skladu s predpisom iz devetega odstavka 35. člena tega zakona.

(2) Količina opravljene storitve odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode z javnih površin v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode ter količina storitve prevzema vsebine in ravnanja z vsebino iz nepretočnih greznic, prevzema blata in ravnanja z blatom iz obstoječih greznic ali malih komunalnih čistilnih naprav, se uporabnikom obračuna v višini 80 odstotkov dobavljene pitne vode v m³, ki se odvaja v javno kanalizacijo, čisti na komunalni čistilni napravi ali se odvaja v nepretočno greznico, obstoječo greznico ali malo komunalno čistilno napravo za uporabnike, za katere se opravljajo storitve javne službe oskrbe s pitno vodo, ki jo je mogoče izmeriti.

(3) Uporabnikom storitev odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode z javnih površin iz prejšnjega odstavka ter uporabnikom storitve prevzema vsebine in ravnanja z vsebino iz nepretočnih greznic, prevzema blata in ravnanja z blatom iz obstoječih greznic ali malih komunalnih čistilnih naprav, katerim ni mogoče izmeriti količine

dobavljene pitne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na komunalni čistilni napravi, ki se odvaja v nepretočno oziroma obstoječo greznico ali malo komunalno čistilno napravo, in so uporabniki storitve javne službe oskrbe s pitno vodo, katerim ni mogoče izmeriti količine dobavljene pitne vode, se količina opravljene storitve obračuna glede na zmogljivost priključka, določeno s premerom priključka, ob upoštevanju normirane porabe pitne vode, ki znaša 1,2 m³ na dan za vodomer s faktorjem omrežnine 1. Za druge premere priključka se normirana poraba določi sorazmerno z upoštevanjem faktorjev omrežnine, kot je to določeno v predpisu iz devetega odstavka 35. člena tega zakona.

(4) Uporabnikom storitev iz prejšnjega odstavka, ki pa niso uporabniki storitev javne službe oskrbe s pitno vodo in jim ni mogoče izmeriti količine dobavljene pitne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na komunalni čistilni napravi ali katerim ni mogoče izmeriti količine vode, ki se odvaja v nepretočno oziroma obstoječo greznico ali malo komunalno čistilno napravo, se količina opravljene storitve obračuna na podlagi števila stalno in začasno prijavljenih stanovalcev ob upoštevanju normirane porabe pitne vode, ki znaša 0,12 m³ na osebo na dan.

(5) Količina opravljene storitve odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode s streh se uporabnikom obračuna glede na količino vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na komunalni čistilni napravi. Storitve iz prejšnjega stavka se obračunavajo v m³ glede na količino padavin, ki padejo na tlorisno površino strehe, s katere se padavinska odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na komunalni čistilni napravi, v skladu s predpisom iz 29. člena tega zakona. Za količino padavinske odpadne vode se šteje povprečna letna količina padavin v obdobju zadnjih petih let, ki je izmerjena pri meritvah državne mreže meteoroloških postaj, preračunana na površino strehe, s katere se padavinska odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na čistilni napravi.

(6) Količina opravljene storitve sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov, ki nastanejo pri obdelavi v okviru izvajanja javne službe obdelave mešanih komunalnih odpadkov, se uporabnikom obračunava v kg prevzetih komunalnih odpadkov.

(7) Količina opravljene storitve ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2, se uporabnikom obračunava v kg prevzetih živalskih odpadkov.

(8) Količina opravljene storitve zbiranja komunalnih odpadkov, obdelave mešanih komunalnih odpadkov, odlaganja ostankov obdelanih komunalnih odpadkov je izražena v kg opravljene storitve. Količina opravljene storitve obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov obdelanih komunalnih odpadkov se med uporabnike storitev porazdeli sorazmerno s porazdelitvijo količine izvedenih storitev zbiranja komunalnih odpadkov med uporabnike. Za podatke o količinah opravljenih storitev zbiranja komunalnih odpadkov, obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov obdelanih komunalnih odpadkov se uporabijo podatki iz evidenčnih listov.

(9) Sodilo za razdelitev količine opravljenih storitev zbiranja komunalnih odpadkov, razen zbiranja biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada med uporabnike storitev, je prostornina zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza zabojnika za mešane komunalne odpadke.

(10) Sodilo za razdelitev količine opravljenih storitev zbiranja biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada med uporabnike storitev je prostornina zabojnika za zbiranje biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada in pogostost odvoza zabojnika za zbiranje odpadkov iz vrtov, parkov in pokopališč.

(11) Ne glede na določbe devetega in desetega odstavka tega člena se v primeru, ko se količina prepuščenih odpadkov ugotavlja s tehtanjem pri uporabniku, količina opravljenih

storitev iz devetega in desetega odstavka tega člena porazdelijo med uporabnike glede na dejansko maso prepuščenih odpadkov posameznega uporabnika.

46. člen **(enota za obračun infrastrukture za oskrbo s pitno vodo)**

(1) Enota mere za obračun infrastrukture je faktor, ki se določi glede na zmogljivost priključkov, določenih s premerom vodomera.

(2) Za kombinirani vodomere se upošteva faktor, določen za vodomere z višjim pretokom.

(3) Če uporabnik javne službe oskrbe s pitno vodo nima obračunskega vodomera, se omrežnina obračuna glede na zmogljivost priključka, določeno s premerom priključka, v skladu s predpisom iz 29. člena tega zakona.

(4) Če uporabnik javne službe oskrbe s pitno vodo nima priključka na javni vodovod, se za vsako stanovanjsko enoto, stavbo, gradbeno inženirski objekt ali bivališče obračuna omrežnina za priključek s faktorjem omrežnine 1 v skladu s predpisom iz 29. člena tega zakona.

(5) V večstanovanjskih stavbah, v katerih posamezne stanovanjske enote nimajo obračunskih vodomero, se za vsako stanovanjsko enoto obračuna omrežnina v skladu s prejšnjim odstavkom.

(6) Plačilo za vodno pravico se za posameznega uporabnika določi sorazmerno glede na faktor omrežnine.

(7) V predpisu iz 35. člena tega zakona se predpiše faktorje in pretoke za posamezne razrede obračunskih vodomero.

47. člen **(enota za obračun infrastrukture za odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode)**

(1) Strošek infrastrukture javne službe, s katero se izvajajo storitve odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode z javnih površin v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode ter uporabnikom storitve prevzema vsebine in ravnanja z vsebino iz nepretočnih greznic, prevzema blata in ravnanja z blatom iz obstoječih greznic ali malih komunalnih čistilnih naprav, se uporabnikom obračuna glede na zmogljivost priključkov, določeno s premerom vodomera, v skladu s predpisom iz 35. člena tega zakona.

(2) Če je stavba opremljena s kombiniranim vodomrom, se za tak vodomere upošteva faktor, ki je določen za vodomere, preko katerega se dobavlja pitna voda, iz katere nastaja komunalna odpadna voda, ki se odvaja v javno kanalizacijo, malo komunalno čistilno napravo, obstoječo greznico ali nepretočno greznico.

(3) Če priključek ni opremljen z vodomrom, se omrežnina obračuna glede na zmogljivost priključka, določeno s premerom priključka, v skladu s predpisom 35. člena tega zakona.

(4) Če uporabnik nima priključka na vodovod, se za vsako stanovanjsko enoto, stavbo, gradbeno inženirski objekt ali bivališče obračuna omrežnina za priključek s faktorjem omrežnine 1 v skladu s predpisom iz 35. člena tega zakona.

(5) V večstanovanjskih stavbah, v katerih posamezne stanovanjske enote nimajo vodomerov, se za vsako stanovanjsko enoto obračuna omrežnina za priključek s faktorjem omrežnine 1 v skladu s predpisom iz 35. člena tega zakona.

(6) Strošek javne infrastrukture se izračuna tako, da se vsota vseh stroškov omrežnine deli z vsoto faktorjev omrežnine na letni ravni. Tako dobljeni količnik se nato pomnoži s faktorjem omrežnine glede na premer posameznega vodomera.

48. člen

(enota za obračun infrastrukture za odvajanja in čiščenja padavinske vode s streh)

(1) Enota mere za obračun infrastrukture je izražena v m³ količine vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo ali čisti na komunalni čistilni napravi.

(2) Pri mešanem sistemu za odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode je ključ delitve stroškov med storitvami, ki se nanašajo na komunalno odpadno vodo, in storitvami, ki se nanašajo na padavinsko vodo, količina opravljenih storitev v m³.

49. člen

(enota za obračun infrastrukture za sežiganje gorljivih komunalnih odpadkov)

Enota mere za obračun infrastrukture je kg komunalnih odpadkov, ki jih prevzame izvajalec javne službe.

50. člen

(enota za obračun infrastrukture za ravnanje z živalskimi odpadki)

Enota mere za obračun infrastrukture je kg živalskih odpadkov, ki jih prevzame izvajalec javne službe.

51. člen

(enota za obračun infrastrukture za storitve javnih služb zbiranja komunalnih odpadkov, obdelave mešanih komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov obdelanih komunalnih odpadkov)

Enota mere za obračun infrastrukture je izražena v kg opravljene storitve skladno s 45. členom tega zakona.

52. člen

(obračun zneska storitev javnih služb)

(1) Znesek za plačilo občinske javne službe se uporabniku obračuna mesečno na podlagi količine opravljenih storitev javne službe.

(2) Izvajalec za uporabnike najmanj enkrat letno ugotavlja dejansko količino opravljenih storitev javne službe. V vmesnem obdobju lahko izvajalec količino opravljenih storitev oceni in obračuna na podlagi podatkov o povprečni količini opravljenih storitev v preteklem obračunskem obdobju, ki jih je izvajalec opravil za svoje uporabnike. Kadar to ni mogoče, se upošteva zadnji razpoložljivi uradni podatek Statističnega urada Republike Slovenije o povprečni količini storitev, opravljenih za uporabnike.

53. člen

(odbitne postavke)

(1) Odbitne postavke za izračun cene storitve javne službe vključujejo:

- celotni načrtovani dobiček za prihodnje koledarsko leto iz naslova drugih dejavnosti, ki niso dejavnosti javne službe in za izvajanje katerih se neposredno uporablja infrastruktura,
- regulacijski popravek cene storitev javne službe,
- načrtovani prihodki od prodaje stranskih proizvodov pri izvajanju javne službe,
- drugi načrtovani prihodki, ki nastanejo pri izvajanju javne službe,
- prekomerno zaračunani stroški v preteklem obračunskem obdobju,
- del načrtovanega dobička za prihodnje koledarsko leto iz naslova drugih dejavnosti, ki niso dejavnosti javne službe in za izvajanje katerih se neposredno ne uporablja infrastruktura.

(2) Prihodki iz tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka morajo temeljiti na cenah, ki so bile dosežene v preglednih in konkurenčnih pogojih na trgu z odstopanjem do 20 odstotkov.

(3) Sodilo za določitev ustreznega dela polovice dobička iz naslova drugih dejavnost, ki se dodeli za financiranje storitev javne službe, je višina upravičenih stroškov storitev javne službe na način, da se na javne službe razporedi celotna polovica dobička iz naslova drugih dejavnost.

(4) Regulacijski popravek cene storitev javne službe iz prvega odstavka tega člena se določi tako, da se na podlagi revidiranih računovodskih izkazov in potrjenih letnih poročil, evidenčnih listov in drugih uradnih poročil za preteklo obračunsko obdobje izračuna razlika med:

- načrtovanimi in uresničeni stroški cene storitev javne službe v navedenem obdobju, glede na dejansko opravljeno količino storitev javne službe v navedenem obdobju,
- uresničenim in načrtovanim dobičkom iz prve in šeste alineje prvega odstavka tega člena,
- uresničenimi in načrtovanimi prihodki iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena,
- pri čemer se izračunana pozitivna razlika upošteva kot odbitna postavka, ki ceno storitev javne službe zmanjšuje, izračunana negativna razlika pa kot odbitna postavka, ki ceno storitev javne službe povečuje.

(5) Prekomerno zaračunani stroški storitve javne službe nastanejo kot posledica upoštevanja:

- neupravičenih stroškov iz 43. člena tega zakona pri oblikovanju cene storitve javne službe,
- presežnega dela stroškov, ki so sicer upravičeni po vrsti stroška, njihova višina pa ne ustreza merilom iz 43. člena tega zakona.

(6) Odbitne postavke za izračun cene infrastrukture javne službe vključujejo:

- regulacijski popravek cene infrastrukture, in
- prekomerno zaračunane stroške infrastrukture v preteklem obračunskem obdobju.

(7) Regulacijski popravek cene infrastrukture iz prvega odstavka tega člena se določi tako, da se na podlagi revidiranih računovodskih izkazov in potrjenih letnih poročil, evidenčnih listov in drugih uradnih poročil za preteklo koledarsko leto izračuna razlika med načrtovanimi in uresničenimi stroški cene infrastrukture v navedenem obdobju, pri čemer se izračunana pozitivna razlika upošteva kot odbitna postavka, ki ceno infrastrukture zmanjšuje, izračunana negativna razlika pa kot odbitna postavka, ki ceno infrastrukture povečuje.

(8) Prekomerno zaračunani stroški cene infrastrukture nastanejo kot posledica upoštevanja:

- stroškov, ki niso opredeljeni v 43. členu tega zakona pri oblikovanju cene infrastrukture,
- presežnega dela stroškov, ki so sicer upravičeni po vrsti stroška, iz 43. člena tega zakona pri oblikovanju cene infrastrukture.

(9) Prekomerno zaračunane stroške v preteklem obračunskem obdobju upošteva izvajalec pri oblikovanju cene v tekočem letu za prihodnje obračunsko obdobje na podlagi revidiranih računovodskih izkazov in potrjenih letnih poročil, evidenčnih listov in drugih uradnih poročil za preteklo obračunsko obdobje.

(10) Kadar znesek odbitnih postavk javne službe ne presega 10 odstotkov zneska povprečnega letnega prihodka preteklih treh koledarskih let te javne službe, se znesek odbitnih postavk lahko prenese v naslednje obračunsko obdobje in odšteje od zneska upravičenih stroškov za to obračunsko obdobje kot odbitna postavka.

(11) Znesek odbitnih postavk javne službe, ki presega 10 odstotkov zneska povprečnega letnega prihodka preteklih treh koledarskih let te javne službe predstavlja prekomerne prihodke in se mora uporabnikom storitev vrniti v koledarskem letu, ki sledi koledarskemu letu, v katerem so navedeni zneski nastali.

(12) Znesek iz prejšnjega odstavka se uporabnikom ne more vrniti v obliki nižje oblikovane cene infrastrukture oziroma nižje oblikovane cene storitve javne službe.

(13) Izhodišča za oblikovanje cene infrastrukture in cene storitve javne službe se posodobijo za v prihodnje.

(14) V predpisu iz 29. člena tega zakona se podrobneje predpiše odbitne postavke in njihova preveritev pri izračunu cene storitve javne službe.

54. člen **(ugotavljanje in razporejanje stroškov in prihodkov)**

(1) Izvajalec javne službe ugotavlja in razporeja stroške in prihodke na javne službe v skladu s Slovenskimi računovodskimi standardi.

(2) Če izvajalec javne službe izvaja tudi drugo dejavnost, ki ni dejavnost javne službe, mora za izvajanje javne službe voditi ločeno računovodstvo in zagotoviti ločeno spremljanje stroškov in prihodkov izvajanja javne službe in stroškov ter prihodkov druge dejavnosti, ki jo izvaja.

(3) Če izvajalec javne službe izvaja več javnih služb, mora za vsako javno službo voditi ločeno računovodstvo in zagotoviti ločeno spremljanje stroškov in prihodkov izvajanja vsake javne službe, ki jo izvaja.

(4) Za vodenje ločenih računovodskih evidenc iz prejšnjega odstavka se uporabljajo sodila. Sodila ali njihovo spremembo sprejme organ nadzora izvajalca javne službe na predlog organa vodenja. Sodila, ki so namenjena razporejanju posrednih stroškov po dejavnostih, morajo temeljiti na računovodskih načelih.

(5) Sodila za razporejanje posrednih stroškov morajo temeljiti na aktivnostih, ki te stroške povzročajo. Če teh aktivnosti ni mogoče določiti, se uporabijo sodila delitve posrednih stroškov na podlagi deleža neposrednih stroškov.

(6) Sodila in pravilnost njihove uporabe ob letni reviziji računovodskih izkazov preveri revizor in pri prvi preveritvi ali spremembi sodil oziroma njihove uporabe izda na podlagi Mednarodnega standarda sorodnih storitev 4400 (Posli opravljanja dogovorjenih postopkov) pisno poročilo o njihovi ustreznosti.

(7) Če izvajalec javne službe ni zavezan k obvezni reviziji računovodskih izkazov, mora pri prvi uporabi in vsaki spremembi uporabljenih sodil zagotoviti posebno revizorjevo poročilo iz prejšnjega odstavka na podlagi ustrezne pogodbe najpozneje do 30. junija tekočega leta za preteklo leto.

(8) Izvajalec javne službe ne sme uporabiti javnih in drugih sredstev, ki jih prejme v zvezi z izvajanjem dejavnosti javne službe, za financiranje svojih drugih dejavnosti.

(9) V predpisu iz 29. člena tega zakona se podrobneje predpiše način preveritve sodil iz šestega odstavka tega člena.

55. člen **(odlok o ceni občinske javne službe)**

Občina za storitve občinske javne službe z odlokom določi:

- postopek za sprejem cene storitev občinske javne službe,
- upravičene stroške cene storitev javne službe in upravičene stroške cene infrastrukture ter merila za določanje upravičenosti posameznih stroškov cene infrastrukture in stroškov cene storitev javne službe,
- merila za določitev donosa izvajalca storitve občinske javne službe,
- merila za subvencioniranje cene storitev občinske javne službe in cene infrastrukture občinske javne službe,
- način in postopek izterjave prekomernih prihodkov iz enajstega odstavka 53. člena tega zakona od izvajalca občinske javne službe,
- način in postopek ugotavljanja prekomerno zaračunanih stroškov storitve javne službe iz petega odstavka 53. člena tega zakona in prekomerno zaračunanih stroškov cene infrastrukture, ki se uporablja za izvajanje občinske javne službe iz osmega odstavka 53. člena tega zakona, in
- izračun cene infrastrukture, potrebne za izvajanja občinske javne službe in cene storitev občinske javne službe.

III. JAVNE SLUŽBE

1. Občinske javne službe

1.1. Oskrba s pitno vodo

56. člen **(javna služba)**

(1) Oskrbo s pitno vodo izvaja občina kot občinsko javno službo na območju celotne občine v skladu s tem zakonom in predpisom iz sedmega odstavka tega člena.

(2) Obvezna storitev javne službe iz prejšnjega odstavka je oskrba s pitno vodo vseh uporabnikov javne službe v skladu s predpisi, standardi in normativi, ki urejajo pitno vodo za oskrbo objektov s pitno vodo, če se v njih zadržujejo ljudje ali se pitna voda uporablja za oskrbo živali.

(3) Za storitve javne službe se šteje tudi, kadar se oskrba s pitno vodo zagotavlja iz javnega vodovoda in sicer:

- oskrba zunanjega javnega hidrantnega omrežja za gašenje požarov s pitno vodo, in
- oskrba s pitno vodo, ki je namenjena splošni rabi, kot na primer pitnik na javni površini.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se za javno službo ne šteje oskrba objektov s pitno vodo ne glede na to, ali se zagotavlja iz javnega vodovoda, če:

- se voda rabi za namen, ki ni oskrba s pitno vodo in za katerega je treba pridobiti vodno pravico v skladu s predpisom, ki ureja vode, in
- nastaja industrijska odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

(5) Za potrebe izvajanja javne službe iz prvega odstavka tega člena izvajalec javne službe zagotavlja:

- redno vzdrževanje javnega vodovoda in priključkov na javni vodovod, pitnikov, cistern, javnemu vodovodu pripadajočih zunanjih hidrantnih omrežij za gašenje požarov in druge infrastrukture za oskrbo s pitno vodo,
- občasno hidravlično modeliranje javnega vodovoda,
- priključevanje objektov ali dela objekta za nove uporabnike javne službe, in
- obveščanje uporabnikov javne službe o izvajanju javne službe in njihovih obveznostih.

(6) Javna služba se zagotavlja z dovozom pitne vode ali na drug ustrezen način, urejen v predpisu iz sedmega odstavka tega člena, kjer ni oskrbe iz javnega vodovoda ali lastne oskrbe s pitno vodo.

(7) Vlada podrobneje predpiše pogoje, oskrbovalne standarde, normative in tehnične, vzdrževalne, organizacijske in druge ukrepe za izvajanja javne službe iz tega člena.

57. člen (zagotavljanje javne službe)

(1) Obliki zagotavljanja javne službe iz prejšnjega člena sta javno podjetje ali javni gospodarski zavod, oba v sto odstotni javni lasti.

(2) Izvajalec javne službe iz prejšnjega odstavka mora s pitno vodo oskrbovati vsaj 5.000 uporabnikov iz javnega vodovoda.

(3) Izvajalec javne službe izvajanja ne sme prepustiti podizvajalcu.

(4) Občina zagotavlja vodenje evidence upravljavcev javnih vodovodov na svojem območju.

(5) Javna služba iz prejšnjega člena se izvaja neprofitno.

58. člen (uporabnik javne službe)

(1) Uporabnik javne službe iz prvega odstavka 56. člena tega zakona je lastnik ali najemnik objekta ali dela objekta, ki je priključen na javni vodovod oziroma se mu oskrba s pitno vodo zagotavlja z dovozom pitne vode v okviru izvajanja javne službe.

(2) Uporabnik javne službe iz tretjega odstavka 56. člena tega zakona je občina.

(3) Evidentiranje količine odvzete pitne vode iz javnega vodovoda, določitev plačnika in plačila storitev javne službe za uporabnika javne službe iz tega člena se izvaja v skladu s predpisom občine, ki ureja javno službo.

59. člen (javni vodovod)

(1) Javni vodovod mora imeti upravljavca javnega vodovoda.

(2) Občina mora opremiti območja poselitve v skladu s standardi opremljenosti, in sicer mora biti z javnim vodovodom opremljeno območje s 50 ali več prebivalci s stalnim prebivališčem in z gostoto poselitve večjo od pet prebivalcev s stalnim prebivališčem na hektar.

(3) Predvideno poselitveno območje, ki je območje za širitev naselja v skladu s predpisom, ki ureja urejanje prostora, mora biti pred začetkom uporabe objekta na njem, opremljeno z javnim vodovodom, če je predvideno, da bodo na njem izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

(4) Objekti iz drugega odstavka 56. člena tega zakona, ki leži znotraj območja javnega vodovoda, se morajo priključiti na javni vodovod v skladu s predpisom občine, ki ureja javno službo.

(5) Območje javnega vodovoda je določeno s predpisom občine in je lokacijsko opredeljeno s topološko pravilnimi poligoni, ki jih določajo točke z ravninskimi koordinatami v državnem koordinatnem sistemu v prostorskem podatkovnem sloju.

(6) Občina javno objavi podatke o območjih javnega vodovoda iz prejšnjega odstavka na svoji spletni strani.

60. člen (pitnik)

(1) Občina na svojem območju ob upoštevanju poseljenosti in geografske oddaljenosti od javnega vodovoda zagotovi pitnike in informacije o njihovi lokaciji in delovanju javno objavi na svoji spletni strani.

(2) V predpisu iz 56. člena tega zakona se podrobneje predpiše način zagotovitve pitnikov iz prejšnjega odstavka.

61. člen (evidenca)

(1) Ministrstvo vodi in spremlja evidenco o javnih vodovodih in sicer o:

- aglomeraciji, območju javnega vodovoda in številu prebivalcev, ki se oskrbujejo iz javnega vodovoda,
- tehničnih lastnostih in skupni dolžini cevovodov javnega vodovoda,
- zajetjih za pitno vodo in rezervnih zmogljivostih pitne vode,

- rabi in namenu rabe pitne vode iz javnega vodovoda, ki se izvaja v okviru posebnih storitev,
- letni rabi vode za oskrbo s pitno vodo in vodnih izgubah, in
- upravljavcu javnega vodovoda.

(2) Upravljavci javnih vodovodov iz 6. alineje prejšnjega odstavka poročajo ministrstvu v skladu z navodili ministrstva.

(3) Izvajalec javne službe poroča v evidenco o javnih vodovodih in uporabnikih javne službe, skladno s predpisom, ki ureja oskrbo s pitno vodo.

(4) Evidenca o javnih vodovodnih sistemih se elektronsko povezuje z zbirnim katastrom.

(5) Za namene povezave obeh evidenc se v zbirni kataster posreduje identifikacijska številka in naziv javnega vodovodnega sistema ter matična številka in naziv upravljavca.

(6) V predpisu iz 56. člena tega zakona se podrobneje predpiše podatke za evidenco iz tretjega odstavka tega člena.

62. člen

(program oskrbe s pitno vodo)

(1) Javna služba se izvaja v skladu s programom oskrbe s pitno vodo, ki ga izdelata izvajalec javne službe na podlagi evidenc iz prejšnjega člena za vsako občino posebej in ga občina javno objavi na svoji spletni strani.

(2) Izvajalec javne službe pošlje potrjen program oskrbe s pitno vodo ministrstvu najpozneje do 31. decembra v letu pred začetkom njegove veljavnosti v elektronski obliki, v skladu z navodili, ki jih ministrstvo objavi na svojih spletnih straneh.

(3) Program morata izvajalec javne službe in občina javno objaviti na svoji spletni strani, najpozneje do 31. decembra v letu pred začetkom njegove veljavnosti in uporabnikom javne službe omogočiti vpogled v tiskani izvod na sedežu izvajalca javne službe.

(4) V predpisu iz 56. člena tega zakona se podrobneje predpiše vsebinske sklope programa iz prejšnjega odstavka.

63. člen

(poročanje o izvajanju javne službe in standardih opremljenosti)

(1) Občina in izvajalec javne službe morata v informacijski sistem za spremljanje javnih služb brezplačno v elektronski obliki predložiti poročila.

(2) Izvajalec javne službe pošlje ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta letno poročilo o izvajanju javne službe za preteklo leto, v skladu z navodili, ki jih ministrstvo objavi na svojih spletnih straneh.

(3) Občina pošlje ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta poročilo o standardih opremljenosti iz drugega odstavka 59. člena tega zakona na dan 31. decembra preteklega leta, v skladu z navodili iz prejšnjega odstavka.

(4) Poročilo iz drugega odstavka tega člena javno objavi na svoji spletni strani izvajalec javne službe, poročilo iz prejšnjega odstavka pa občina, pri čemer je uporabnikom javne službe

omogočen vpogled v poročili v tiskani ali elektronski obliki na sedežu izvajalca javne službe oziroma občine.

(5) V predpisu iz 56. člena tega zakona se podrobneje predpiše vsebinske sklope poročil iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

64. člen (posebne storitve)

(1) Izvajalec javne službe lahko posebne storitve izvaja na infrastrukturi le v soglasju z njenim lastnikom.

(2) Pravice in obveznosti v zvezi z oskrbo z vodo iz javnega vodovoda, ki se ne izvaja v okviru storitev javne službe, morajo biti urejene s pogodbo med imetniki vodne pravice, uporabniki posebnih storitev, lastniki in upravljavci javnih vodovodov. Izvajanje posebnih storitev ne sme biti v nasprotju s pridobljenimi vodnimi pravicami.

(3) Izvajanje posebnih storitev ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki. Prihodki posebnih storitev se upoštevajo tako, da se zmanjša lastna cena javne službe.

65. člen (storitve javne službe v posebnih okoliščinah)

(1) Vlada lahko v primeru posebnih okoliščin z odlokom določi ceno oskrbe s pitno vodo in količino dobave pitne vode po tej ceni, na osebo za celo državo ali za posamezne dele države.

(2) Za posebne okoliščine iz prejšnjega odstavka se štejejo naravne in druge nesreče, ko je motena oskrba s pitno vodo.

(3) Cena oskrbe s pitno vodo iz prvega odstavka tega člena v občini ne sme presegati povprečne cene zadnjih treh let pred letom sprejema cene za več kot 30 odstotkov.

(4) Stroške dobave pitne vode, ki jih ima izvajalec oskrbe s pitno vodo v posebnih okoliščinah, ki presegajo prihodke od dobave pitne vode, krije država.

66. člen (prekinitev in omejitev oskrbe s pitno vodo)

(1) Izvajalec javne službe lahko uporabniku javne službe prekine oskrbo s pitno vodo, če uporabnik s svojim ravnanjem ogroža nemoteno in varno oskrbo s pitno vodo drugih uporabnikov javne službe.

(2) Izvajalec javne službe uporabniku javne službe ne sme prekiniti oskrbe s pitno vodo, če je edini razlog prekinitve nezmožnost plačila stroškov s strani uporabnika. Nezmožnost plačila ugotavlja pristojna občina, ki je tudi plačnica storitev v primeru ugotovljene nezmožnosti plačila.

(3) Izvajalec javne službe lahko začasno prekine ali omeji oskrbo s pitno vodo v primeru:

- nezadostnih količin pitne vode ali
- izvedbe gradbenih del na javnem vodovodu ali priključkih na javni vodovod.

(4) V primeru nezadostnih količin pitne vode ali načrtovanih gradbenih del izvajalec javne službe o predvidenem času in trajanju prekinitve ali omejitve oskrbe s pitno vodo uporabnike

javne službe obvesti najmanj en dan pred predvideno prekinitvijo na krajevno običajen način in z objavo na svoji spletni strani.

(5) V primeru nepredvidljivih gradbenih del izvajalec javne službe o predvidenem trajanju prekinitve ali omejitve oskrbe s pitno vodo uporabnike javne službe obvesti najkasneje 1 uro po prekinitvi na krajevno običajen način in z objavo na svoji spletni strani.

(6) V primeru prekinitve ali omejitve oskrbe s pitno vodo, ki nastopi zaradi višje sile ali zaradi preprečitve ogrožanja zdravja ter življenja ljudi in živali, izvajalec javne službe o predvidenem trajanju prekinitve ali omejitve oskrbe s pitno vodo uporabnike javne službe obvesti na krajevno običajen način in z objavo na svoji spletni strani takoj, ko je to mogoče, najpozneje pa v roku 8 ur po prekinitvi ali omejitvi.

(7) V primeru prekinitve ali omejitve oskrbe s pitno vodo, ki je daljša od 24 ur, mora izvajalec javne službe uporabnikom javne službe zagotoviti minimalno količino pitne vode, ki jo priporoči ali določi organ, pristojen za javno zdravje, razen če do prekinitve pride zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena.

(8) Podrobnejši pogoji prekinitve ali omejitve oskrbe s pitno vodo, zagotavljanja minimalne količine pitne vode in ugotavljanje nezmožnosti plačila se določijo s predpisom občine, ki ureja oskrbo s pitno vodo.

67. člen (nadzor nad strokovnostjo in primernostjo)

(1) Ministrstvo izvaja nadzor nad občinami glede strokovnosti in primernosti izvajanja oskrbe s pitno vodo ter izda obvezna navodila za enotno in učinkovito organizacijo izvajanja javnih služb ter obvestila in mnenja v zvezi z izvrševanjem nalog iz 18. člena tega zakona.

(2) Občina ali izvajalec javne službe predloži ministrstvu poročila in druge podatke v zvezi z opravljanjem javne službe iz 56. člena tega zakona, na podlagi določb tega zakona ali zaradi poročanja Evropski komisiji.

1.2. Odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode

68. člen (javna služba)

(1) Odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode izvaja občina na območju celotne občine v skladu s tem zakonom in predpisom vlade, ki podrobneje ureja to javno službo.

(2) V okviru javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode izvajalec javne službe izvaja naslednje storitve:

- odvajanje komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode z javnih površin v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode,
- odvajanje padavinske odpadne vode s streh, kadar se odvaja v javno kanalizacijo,
- storitve, povezane z nepretočnimi greznicami, obstoječimi greznicami in malimi komunalnimi čistilnimi napravami,
- čiščenje komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode z javnih površin v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode, in
- čiščenje padavinske odpadne vode s streh.

(3) Izvajalec javne službe iz prvega odstavka tega člena izvaja:

1. za objekte, ki so priključeni na javno kanalizacijo:

- odvajanje komunalne odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo,
- čiščenje ter dodatna obdelava komunalne odpadne vode iz prejšnje alineje,
- redno vzdrževanje javne kanalizacije,
- odvajanje padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo z javnih površin v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode,
- odvajanje padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo s streh, če zanj ni mogoče zagotoviti ravnanja v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo,
- odvajanje padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo z zasebnih utrjenih površin, ki niso večje od 100 m² in pripadajo objektu, iz katerega se odvaja komunalna odpadna voda ali padavinska odpadna voda s streh, če tako določa občinski predpis, ki ureja javno službo,
- čiščenje padavinske odpadne vode v komunalni čistilni napravi, če gre za mešano kanalizacijsko omrežje javne kanalizacije, oziroma v lovilniku olj ali čistilni napravi padavinske odpadne vode, če gre za javno kanalizacijo za odvajanje izključno padavinske odpadne vode in je čiščenje padavinske odpadne vode predpisano,
- obdelava blata na območju komunalne čistilne naprave, ki je opremljena za prevzem in obdelavo blata, in
- priključevanje novih uporabnikov javne službe.

2. za objekte, ki niso priključeni na javno kanalizacijo:

- prevzem in odvoz komunalne odpadne vode, ki se zbira v nepretočnih greznicah, pri uporabniku javne službe in njeno čiščenje oziroma dodatna obdelava v komunalni čistilni napravi,
- prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE, in malih komunalnih čistilnih naprav z zmogljivostjo, enako ali večjo od 50 PE, na območju izven meja aglomeracij za področje odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, ki so v upravljanju lastnika objekta, pri uporabniku objekta, odvoz blata, ter njegova obdelava v komunalni čistilni napravi, ki je opremljena za prevzem in obdelavo blata, in
- pregled malih komunalnih čistilnih naprav z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE.

(4) Vlada podrobneje predpiše vrste nalog, oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne in, organizacijske ter druge ukrepe in normative za izvajanje javne službe, vodenje evidenc, obveščanje uporabnikov ter vsebino operativnega programa odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode. S predpisom iz prejšnjega stavka se za javno službo določi še organizacijska in prostorska zasnova njenega opravljanja po vrstah in številu izvajalcev ter meji območja posameznega izvajalca, pogoji za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin, pravice in obveznosti uporabnikov, način oblikovanja javne službe, vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje javne službe, ki so lastnina občine ter del javne lastnine, ki je javno dobro in varstvo, ki ga uživa ter drugi elementi, pomembni za opravljanje in razvoj javne službe.

69. člen **(uporabnik javne službe)**

(1) Uporabnik javne službe iz prejšnjega člena je lastnik ali najemnik objekta ali dela objekta ali upravljavec javnih površin iz prejšnjega člena.

(2) Na območju, opremljenim z javno kanalizacijo, mora investitor ali lastnik objekta, v katerem nastaja komunalna odpadna voda, omogočiti, da se komunalna odpadna voda odvaja v javno kanalizacijo.

70. člen **(javna kanalizacija in komunalna ali skupna čistilna naprava)**

(1) Javna kanalizacija in komunalna ali skupna čistilna naprava mora imeti upravljavca.

(2) Za izvajanja storitev javne službe iz 68. člena tega zakona morajo biti aglomeracije za področje odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode opremljene z javno kanalizacijo in komunalno čistilno napravo s predpisanim čiščenjem oziroma dodatno obdelavo odpadne vode v skladu s predpisom, ki ureja javno službo odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode, ki določa tudi izjeme od opremljanja aglomeracij za področje odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode z javno kanalizacijo.

(3) Predvidena zazidljiva stavbna zemljišča, v območju aglomeracij ali v neposrednem stiku z njimi, v skladu s predpisom, ki ureja urejanje prostora, morajo biti pred začetkom uporabe objektov na njem, opremljena z javno kanalizacijo in komunalnimi ali skupnimi čistilnimi napravami, če je predvideno, da bodo na njem izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena in če v teh objektih nastaja komunalna odpadna voda.

(4) Uporabnik javne službe iz prejšnjega člena se mora na območju, opremljenem z javno kanalizacijo, priključiti na javno kanalizacijo v skladu s predpisom občine, ki ureja javno službo.

71. člen **(zagotavljanje javne službe)**

(1) Oblike zagotavljanja javne službe iz 68. člena tega zakona so javno podjetje ali javni gospodarski zavod, oba v sto odstotni javni lasti, ali v obliki koncesije.

(2) Izvajalec javne službe iz 68. člena tega zakona mora zagotavljati javno službo za vsaj 5.000 uporabnikov.

(3) Izvajalec javne službe izvajanja ne sme prepustiti podizvajalcu.

(4) Občina zagotavlja vodenje evidence upravljavcev javne kanalizacije in komunalnih ali skupnih čistilnih naprav na svojem območju.

72. člen **(evidenca)**

(1) Ministrstvo vodi in spremlja evidenco o javni kanalizaciji in komunalnih ali skupnih čistilnih napravah in sicer o:

- javnih kanalizacijskih sistemih in njihovi vrsti,
- tehničnih lastnostih, tehničnih podatkih in dolžini javnih kanalizacijskih sistemov,
- iztokih iz javnih kanalizacijskih sistemov,
- komunalnih čistilnih napravah in čistilnih napravah padavinske odpadne vode,
- lastništvu javne kanalizacije,

- naselij in aglomeracijah za področje odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, iz katerih se komunalna ali padavinska odpadna voda odvaja v javne kanalizacijske sisteme in čisti na komunalnih čistilnih napravah ali čistilnih napravah padavinske odpadne vode,
- občinah, v katerih se nahajajo javni kanalizacijski sistemi in komunalne čistilne naprave ali čistilne naprave padavinske odpadne vode, in
- upravljavcih javnih kanalizacijskih sistemov in komunalnih čistilnih naprav ali čistilnih naprav padavinske odpadne vode.

(2) Izvajalec javne službe poroča v evidenco o izvajanju in uporabnikih javne službe, skladno s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske vode.

(3) Evidenca o javnih kanalizacijskih sistemih se elektronsko povezuje z zbirnim katastrom.

(4) Za namene povezave obeh evidenc se v zbirni kataster posreduje identifikacijska številka in naziv javnega kanalizacijskega sistema ter matična številka in naziv upravljavca.

(5) V predpisu iz 68. člena tega zakona se podrobneje predpiše podatke za evidenco iz drugega odstavka tega člena.

73. člen (program odvajanja in čiščenja odpadne vode)

(1) Javna služba se izvaja v skladu s programom odvajanja in čiščenja odpadne vode, ki ga izdelata izvajalec javne službe na podlagi evidenc iz prejšnjega člena za vsako občino posebej, in sicer za obdobje štirih koledarskih let. Program izvajanja javne službe izvajalec javne službe objavi na spletni strani, uporabnikom javne službe pa mora omogočiti vpogled na sedežu izvajalca javne službe. Program odvajanja in čiščenja objavi tudi občina.

(2) Izvajalec javne službe pošlje potrjen program odvajanja in čiščenja odpadne vode ministrstvu najpozneje do 31. decembra v letu pred začetkom njegove veljavnosti v elektronski obliki, v skladu z navodili, ki jih ministrstvo objavi na svojih spletnih straneh.

(3) V predpisu iz 68. člena tega zakona se podrobneje predpiše vsebinske sklope programa iz prvega odstavka tega člena.

74. člen (poročanje o izvajanju javne službe in oskrbovalnih standardih)

(1) Občina in izvajalec javne službe morata v informacijski sistem za spremljanje javnih služb brezplačno v elektronski obliki predložiti predpisana poročila in podatke.

(2) Izvajalec javne službe pošlje ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta letno poročilo o izvajanju javne službe, za preteklo leto, v skladu z navodili, ki jih ministrstvo objavi na svojih spletnih straneh.

(3) Občina poroča ministrstvu podatke o doseženih oskrbovalnih standardih v aglomeracijah za področje odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, in sicer najpozneje do 31. marca tekočega leta, za stanje na dan 31. decembra preteklega leta, v skladu z navodili iz prejšnjega odstavka.

(4) Poročilo iz drugega odstavka tega člena javno objavi na svoji spletni strani izvajalec javne službe, poročilo iz prejšnjega odstavka pa občina, pri čemer je uporabnikom javne službe omogočen vpogled v poročili v tiskani ali elektronski obliki na sedežu izvajalca javne službe oziroma občine.

(5) V predpisu iz 68. člena tega zakona se podrobneje predpiše vsebinske sklope poročil iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

75. člen (posebne storitve)

(1) Naloge javne službe iz 68. člena tega zakona, ki so posebne storitve, so:

- odvajanje in čiščenje padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo s površin, ki niso javne površine v skladu s predpisom, ki ureja odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode in ki niso površine iz šeste alineje prve točke tretjega odstavka 68. člena zakona,
- odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo.

(2) Izvajalec javne službe lahko posebne storitve izvaja na infrastrukturi le v soglasju z njenim lastnikom.

(3) Pravice in obveznosti v zvezi z odvajanjem in čiščenjem padavinske in industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo, ki se ne izvaja v okviru storitev javne službe, morajo biti urejene s pogodbo med lastniki in upravljavci javne kanalizacije ter uporabniki posebnih storitev.

(4) Izvajanje posebnih storitev ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki. Presežek prihodkov nad odhodki posebnih storitev se upošteva tako, da se zmanjša lastna cena javne službe.

1.3. Zbiranje komunalnih odpadkov

76. člen (javna služba)

(1) Zbiranje komunalnih odpadkov izvaja občina na območju celotne občine v skladu s tem zakonom in predpisom vlade, ki podrobneje ureja to javno službo.

(2) Dejavnost javne službe je zbiranje komunalnih odpadkov in njihovo oddajanje v nadaljnje ravnanje z njimi v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki in predpisi, ki urejajo odpadke.

(3) Izvajalec občinske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov je zbiralec iz predpisa, ki ureja odpadke, ki je z aktom občine določen za izvajalca občinske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov. Izvajalec javne službe v okviru dejavnosti iz prejšnjega odstavka zagotavlja:

- zbiranje komunalnih odpadkov po sistemu od vrat do vrat,
- zbiranje kosovnih odpadkov v zbiralnih akcijah ali na poziv uporabnika,
- zbiranje komunalnih odpadkov v zbiralnicah in premičnih zbiralnicah,
- zbiranje odpadkov v zbirnem centru,
- predhodno razvrščanje in predhodno skladiščenje zbranih odpadkov v zbirnem centru,
- izvajanje sortirne analize mešanih komunalnih odpadkov,
- oddajanje zbranih odpadkov v nadaljnje ravnanje, in
- ozaveščanje in obveščanje uporabnikov.

(4) V okviru javne službe se zagotavlja zbiranje:

- ločenih frakcij iz podskupin 15 01 in 20 01 s seznama odpadkov,
- kosovnih odpadkov,
- odpadkov z vrtov, parkov in pokopališč,
- odpadkov s tržnic,
- odpadkov iz čiščenja cest,
- mešanih komunalnih odpadkov, in
- izrabljenih gum.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek vlada določi vrste odpadkov, ki se v okviru javne službe ne zbirajo.

(6) Izvajalec javne službe mora zbrane odpadke oddati v nadaljnje ravnanje tako, da je za:

- odpadke, primerne za recikliranje, zagotovljeno recikliranje,
- odpadno embalažo, odpadne baterije in akumulatorje, OEEO in druge odpadke, za katere velja razširjena odgovornost proizvajalca v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, zagotovljeno ravnanje v skladu s predpisi, ki urejajo te odpadke,
- gorljive odpadke, ki niso primerni za recikliranje, zagotovljena predelava v trdno gorivo v skladu s predpisom, ki ureja predelavo nenevarnih odpadkov v trdno gorivo in njegovo uporabo, ali sežiganje v okviru javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov iz tega zakona,
- nevarne odpadke zagotovljena obdelava, kot je za posamezne nevarne odpadke določeno v predpisih, ki urejajo odpadke,
- mešane komunalne odpadke zagotovljena obdelava v okviru javne službe obdelave mešanih komunalnih odpadkov.

(7) Izvajalec javne službe mora v zbirnem centru omogočiti izvajalcu priprave za ponovno uporabo, da vsaj iz prevzetega odpadnega tekstila, oblačil in kosovnih odpadkov izloči odpadke, primerne za pripravo za ponovno uporabo, in mu jih oddati.

(8) Vlada podrobneje predpiše oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne in organizacijske ter druge ukrepe in normative za izvajanje javne službe, vodenje evidenc, obveščanje uporabnikov, vsebino programa ravnanja z odpadki in preprečevanja odpadkov in način obveščanja uporabnikov.

77. člen **(zagotavljanje javne službe)**

(1) Obliki zagotavljanja javne službe iz prejšnjega člena sta javno podjetje ali javni gospodarski zavod, oba v sto odstotni javni lasti, ali v obliki koncesije.

(2) Izvajalec javne službe izvajanja ne sme prepustiti podizvajalcu.

78. člen **(uporabnik javne službe)**

Uporabnik storitev javne službe je izvorni povzročitelj komunalnih odpadkov.

79. člen **(obveznost uporabnika iz dejavnosti)**

(1) Uporabnik, ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, mora svoje komunalne odpadke prepuščati izvajalcu javne službe v skladu s tem zakonom in na način, določen v predpisu občine.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko uporabnik iz prejšnjega odstavka ločene frakcije iz papirja in kartona s številko odpadka 20 01 01 in iz kovin s številko odpadka 20 01 40, ki nastanejo kot komunalni odpadki iz dejavnosti, odda tudi zbiralcu, ki je vpisan v evidenco zbiralcev za zbiranje teh odpadkov, ali izvajalcu obdelave odpadkov, ki ima okoljevarstveno dovoljenje za obdelavo teh odpadkov, ter zagotavlja prevzemanje in nadaljnje ravnanje s temi odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko uporabnik iz prvega odstavka tega člena kosovne odpadke, ki nastanejo kot komunalni odpadki iz dejavnosti, odda tudi izvajalcu obdelave odpadkov, ki ima okoljevarstveno dovoljenje za pripravo za ponovno uporabo teh odpadkov ter zagotavlja prevzemanje in nadaljnje ravnanje s temi odpadki, tako da je prednostno zagotovljena ponovna uporaba.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena, vlada za določene vrste odpadkov predpiše obvezno oddajo ali prepuščanje odpadkov v skladu s predpisom, izdanim na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja.

80. člen **(obveznost uporabnika, ki je posameznik)**

(1) Uporabnik javne službe, ki je posameznik, mora svoje komunalne odpadke prepuščati izvajalcu javne službe v skladu s tem zakonom in na način, določen v predpisu občine.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko uporabnik iz prejšnjega odstavka ločene frakcije iz papirja in kartona s številko odpadka 20 01 01 in iz kovin s številko odpadka 20 01 40, ki nastanejo kot njegovi komunalni odpadki, prepušča zbiralcu, ki je vpisan v evidenco zbiralcev za zbiranje teh odpadkov, v njegovem zbirnem centru ali izvajalcu obdelave odpadkov, ki ima okoljevarstveno dovoljenje za obdelavo teh odpadkov, na kraju njihove predelave ter zagotavlja prevzemanje in nadaljnje ravnanje s temi odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena mora uporabnik, ki je posameznik, tiste komunalne odpadke, za katere je tako določeno s predpisom, izdanim na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja, ki urejajo posamezne vrste odpadkov, oddati ali prepustiti na način, kot je določeno s takšnimi predpisi.

(4) V predpisu iz 76. člena tega zakona vlada predpiše izjeme, ko uporabnik lahko odda komunalne odpadke vzgojno-varstvenemu ali izobraževalnemu zavodu, društvu ali nevladni organizaciji, če jih zbira v humanitarne ali vzgojno-izobraževalne namene, zbiranja odpadkov pa ne opravlja poklicno, v primeru, ko je celoten izkupiček od zbranih odpadkov uporabljen za namen, za katerega so se odpadki zbirali ter pogoje oddaje odpadkov v nadaljnje ravnanje.

81. člen **(zbirnice in zbirni center)**

(1) V občini mora biti ustrezno število zbirnic, tako da je posamezna zbirnica urejena za največ 500 prebivalcev.

(2) Zbirnice morajo biti praviloma urejene v stanovanjskih območjih, večjih trgovinah ali trgovskih centrih, zdravstvenih domovih, bolnišnicah, šolah, vrtcih in drugih ustanovah.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek mora biti v mestih in soseskah z več večstanovanjskimi objekti zbirnica urejena na vsakih 400 prebivalcev, če se na zbirnici prepuščajo odpadni

papir, karton, odpadna embalaža iz papirja in kartona ter odpadna embalaža iz stekla. Zbiralnica mora biti urejena na vsakih 300 prebivalcev, če je opremljena tudi z zabojnikom za prepuščanje odpadne embalaže iz plastike, kovin in sestavljenih materialov.

(4) Na območju vsake občine mora biti za izvajanje javne službe zbiranja en zbirni center.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka zbirnega centra ni treba urediti na območju občine, ki ima manj kot 3.000 prebivalcev ali če je v okviru javne službe zbiranja zagotovljeno, da lahko izvorni povzročitelji komunalnih odpadkov prepuščajo odpadke v zbirnem centru na območju druge občine ter

- javno službo zbiranja v obeh občinah izvaja isti izvajalec javne službe, in
- se občini dogovorita o skupni uporabi tega zbirnega centra ali je ta zbirni center skupna infrastruktura lokalnega pomena obeh občin.

(6) Ne glede na določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena je treba za vsako naselje z več kot 20.000 prebivalci urediti en zbirni center, za naselje z več kot 100.000 prebivalci pa enega na vsakih 80.000 prebivalcev.

(7) V predpisu iz 76. člena tega zakona vlada določi vrste odpadkov, ki jih mora izvajalec javne službe zbiranja komunalnih odpadkov zbirati v zbiralnici in zbirnem centru ter ureditev zbiralnice ali zbirnega centra.

82. člen (evidenca)

(1) Ministrstvo vodi in spremlja evidenco o infrastrukturi in izvajanju javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in sicer o:

- številu zbiralnic,
- številu zbirnih centrov,
- številu uporabnikov, ki hišno kompostirajo biološke odpadke,
- letnem številu izvedenih akcij zbiranja komunalnih odpadkov v premičnih zbiralnicah,
- letnem številu akcij obveščanja uporabnikov in ozaveščevalnih aktivnosti v šolah in vrtcih,
- številu in volumnu zabojnikov, namenjenih zbiranju posameznih frakcij po sistemu od vrat do vrat,
- sestavi mešanih komunalnih odpadkov,
- deležu ločeno zbranih komunalnih odpadkov, in
- upravljavcih zbirnih centrov.

(2) Izvajalec javne službe poroča v evidenco o izvajanju javne službe in uporabnikih javne službe, skladno s predpisom iz 76. člena tega zakona.

(3) Evidenca o zbiralnicah in zbirnih centrih se elektronsko povezuje z zbirnim katastrom.

(4) Za namene povezave obeh evidenc se v zbirni kataster posreduje identifikacijske številke in naziv zbirnih centrov in zbiralnic ter matična številka in naziv upravljavca oziroma izvajalca javne službe.

(5) V predpisu iz 76. člena tega zakona se podrobneje predpiše podatke za evidenco iz drugega odstavka tega člena.

83. člen
(poročanje o izvajanju javne službe in oskrbovalnih standardih)

(1) Občina in izvajalec javne službe morata v informacijski sistem za spremljanje javnih služb brezplačno v elektronski obliki predložiti poročila.

(2) Izvajalec javne službe pošlje ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta letno poročilo o izvajanju javne službe, za preteklo leto, v skladu z navodili, ki jih ministrstvo objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Občina poroča ministrstvu podatke o doseženih rezultatih ločenega zbiranja odpadkov, oskrbovalnih standardih, in sicer najpozneje do 31. marca tekočega leta, za stanje na dan 31. decembra preteklega leta, v skladu z navodili iz prejšnjega odstavka.

(4) Poročilo iz drugega odstavka tega člena javno objavi na svoji spletni strani izvajalec javne službe, poročilo iz prejšnjega odstavka pa občina, pri čemer je uporabnikom javne službe omogočen vpogled v poročila v tiskani ali elektronski obliki na sedežu izvajalca javne službe oziroma občine.

(5) V predpisu iz 76. člena tega zakona se podrobneje predpiše vsebinske sklope poročil iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

84. člen
(posebne storitve)

(1) Izvajalec javne službe lahko posebne storitve izvaja na infrastrukturi le v soglasju z njenim lastnikom.

(2) Pravice in obveznosti v zvezi z zbiranjem odpadkov, ki se ne izvaja v okviru storitev javne službe, morajo biti urejene s pogodbo med lastniki in upravljavcem infrastrukture za zbiranje komunalnih odpadkov ter uporabniki posebnih storitev.

(3) Izvajanje posebnih storitev ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki. Presežek prihodkov nad odhodki posebnih storitev se upošteva tako, da se zmanjša lastna cena javne službe.

1.4. Obdelava mešanih komunalnih odpadkov

85. člen
(javna služba)

(1) Obdelavo mešanih komunalnih odpadkov izvaja izvajalec javne službe na območju celotne občine v skladu s tem zakonom in predpisom vlade, ki podrobneje ureja to javno službo.

(2) V okviru javne službe se izvaja mehansko biološka obdelava mešanih komunalnih odpadkov (odpadek s številko 20 03 01) pred odlaganjem na odlagališčih odpadkov.

(3) Obdelava mešanih komunalnih odpadkov iz prejšnjega odstavka mora biti zagotovljena za vse mešane komunalne odpadke, ki so na območju občine zbrani v okviru javne službe zbiranja komunalnih odpadkov iz tega zakona.

(4) Obdelava mešanih komunalnih odpadkov iz drugega odstavka tega člena se zagotavlja v centru za ravnanje s komunalnimi odpadki, ki ga upravlja izvajalec javne službe.

(5) Izvajalec javne službe je upravljavec centra za ravnanje s komunalnimi odpadki in mora imeti pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(6) Izvajalec javne službe mora:

- redno sprejemati mešane komunalne odpadke in jih skladiščiti do njihove obdelave,
- mehansko biološko obdelati mešane komunalne odpadke v skladu z Zaključkom BAT in Referenčnim dokumentom o BAT, ki urejata obdelavo odpadkov,
- redno oddajati izločene nenevarne frakcije, primerne za recikliranje, v nadaljnjo obdelavo v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki,
- za izločene nevarne frakcije zagotoviti tako ravnanje, kot je za posamezno nevarno frakcijo določeno v predpisih, ki urejajo ravnanje z odpadki,
- redno oddajati izločene gorljive frakcije izvajalcu državne javne službe sežiga gorljivih komunalnih odpadkov iz tega zakona,
- ostanek mešanih komunalnih odpadkov po obdelavi redno oddajati izvajalcu javne službe odlaganja ostankov obdelanih komunalnih odpadkov iz tega zakona, in
- zagotoviti, da ne prihaja do mešanja mešanih komunalnih odpadkov, mehansko obdelanih mešanih komunalnih odpadkov, biološko obdelanih mešanih komunalnih odpadkov in mehansko-biološko obdelanih mešanih komunalnih odpadkov z drugimi odpadki, snovmi ali materiali.

(7) Vlada podrobneje predpiše oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne in organizacijske ter druge ukrepe in normative za izvajanje javne službe, vodenje evidenc, obveščanje uporabnikov ter vsebino programa ravnanja z odpadki in preprečevanja odpadkov.

86. člen **(zagotavljanje javne službe)**

(1) Obliki zagotavljanja javne službe iz prejšnjega člena sta javno podjetje ali javni gospodarski zavod, oba v sto odstotni javni lasti, ali v obliki koncesije.

(2) Izvajalec javne službe izvajanja ne sme prepustiti podizvajalcu.

87. člen **(uporabnik javne službe)**

(1) Uporabnik storitev javne službe je izvajalec javne službe zbiranja komunalnih odpadkov iz tega zakona.

(2) Uporaba storitev javne službe iz 85. člena tega zakona je obvezna za vse uporabnike.

88. člen **(evidenca)**

(1) Ministrstvo vodi in spremlja evidenco o infrastrukturi in izvajanju javne službe obdelave mešanih komunalnih odpadkov in sicer o:

- centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki,
- občinah, za katere je v posameznem centru za ravnanje s komunalnimi odpadki zagotovljena obdelava mešanih komunalnih odpadkov, in

- upravljavcih centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki.

(2) Izvajalec javne službe poroča v evidenco o izvajanju javne službe in uporabnikih javne službe, skladno s predpisom iz 85. člena tega zakona.

(3) Evidenca o centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki se elektronsko povezuje z zbirnim katastrom.

(4) Za namene povezave obeh evidenc se v zbirni kataster posreduje identifikacijske številke in naziv centra za ravnanje s komunalnimi odpadki ter matična številka in naziv upravljavca.

(5) V predpisu iz 85. člena tega zakona se podrobneje predpiše podatke za evidenco iz drugega odstavka tega člena.

89. člen

(poročanje o izvajanju javne službe in oskrbovalnih standardih)

(1) Občina in izvajalec javne službe morata v informacijski sistem za spremljanje javnih služb brezplačno v elektronski obliki predložiti poročila.

(2) Izvajalec javne službe pošlje ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta letno poročilo o izvajanju javne službe, za preteklo leto, v skladu z navodili, ki jih ministrstvo objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Občina poroča ministrstvu podatke o obdelavi mešanih komunalnih odpadkov in oskrbovalnih standardih, in sicer najpozneje do 31. marca tekočega leta, za stanje na dan 31. decembra preteklega leta, v skladu z navodili iz prejšnjega odstavka.

(4) Poročilo iz drugega odstavka tega člena javno objavi na svoji spletni strani izvajalec javne službe, poročilo iz prejšnjega odstavka pa občina, pri čemer je uporabnikom javne službe omogočen vpogled v poročili v tiskani ali elektronski obliki na sedežu izvajalca javne službe oziroma občine.

(5) V predpisu iz 85. člena tega zakona se podrobneje predpiše vsebinske sklope poročil iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

90. člen

(posebne storitve)

(1) Izvajalec javne službe lahko posebne storitve izvaja na infrastrukturi le v soglasju z njenim lastnikom.

(2) Pravice in obveznosti v zvezi z obdelavo odpadkov, ki se ne izvaja v okviru storitev javne službe, morajo biti urejene s pogodbo med lastniki in upravljavcem infrastrukture za obdelavo mešanih komunalnih odpadkov ter uporabniki posebnih storitev.

(3) Izvajanje posebnih storitev ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki. Presežek prihodkov nad odhodki posebnih storitev se upošteva tako, da se zmanjša lastna cena javne službe.

1.5. Odlaganje ostankov obdelanih komunalnih odpadkov

91. člen

(javna služba)

(1) V okviru javne službe se izvaja odlaganje ostankov obdelanih komunalnih odpadkov in izvajanje predpisanih ukrepov za obratovanje komunalnega odlagališča po prenehanju odlaganja.

(2) Izvajalec javne službe je upravljavec odlagališča komunalnih odpadkov in mora imeti pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(3) Izvajalec javne službe mora:

- redno sprejemati obdelane komunalne odpadke,
- pred odložitvijo odpadkov v telo odlagališča zagotoviti preverjanje vseh dostavljenih odpadkov, ki vključuje pregled dokumentacije, ki spremlja pošiljko dostavljenih odpadkov, in ugotavljanje istovetnosti odpadkov glede na vrsto, količino in njihove lastnosti, navedene v tej dokumentaciji,
- zavrniti komunalne odpadke, ki ne izpolnjujejo pogojev za odlaganje na odlagališču, ali jih skladiščiti do prevzema, in
- komunalne odpadke, ki izpolnjujejo pogoje za odlaganje na odlagališču, odložiti na odlagališču odpadkov.

(4) Po prenehanju odlaganja odpadkov mora izvajalec javne službe v skladu z okoljevarstvenim dovoljenjem zapreti komunalno odlagališče in izvajati predpisane ukrepe za obratovanje komunalnega odlagališča po prenehanju odlaganja.

(5) Vlada podrobneje predpiše oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne in organizacijske ter druge ukrepe in normative za izvajanje javne službe, vodenje evidenc, obveščanje uporabnikov ter vsebino programa ravnanja z odpadki in preprečevanja odpadkov.

92. člen **(zagotavljanje javne službe)**

(1) Obliki zagotavljanja javne službe iz prejšnjega člena sta javno podjetje ali javni gospodarski zavod, oba v sto odstotni javni lasti ali v obliki koncesije.

(2) Izvajalec javne službe izvajanja ne sme prepustiti podizvajalcu.

93. člen **(uporabnik javne službe)**

(1) Uporabniki storitev javne službe so izvajalci javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in izvajalci obdelave mešanih komunalnih odpadkov iz tega zakona.

(2) Uporaba storitev javne službe iz 91. člena tega zakona je obvezna za vse uporabnike.

94. člen **(evidenca)**

(1) Ministrstvo vodi in spremlja evidenco o infrastrukturi in izvajanju javne službe, in sicer o:

- odlagališčih komunalnih odpadkov,
- občinah, za katere je na posameznem odlagališču komunalnih odpadkov zagotovljeno odlaganje ostankov obdelanih komunalnih odpadkov,
- odloženih komunalnih odpadkov po posamezni občini, in

– upravljavcih komunalnih odlagališč odpadkov.

(2) Izvajalec javne službe poroča v evidenco o izvajanju javne službe in uporabnikih javne službe, skladno s predpisom iz 91. člena tega zakona.

(3) Evidenca o odlagališčih se elektronsko povezuje z zbirnim katastrom.

(4) Za namene povezave obeh evidenc se v zbirni kataster posreduje identifikacijske številke in naziv odlagališč ter matična številka in naziv upravljavca.

(5) V predpisu iz 91. člena tega zakona se podrobneje predpiše podatke za evidenco iz drugega odstavka tega člena.

95. člen **(poročanje o izvajanju javne službe in oskrbovalnih standardih)**

(1) Občina in izvajalec javne službe morata v informacijski sistem za spremljanje javnih služb brezplačno v elektronski obliki predložiti poročila.

(2) Izvajalec javne službe pošlje ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta letno poročilo o izvajanju javne službe, za preteklo leto, v skladu z navodili, ki jih ministrstvo objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

(3) Občina poroča ministrstvu podatke o obdelavi mešanih komunalnih odpadkov in oskrbovalnih standardih, in sicer najpozneje do 31. marca tekočega leta, za stanje na dan 31. decembra preteklega leta, v skladu z navodili iz prejšnjega odstavka.

(4) Poročilo iz drugega odstavka tega člena javno objavi na svoji spletni strani izvajalec javne službe, poročilo iz prejšnjega odstavka pa občina, pri čemer je uporabnikom javne službe omogočen vpogled v poročila v tiskani ali elektronski obliki na sedežu izvajalca javne službe oziroma občine.

(5) V predpisu iz 91. člena tega zakona se podrobneje predpiše vsebinske sklope poročil iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

96. člen **(posebne storitve)**

(1) Izvajalec javne službe lahko posebne storitve izvaja na infrastrukturi le v soglasju z njenim lastnikom.

(2) Pravice in obveznosti v zvezi z odlaganjem odpadkov, ki se ne izvajajo v okviru storitev javne službe, morajo biti urejene s pogodbo med lastnikom in upravljavcem komunalnega odlagališča ter uporabniki posebnih storitev.

(3) Izvajanje posebnih storitev ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki. Presežek prihodkov nad odhodki posebnih storitev se upošteva tako, da se zmanjša lastna cena javne službe.

1. 6. Urejanje in čiščenje javnih površin

97. člen **(javna služba)**

(1) Urejanje in čiščenje javnih površin izvaja občina na območju celotne občine v skladu s tem zakonom in predpisom vlade, ki podrobneje ureja to javno službo.

(2) Javna služba iz prejšnjega odstavka je:

- redno pregledovanje, vzdrževanje in čiščenje javnih površin in urbane opreme na njih,
- urejanje zelenic in drugih zasaditev in
- urejanje urbane opreme v skladu z zakonom, ki ureja urejanje prostora.

(3) Občina izvaja javno službo iz prvega odstavka tega člena tudi:

- na priobalnih zemljiščih, na katerih so vzpostavljene kolesarske poti in pešpoti ter druge rekreacijske površine,
- na priobalnih zemljiščih, če občina zaradi splošne rabe voda določi, da se status naravnega vodnega javnega dobra vzpostavi tudi na delu priobalnega zemljišča celinskih voda, in
- če gre za objekt grajenega javnega dobra na vodnem ali priobalnem zemljišču, ki je namenjen splošni rabi, kot so grajena obala celinskih voda in drug podoben objekt.

(4) Izvajanje javne službe na zemljiščih in objektih iz prejšnjega odstavka je možno le ob soglasju pristojnega ministrstva in se mora izvajati v skladu z zakonom, ki ureja vode.

(5) Izvajanje javne službe podrobneje uredi občina z odlokom, s katerim določi organizacijsko zasnovo opravljanja javne službe po vrstah in številu izvajalcev, način upravljanja javne službe, vrste in vsebine nalog, obseg javnih površin, za katere se izvaja javna služba, obveznosti izvajalca javne službe, obveznosti občine, vire in način financiranja ter druge elemente, pomembne za opravljanje in razvoj javne službe urejanja in čiščenja javnih površin.

(6) Vlada podrobneje predpiše vrste javnih površin, za katere se izvaja javna služba urejanja in čiščenja javnih površin, naloge javne službe, standarde ter tehnične in vzdrževalne normative za izvajanje javne službe in način izvajanja javne službe.

98. člen **(evidenca javnih površin)**

Občina vodi evidenco o javnih površinah na svojem območju, in sicer o:

- splošnih podatkih o javnih površinah,
- objektih in urbani opremi na javnih površinah,
- zasaditvah na javnih površinah,
- izvedenih storitvah na javnih površinah, in
- upravljavcih javnih površin.

99. člen **(program urejanja in čiščenja javnih površin)**

(1) Javna služba se izvaja v skladu s programom urejanja in čiščenja javnih površin, ki ga izdelata izvajalec javne službe na podlagi evidenc iz prejšnjega člena za vsako občino posebej in ga občina javno objavi na svoji spletni strani.

(2) V predpisu iz 97. člena tega zakona se podrobneje določi vsebinske sklope programa iz prejšnjega odstavka.

100. člen

(poročanje o izvajanju javne službe)

(1) Občina pošlje ministrstvu poročilo, ki ga izdelata izvajalec javne službe, o izvajanju javne službe urejanja in čiščenja javnih površin najpozneje do 31. marca tekočega leta na dan 31. decembra preteklega leta in ga javno objavi na svoji spletni strani.

(2) V predpisu iz 97. člena tega zakona se podrobneje določi vsebinske sklope poročil iz prejšnjega odstavka.

101. člen

(viri financiranja storitev javne službe urejanja in čiščenja javnih površin)

(1) Izvajanje javne službe iz prvega odstavka 97. člena tega zakona se financira iz proračuna občine in drugih virov.

(2) Finančna sredstva za izvajanje javne službe se planirajo na podlagi katastra javnih površin, letnega programa izvajanja javne službe in predloga cenika storitve, ki ga oblikuje izvajalec javne službe in potrdi občina.

(3) Cene izvajanja javne službe ne smejo presegati konkurenčnih cen na trgu.

2. Državne javne službe

2.1. Sežiganje gorljivih komunalnih odpadkov

102. člen

(državna javna služba)

(1) Predmet državne javne službe je sežiganje gorljivih komunalnih odpadkov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- so nastali na območju države,
- niso primerni za recikliranje ali ponovno uporabo, in
- nastanejo pri mehanski obdelavi mešanih komunalnih odpadkov v okviru izvajanja javne službe obdelave mešanih komunalnih odpadkov iz tega zakona in imajo skladno s Sklepom Komisije z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 370 z dne 30. 12. 2014, str. 44; v nadaljevanju: Sklep 2014/955/EU) številko odpadka 19 12 12.

(2) Državna javna služba sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov obsega naslednje storitve:

- sprejem gorljivih komunalnih odpadkov,
- skladiščenje gorljivih komunalnih odpadkov na območju sežigalnice,
- predobdelavo gorljivih komunalnih odpadkov na območju sežigalnice, če je ta potrebna,
- varen, zanesljiv in energijsko učinkovit sežig gorljivih komunalnih odpadkov v sežigalnici,
- zagotavljanje obdelave ostankov sežiga gorljivih komunalnih odpadkov, vključno z odlaganjem pepela,
- obveščanje javnosti in uporabnikov državne javne službe o izvajanju državne javne službe, in
- vzdrževanje infrastrukture, potrebne za izvajanje državne javne službe.

(3) Vlada s predpisom, ki podrobneje predpiše oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne in organizacijske ter druge ukrepe in normative za izvajanje javne službe, vodenje evidenc in obveščanje uporabnikov določi še dodatne vrste gorljivih odpadkov, ki se sežigajo v okviru javne službe, ob izpolnjevanju pogoja, da so nastali v centrih za ravnanje z odpadki pri obdelavi odpadkov, prepuščenih izvajalcu javne službe zbiranja.

103. člen (zagotavljanje javne službe)

Državna javna služba se opravlja kot koncesionirana javna služba.

104. člen (status koncesionarja)

Koncesionar je lahko fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje za izvajanje državne javne službe.

105. člen (pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar)

(1) Pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar za izvajanje državne javne službe, so:

- je registriran za izvajanje dejavnosti ravnanja z nenevarnimi odpadki v skladu s predpisi, ki veljajo v državi,
- je upravljavec sežigalnice, ki je namenjena termični obdelavi odpadkov z izkoriščanjem zgorevalne toplote za daljinsko ogrevanje ali proizvodnjo električne energije,
- ima pridobljeno ustrezno pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje in druga predpisana dovoljenja in soglasja,
- predloži izjavo, da bo pred začetkom izvajanja državne javne službe zagotovil finančno jamstvo za zavarovanje izvajanja ukrepov, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju in za primere, določene s tem zakonom za čas trajanja koncesijskega razmerja in izvajanja državne javne službe, in
- izpolnjuje druge predpisane pogoje, da je lahko izbran v okviru javnega razpisa.

(2) Koncesijo lahko pridobi tudi ponudnik, ki izpolnjuje pogoje, določene v 2. alineji prejšnjega odstavka, če se zaveže, da bo tako napravo zgradil in pričel z opravljanjem državne javne službe najkasneje v sedmih letih od podelitve koncesije.

(3) Vlada določi postopek izbire koncesionarja iz prejšnjega člena, obliko in postopek javnega razpisa, pogoje za sodelovanje v postopku javnega razpisa za podelitev koncesije in merila za izbiro koncesionarja.

106. člen (uporabnik državne javne službe)

(1) Uporabnik storitev javne službe je izvajalec javne službe obdelave mešanih komunalnih odpadkov iz tega zakona.

(2) Uporaba storitev državne javne službe je obvezna za vse uporabnike iz prejšnjega odstavka v državi.

(3) V primeru, da izvajalec državne javne službe zaradi okvare ali izrednega dogodka ne more zagotoviti izvajanja državne javne službe, lahko uporabniki iz prvega odstavka tega

člena za čas, ko na posameznem območju ni mogoče zagotoviti državne javne službe, gorljive komunalne odpadke predajo v sežig drugemu izvajalcu državne javne službe, ki mu je bila podeljena koncesija za sežig gorljivih komunalnih odpadkov in ki ima proste zmogljivosti za sprejem teh odpadkov. V primeru iz prejšnjega stavka, ko sežigalnica kljub okvari ali izrednemu dogodku lahko obratuje z zmanjšano zmogljivostjo, lahko uporabniki državne javne službe drugemu izvajalcu državne službe predajo zgolj količine gorljivih komunalnih odpadkov, za katere izvajalec državne javne službe iz 104. člena tega zakona ne more zagotoviti izvajanja storitev državne javne službe.

107. člen (območje izvajanja javne službe)

Vlada s predpisom iz 105. člena tega zakona določi posamezne centre za ravnanje s komunalnimi odpadki, ki morajo oddajati gorljive komunalne odpadke posamezni sežigalnici po zaključenem postopku podelitve koncesije za izvajanje državne javne službe.

108. člen (pravila izvajanja državne javne službe)

(1) Izvajalec državne javne službe mora zagotoviti, da se javna služba izvaja kontinuirano in da se prevzeti gorljivi komunalni odpadki sežigajo redno in brez zastojev, ki bi povzročili kopičenje gorljivih komunalnih odpadkov.

(2) Izvajalec državne javne službe mora v času izvajanja javne službe zagotavljati čim višjo energetska učinkovitost sežigalnice pri sežigu gorljivih komunalnih odpadkov.

(3) O morebitnih zastojih zaradi okvar ali nezmožnostjo zagotavljanja izvajanja storitev državne javne službe mora izvajalec javne službe v najkrajšem možnem času oziroma najkasneje v roku 48 ur od nastanka zastoja ali nezmožnosti zagotavljanja storitev javne službe obvestiti ministrstvo ter uporabnike storitev državne javne službe.

(4) O načrtovanem rednem ali izrednem vzdrževanju sežigalnice se mora izvajalec državne javne službe uskladiti z uporabniki storitev državne javne službe ter o tem obvestiti ministrstvo in inšpekcijo, pristojno za okolje ter to objaviti na svoji spletni strani.

(5) Izvajalec državne javne službe mora zagotavljati površine za potrebe skladiščenja in predobdelavo gorljivih komunalnih odpadkov na lokaciji sežigalnice, ki morajo zagotavljati skladiščenje in predobdelavo za najmanj tisto količino gorljivih komunalnih odpadkov, ki jih lahko izvajalec javne službe sežge v 5 dneh, ob upoštevanju nazivne zmogljivosti sežigalnice.

(6) Ob prevzemu gorljivih komunalnih odpadkov se opravi tehtanje gorljivih komunalnih odpadkov in vizualni pregled istovetnosti gorljivih komunalnih odpadkov glede na vrsto in količino. V primeru, da odpadki ne ustrezajo vrsti gorljivih komunalnih odpadkov, lahko izvajalec državne javne službe te odpadke zavrne.

(7) Ostanke sežiga gorljivih komunalnih odpadkov je treba predelati, če to ni mogoče, pa jih je treba odstraniti v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

109. člen (infrastruktura državnega pomena)

(1) Sežigalnica gorljivih komunalnih odpadkov je infrastruktura državnega pomena za čas izvajanja koncesije državne javne službe.

(2) Če koncesionar zgradi sežigalnico, ta ostane v njegovi lasti po preteku koncesije za izvajanje državne javne službe.

110. člen (viri financiranja storitev)

Izvajalec državne javne službe pridobiva sredstva za izvajanje državne javne službe:

- s plačili uporabnikov storitev državne javne službe,
- iz drugih virov, določenih z zakonom ali na njegovi podlagi sprejetimi predpisi.

111. člen (cena storitev)

Cena storitev državne javne službe se določi na podlagi metodologije za določitev cene državne javne službe, ki jo predpiše vlada, pri čemer upošteva zlasti naslednje elemente cene:

- vrednost in obseg državne infrastrukture, ki se uporablja za opravljanje državne javne službe,
- največji donos na vložena poslovno potrebna sredstva za izvajanje storitev državne javne službe,
- stroške skladiščenja in morebitno potrebne predobdelave gorljivih komunalnih odpadkov pri izvajanju državne javne službe,
- stroške sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov in zmanjševanja emisij v okolje s postopki čiščenja ali drugimi postopki,
- stroške izvajanja obratovalnega monitoringa in morebitno potrebnega spremljanja ali ugotavljanja stanja kakovosti okolja,
- stroške predelave in odstranjevanja ostankov gorljivih komunalnih odpadkov po sežigu,
- stroške vzorčenja, analiziranja in ugotavljanja kalorične (kurilne) vrednosti gorljivih komunalnih odpadkov,
- stroške obveščanja javnosti o izvajanju storitev državne javne službe, in
- stroške zavarovanja iz poslovanja za opravljanje državne javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov.

112. člen (posebne storitve)

(1) Izvajalec javne službe lahko posebne storitve izvaja na infrastrukturi le v soglasju s koncedentom.

(2) Pravice in obveznosti v zvezi z obdelavo odpadkov, ki se ne izvaja v okviru storitev javne službe, morajo biti urejene s pogodbo med koncedentom in koncesionarjem.

(3) Izvajanje posebnih storitev ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki. Prihodki posebnih storitev se upoštevajo tako, da se zmanjša lastna cena javne službe.

2.2. Ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2

113. člen (državna javna služba)

(1) Izvajanje javne službe ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2 je državna javna služba.

(2) Javne službe iz prejšnjega odstavka so:

- prevzemanje živalskih stranskih proizvodov, ki jih oddajajo koncesionarju povzročitelji živalskih stranskih proizvodov in izvajalec veterinarsko higienske službe na prevzemnih mestih in v zbiralnicah,
- prevzemanje živalskih stranskih proizvodov v primeru množičnega pogina živali ali ob naravnih in drugih nesrečah, za katere je od pristojne veterinarske službe odrejena predelava v predelovalnem obratu,
- zbiranje živalskih stranskih proizvodov, ki vključuje njihovo prevažanje in skladiščenje pred oddajo v predelavo,
- predelava prevzetih živalskih stranskih proizvodov v predelovalnem obratu, in
- zagotavljanje oddaje predelanih živalskih stranskih proizvodov v nadaljnjo uporabo oziroma odstranitev s sežigom ali sosežigom oziroma zagotavljanje uporabe živalskih masti in olj kot gorivo za lastno rabo v skladu z Uredbo 1069/2009/ES in Uredbo 142/2011/EU.

114. člen (zagotavljanje javne službe)

Državna javna služba se opravlja kot koncesionirana javna služba.

115. člen (status koncesionarja)

Koncesionar je lahko fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje za izvajanje državne javne službe.

116. člen (pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar)

(1) Koncesionar mora imeti ob sklenitvi koncesijske pogodbe zagotovljeno obrat za predelavo najmanj 15.000 ton živalskih stranskih proizvodov letno na območju Republike Slovenije.

(2) Koncesionar mora zagotoviti, da se od uporabnikov storitev javne službe živalski stranski proizvodi prevzemajo in predelujejo redno in brez zastojev, ki bi povzročili kopičenje živalskih stranskih proizvodov. V koncesijski pogodbi se določi pogodbena kazen za primer nerednega prevzemanja, predelave in kopičenja živalskih stranskih proizvodov.

(3) Če se letna količina živalskih stranskih proizvodov, ki jih uporabniki storitev javne službe oddajo koncesionarju, poveča, mora koncesionar na zahtevo koncedenta zagotoviti dodatne možnosti predelave živalskih stranskih proizvodov.

(4) Roki, v katerih se mora zagotoviti dodatne možnosti predelave živalskih stranskih proizvodov, in drugi pogoji v zvezi z dodatno predelavo, se določijo v koncesijski pogodbi.

(5) Koncesionar mora zagotavljati elektronsko sprotno vodenje evidenc o prevzetih in predelanih količinah živalskih stranskih proizvodov, o oddanih količinah predelanih živalskih stranskih proizvodov v sežig in o oddanih količinah živalskih masti in olj v uporabo kot gorivo.

(6) Vlada določi postopek izbire koncesionarja iz prejšnjega člena, obliko in postopek javnega razpisa, pogoje za sodelovanje v postopku javnega razpisa za podelitev koncesije, in merila za izbiro koncesionarja.

117. člen
(uporabnik državne javne službe)

(1) Uporabniki storitev javne službe so fizične in pravne osebe, pri katerih nastajajo živalski stranski proizvodi kategorije 1 in 2.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se uporaba storitev javne službe glede prevzema in zbiranja živalskih stranskih proizvodov ne nanaša na imetnike živalskih stranskih proizvodov, za katere v primeru pogina živali zagotovi storitve veterinarska javna služba ali za njih velja izjema v skladu s predpisom, ki ureja živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi.

118. člen
(območje izvajanja javne službe)

Javna služba iz 113. člena se izvaja na območju Republike Slovenije.

119. člen
(pravila izvajanja državne javne službe)

(1) Koncesionar mora zagotoviti, da se javna služba izvaja za vse uporabnike stalno in pravočasno.

(2) Koncesionar mora redno in nemoteno izvajati javno službo v celotnem obdobju izvajanja koncesije s kadrovskimi, in tehničnimi zmogljivostmi, navedenimi v ponudbi za pridobitev koncesije.

(3) Koncesionar zagotovi za okolje in zdravje ljudi ter živali varen prevzem, prevoz in predelavo živalskih stranskih proizvodov in odstranjevanje predelanih živalskih stranskih proizvodov v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

(4) Koncesionar je dolžan izdelati informacijo o načinu opravljanja javne službe in jo po pridobljenem soglasju koncedenta javno objaviti.

120. člen
(pogoji prevzema živalskih stranskih proizvodov)

(1) Koncesionar mora prevzeti živalske stranske proizvode od vsakega uporabnika storitev javne službe, če mu jih ta odda na svojem prevzemnem mestu ali v zbiralnici, ter od vsakega upravljavca posebnega zbirnega mesta.

(2) Koncesionar in uporabnik storitev javne službe ali upravljavec posebnega mesta za oddajo živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri proizvodnji živil za lastno porabo, morata za izvajanje storitev javne službe skleniti pogodbo, v kateri se določijo predvsem način ugotavljanja količine in vrste živalskih stranskih proizvodov, način in termini prevzemanja živalskih stranskih proizvodov in obveznosti glede uporabe embalaže ter zagotavljanja primernosti živalskih stranskih proizvodov.

(3) Če koncesionar, lokalna skupnost ali druga oseba za potrebe opravljanja javne službe vzpostavi zbiralnico, morajo vsi upravljavci mest za oddajo živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri proizvodnji živil za lastno porabo, sami zagotoviti oddajo živalskih stranskih

proizvodov v to zbiralnico, če najkrajša razdalja po javnih cestah od njihovega prevzemnega mesta oziroma od mesta za oddajo živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo pri proizvodnji živil za lastno rabo, ni daljša od 20 km. Izjemoma je lahko v soglasju z organom, pristojnim za veterinarstvo, daljša od 20 km, če gre za težko dostopna in redko poseljena območja.

(4) Koncesionar mora zagotoviti prevzem živalskih stranskih proizvodov tudi na kraju pogina, usmrčitve ali na drugem kraju nastanka živalskih stranskih proizvodov, če tako odredi uradni veterinar.

121. člen (infrastruktura državnega pomena)

Obrat za predelavo živalskih stranskih proizvodov kategorije 1 in 2 je infrastruktura državnega pomena za čas izvajanja koncesije državne javne službe.

122. člen (viri financiranja storitev)

Izvajalec državne javne službe pridobiva sredstva za izvajanje državne javne službe:

- s plačili uporabnikov storitev državne javne službe,
- iz državnega proračuna za prevzem in predelavo živalskih stranskih proizvodov.

123. člen (cena storitev javne službe)

(1) Ceno za izvajanje storitev javne službe vlada določi na podlagi ponudbenih elementov cene za izvajanje storitev javne službe iz 113. člena tega zakona.

(2) Cena se lahko spremeni po poteku petletnega obdobja, če so bistveno spremenjeni elementi za kalkulacijo cene.

(3) Vlada s sklepom določi tudi ceno storitev javne službe za prevzem, predelavo in odstranitev živalskih stranskih proizvodov, ki nastajajo zaradi proizvodnje živil za lastno rabo.

(4) Cena storitev iz prejšnjega odstavka je lahko subvencionirana največ v višini 40 odstotkov dejanskih stroškov.

2.3. Zbiranje, predelava ali odstranjevanje določenih vrst drugih odpadkov

124. člen (izredne okoliščine)

(1) Vlada lahko predpiše, da je obvezna državna javna služba tudi zbiranje, predelava ali odstranjevanje določenih vrst odpadkov, kadar je to nujno za preprečevanje ogrožanja človekovega zdravja ali preprečevanja škodljivih vplivov na okolje, pa tega ni mogoče zagotoviti v okviru svobodne gospodarske pobude, ali za izvrševanje subsidiarne odgovornosti države.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se za izvajanje javne službe smiselno uporabljajo členi od 102. do 123. tega zakona.

IV. EVIDENTIRANJE INFRASTRUKTURE

125. člen

(evidentiranje podatkov o omrežjih in objektih infrastrukture)

(1) Infrastruktura se evidentira v zbirnem katastru in upravljavskem katastru.

(2) Pristojni organ za geodetske zadeve v zbirnem katastru vodi podatke o:

- infrastrukturi za izvajanje državne gospodarske javne službe zbiranja in ravnanja z odpadki,
- infrastrukturi za izvajanje občinske gospodarske javne službe zbiranja in ravnanja z odpadki,
- javnem vodovodu, in
- o javni kanalizaciji.

(3) Za infrastrukturo iz prejšnjega člena se v zbirnem katastru evidentirajo:

- identifikacijska oznaka objekta ali omrežja,
- vrsta objekta ali omrežja,
- klasifikacijska številka,
- lastnik objekta ali omrežja,
- upravljavec objekta ali omrežja,
- lokacija objekta ali omrežja,
- lokacija priključitve na javno omrežje, če gre za evidentiranje javnega vodovoda ali javne kanalizacije, in
- drugi podatki iz šestega odstavka tega člena.

(4) Izvajalci javnih služb v upravljavskem katastru evidentirajo najmanj:

- podatke iz prejšnjega odstavka,
- identifikacijsko oznako objekta iz registra osnovnih sredstev, in
- povezovalni identifikator iz šestega odstavka tega člena.

(5) Identifikacijsko oznako objekta dodeli organ za geodetske zadeve ob vpisu objekta ali omrežja infrastrukture v zbirni kataster.

(6) Lastnik infrastrukture določi povezovalni identifikator.

(7) Minister, pristojen za prostor, podrobneje predpiše podatke iz drugega in tretjega odstavka tega člena, način določitve identifikacijskih oznak objektov in omrežij ter šifrante.

126. člen (vpis podatkov v zbirni kataster)

(1) Vloga za vpis podatkov o infrastrukturi v zbirni kataster se vložijo neposredno pri organu za geodetske zadeve.

(2) Vlogo iz prejšnjega odstavka vložijo investitor gradnje, če gre za novo zgrajen objekt ali upravljavec obstoječe infrastrukture, če ta še ni evidentirana v zbirnem katastru oziroma, če gre za spremembo podatkov o obstoječi infrastrukturi.

(3) V primeru, če gre za novogradnjo, investitor vložijo vlogo za vpis podatkov v zbirni kataster pred pridobitvijo uporabnega dovoljenja v skladu s predpisi, ki urejajo graditev. Če za infrastrukturo pridobitev uporabnega dovoljenja v skladu s predpisi, ki urejajo graditev, ni potrebna, se vloga za vpis vložijo najpozneje v 30 dneh po dokončanju posega v prostor.

(4) Vlogi iz drugega odstavka tega člena se priloži elaborat za vpis objekta infrastrukture v zbirni kataster, ki vsebuje podatke iz 2. do 6. alineje tretjega odstavka prejšnjega člena. Elaborat se izdelava v digitalni obliki v izmenjevalnih formatih, ki jih v obliki navodil določi pristojni organ za geodetske zadeve.

(5) Vsako spremembo podatkov v zbirnem katastru upravljavec sporoči pristojnemu organu za geodetske zadeve najkasneje v treh mesecih od njenega nastanka.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru izbrisa upravljavca spremembe ne sporoči do določitve novega upravljavca infrastrukture, ta pa jo mora sporočiti v roku 30 dni od prevzema upravljanja.

(7) V predpisu iz prejšnjega člena se podrobneje predpiše oddajo vloge, vsebino elaborata iz četrtega odstavka tega člena in ostale pogoje, potrebne za izvajanje določb tega člena.

127. člen (dostop do podatkov)

(1) Podatki o infrastrukturi iz zbirnega katastra so javni.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko lastnik oziroma upravljavec infrastrukture določi, da posamezni podatki niso javno dostopni, vendar le, če bi dostop do teh podatkov lahko povzročil negativne učinke na nacionalno varnost ali življenje in zdravje ljudi.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka lastnik oziroma upravljavec organu za geodetske zadeve sporoči razlog in spremembo glede javnega dostopa do podatkov.

(4) Podatki o infrastrukturi iz upravljavskega katastra so javni, če tako določita lastnik ali upravljavec infrastrukture.

V. POSVETOVALNO TELO

128. člen (posvetovalno telo)

(1) Za varstvo uporabnikov javnih služb po tem zakonu se ustanovi posvetovalno telo za vsako javno službo.

(2) Posvetovalno telo sestavlja šest članov. Dva člana se imenujeta na predlog ministrstva, dva člana na predlog reprezentativnih združenj občin, dva člana pa predlagajo reprezentativna združenja izvajalcev javne službe. Člane posvetovalnega telesa imenuje minister.

(3) Naloge posvetovalnega telesa so:

- zagotavljanje varstva uporabnikov javnih služb,
- skrb za poenoteno izvajanje javne službe, in
- spremljanje izvajanja javnih služb in svetovanje izvajalcem javnih služb.

(4) Delovanje članov posvetovalnega telesa ni poklicno. Ministrstvo zagotavlja finančne in administrativno-tehnične možnosti za delovanje posvetovalnega telesa. Posvetovalno telo sprejme poslovnik, s katerim uredi način svojega delovanja.

VI. NADZOR

129. člen
(nadzor nad opravljanjem strokovnih nalog)

(1) Ministrstvo opravlja nadzor nad opravljanjem strokovnih, pospeševalnih, organizacijskih in razvojnih nalog, ki jih v zvezi z zagotavljanjem javnih služb iz tega zakona opravlja pristojni organ občine.

(2) Ministrstvo nadzoruje na podlagi podatkov, ki jih pristojni organ občine pošlje ministrstvu na njegovo zahtevo v roku 30 dni, ali se v občini strokovno tehnične, organizacijske in razvojne naloge opravljajo tako, da je zagotovljeno, da:

- je vzpostavljen pravni režim javne službe na posamezni dejavnosti, ker je to nujno za zagotovitev javne koristi in je v skladu z ustavnim načelom sorazmernosti,
- so javne dobrine in storitve pod enakimi pogoji dostopne vsem uporabnikom,
- pri načrtovanju, gradnji ali širjenju infrastrukture za dobavo dobrin in storitev uporabniki niso obravnavani neenakopravno zaradi njihove lokacije ali druge okoliščine, ki sama po sebi ne utemeljuje ekonomske ali tehnične neupravičenosti za njihovo priključitev na infrastrukturo,
- so ukrepi, ki jih lahko na podlagi predpisa občine izvajalci uporabijo v razmerju do uporabnikov, sorazmerni, in
- je občina izbrala tisti način izvajanja javne službe, ki ob enakih rezultatih zahteva najnižje vložke finančnih sredstev, pri čemer se upoštevajo tudi socialni cilji, ki jih z izbiro načina izvajanja javne službe zasleduje država ali občina.

(3) Vlada predpiše podatke iz prejšnjega odstavka v predpisih iz 29., 56., 68., 76., 85., 91., 97., 102., 105. in 116. člena tega zakona.

130. člen
(inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki se nanašajo na obveznosti izvajalca javne službe, opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

(2) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki se nanašajo na oblikovanje in zaračunavanje cen izvajanja javnih služb, opravlja inšpekcija, pristojna za trg.

(3) Nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki se nanašajo na evidentiranje infrastrukture, opravlja inšpekcija, pristojna za geodetsko dejavnost.

(4) Nadzor nad izvajanjem tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki se nanašajo na izvajanje javne službe ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2 opravlja inšpekcija, pristojna za veterinarstvo.

(5) Nadzor nad občinskimi predpisi, sprejetimi na podlagi tega zakona, opravljajo občinski inšpekcijski organi.

131. člen
(ukrepi inšpektorja)

Če inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora ugotovi, da je kršen ta zakon, ali predpis, izdan na njegovi podlagi, ima pravico in dolžnost:

- odrediti ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določi,
- odrediti izvedbo ukrepov za zagotovitev izpolnjevanja predpisanih obveznosti,
- odrediti omejitev oziroma prilagoditev izvajanja javne službe v roku, ki ga določi,
- odrediti druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi,
- odrediti izvajalcu javne službe, da izpolni obveznosti iz tretje alineje prvega odstavka 29. člena tega zakona,
- odrediti izvajalcu javne službe, da izpolni obveznosti iz prvega, drugega in tretjega odstavka 32. člena tega zakona,
- odrediti izvajalcu javne službe, da izpolni obveznosti iz prvega, tretjega in petega odstavka 35. člena tega zakona,
- odrediti izvajalcu javne službe, da izpolni obveznosti iz 39. člena tega zakona,
- odrediti pripravo programa izvajanja javne službe iz 73. člena tega zakona,
- odrediti pripravo poročil o izvajanju javne službe iz 74., 83., 89., 95. in 100. člena tega zakona, in
- odrediti izvajalcu izvajanje obveznosti iz 56, 68., 76., 91., 97., 108. in 119. člena tega zakona.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

132. člen

(prekrški izvajalca javne službe oskrbe s pitno vodo)

(1) Z globo od 4.000 evrov do 20.000 evrov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, ki je pravna oseba, če:

- ne zagotavlja izvajanja storitev javne službe v skladu s tretjim odstavkom 56. člena tega zakona,
- upravlja javni vodovod v nasprotju s tretjim odstavkom 57. člena tega zakona,
- ne vodi evidence o izvajanju javne službe v skladu z 61. členom tega zakona,
- ne objavi programa oskrbe s pitno vodo v skladu z 62. členom tega zakona, ali
- ne pošlje ministrstvu poročila v skladu z 61. in 63. členom tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 evrov do 4.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca javne službe.

133. člen

(prekrški izvajalca javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode)

(1) Z globo od 4.000 evrov do 20.000 evrov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, ki je pravna oseba, če:

- ne izvaja javne službe v skladu z 68. členom tega zakona,
- v nasprotju s tretjim odstavkom 71. člena tega zakona izvedbo obveznih nalog prepusti podizvajalcu,
- ne vodi evidence o izvajanju javne službe v skladu s 72. členom tega zakona,
- ne objavi programa odvajanja javne službe v skladu s 73. členom tega zakona, ali
- ne pošlje ministrstvu poročila iz 74. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 evrov do 10.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 evrov do 4.000 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

134. člen
(prekrški izvajalca javne službe zbiranja komunalnih odpadkov)

(1) Z globo od 4.000 evrov do 20.000 evrov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, ki je pravna oseba, če:

- izvaja javno službo v nasprotju s tretjim, četrtem in šestim odstavkom 76. člena tega zakona,
- ne izvaja javne službe v skladu s 77. členom tega zakona, ali
- ne pošlje ministrstvu poročila iz 83. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 evrov do 10.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 evrov do 4.000 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

135. člen
(prekrški izvajalca javne službe obdelave mešanih komunalnih odpadkov)

(1) Z globo od 4.000 evrov do 20.000 evrov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, ki je pravna oseba, če:

- izvaja javno službo v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 85. člena tega zakona,
- ne izvaja javne službe v skladu s 86. členom tega zakona,
- ne pošlje ministrstvu poročila iz 89. člena tega zakona, ali
- izvaja posebne storitve v nasprotju z 90. členom tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 evrov do 10.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 evrov do 4.000 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

136. člen
(prekrški izvajalca javne službe odlaganja ostankov obdelave komunalnih odpadkov)

(1) Z globo od 4.000 evrov do 20.000 evrov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, ki je pravna oseba, če:

- izvaja javno službo v nasprotju z drugim, tretjim in četrtem odstavkom 91. člena tega zakona,
- ne izvaja javne službe v skladu z 92. členom tega zakona,
- ne pošlje ministrstvu poročila iz 95. člena tega zakona, ali
- izvaja posebne storitve v nasprotju s 96. členom tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 evrov do 10.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 evrov do 4.000 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

137. člen

(prekrški izvajalca javne službe ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2)

(1) Z globo od 4.000 evrov do 40.000 evrov se za prekršek kaznuje koncesionar, če ne izpolnjuje svojih obveznosti v skladu s 119. členom tega zakona ali ravna v nasprotju z določbami 120. člena tega zakona.

(2) Z globo od 4.000 evrov do 40.000 evrov se za prekršek kaznuje uporabnik storitev javne službe, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami 120. člena tega zakona.

(3) Z globo od 400 evrov do 1.200 evrov se za prekršek kaznuje uporabnik storitev javne službe, ki je fizična oseba, če ravna v nasprotju z določbami 120. člena tega zakona.

(4) Z globo od 4.000 evrov do 40.000 evrov se za prekršek kaznuje koncesionar, če ravna v nasprotju z določbami drugega, tretjega in petega odstavka 116. člena tega zakona.

(5) Z globo od 1.200 evrov do 4.000 evrov se za prekršek iz prvega in četrtega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba uporabnika storitev javne službe oziroma koncesionarja.

138. člen

(prekrški izvajalca javne službe urejanja in čiščenja javnih površin)

(1) Z globo od 4.000 evrov do 20.000 evrov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, ki je pravna oseba, če:

- ne pripravi programa izvajanja javne službe iz 99. člena tega zakona, ali
- ne poroča o izvajanju javne službe v predpisanem roku iz 100. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 evrov do 10.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 evrov do 2.500 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

139. člen

(prekrški izvajalca javne službe sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov)

(1) Z globo od 4.000 evrov do 20.000 evrov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, ki je pravna oseba, če:

- izvaja javno službo v nasprotju s prvim in tretjim odstavkom 102. člena tega zakona,
- sprejema v obdelavo odpadke v okviru javne službe v nasprotju s 105. členom zakona,
- ne izvaja javne službe skladno s pravili iz 108. člena tega zakona,
- izvaja posebne storitve v nasprotju s 112. členom tega zakona. ali

(2) Z globo od 2.500 evrov do 10.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 eurov do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

140. člen
(prekrški v zvezi z vpisom podatkov o infrastrukturi v zbirni kataster)

(1) Z globo od 2.000 do 9.000 eurov se za prekršek kaznuje investitor ali upravljavec objekta infrastrukture, ki je pravna oseba, če ne vloži vloge za vpis podatkov v zbirni kataster za infrastrukturo, ki še ni vpisana v zbirni kataster iz 126. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 500 do 3.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

141. člen
(izrekanje globe v hitrem postopku)

(1) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

(2) Poleg splošnih pravil za odmero sankcije iz zakona, ki ureja prekrške, se pri določanju višine globe upoštevajo posledice izvršitve prekrška na okolju.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

142. člen
(uskladitev predpisov in medsebojnih razmerij)

Občine uskladijo predpise, ki urejajo izvajanje javnih služb na podlagi tega zakona, najpozneje v treh letih od uveljavitve tega zakona.

143. člen
(prenehanje veljavnosti koncesijskih pogodb)

Koncesijske pogodbe za izvajanje javne službe oskrbe s pitno vodo, ki so bile veljavno sklenjene na dan uveljavitve 70.a člena Ustave Republike Slovenije, veljajo do poteka roka njihove veljavnosti, vendar ne dalj kot do konca leta 2026.

144. člen
(predpisi vlade)

Vlada izda predpise iz 29., 56., 68., 76., 85., 91., 97., 102., 105. in 116. člena tega zakona v osemnajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

145. člen
(predpisi ministra)

Minister in minister, pristojen za prostor, izdaja predpisa iz 35. in 125. člena tega zakona v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

146. člen

(prenehanje veljavnosti zakonskih določb)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- osma alineja drugega odstavka 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE) v delu, ki določa, da je urejanje in vzdrževanje vodovodnih komunalnih objektov izvirna pristojnost občin, in
- 148. in 149. člen Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20),

pri čemer se člena iz prejšnje alineje uporabljata do uveljavitve podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona.

147. člen

(prenehanje veljavnosti podzakonskih predpisov in njihova uskladitev)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- Uredba o pristaniških zmogljivostih za prevzem ladijskih odpadkov in ostankov tovora (Uradni list RS, št. 78/08 in 12/17),
- Uredba o načinu, predmetu in pogojih izvajanja državne gospodarske javne službe zbiranja odpadkov s plovil na območju koprskega tovornega pristanišča (Uradni list RS, št. 59/05), in
- Sklep o določitvi cene storitev obvezne državne gospodarske javne službe zbiranja odpadkov s plovil na območju koprskega tovornega pristanišča (Uradni list RS, št. 120/05 in 17/06).

(2) Do uveljavitve predpisov iz 144. in 145. člena tega zakona ostanejo v veljavi naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi 149. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg, 84/18 – ZIURKOE in 158/20):

- Pravilnik o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 35/06, 41/08, 28/11 in 88/12),
- Uredba o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 88/12),
- Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12, 76/17 in 78/19),
- Uredba o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode (Uradni list RS, št. 98/15, 76/17, 81/19 in 194/21),
- Uredba o obvezni občinski gospodarski javni službi zbiranja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 33/17 in 60/18),
- Uredba o načinu opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 123/04, 106/05 in 6/16),
- Uredba o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 10/14, 54/15, 36/16, 37/18 in 13/21),
- Uredba o načinu, predmetu in pogojih opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe sežiganja komunalnih odpadkov na območju občin Savinjske regije (Uradni list RS, št. 109/05, 62/08 in 6/16),

- Uredba o načinu, predmetu in pogojih izvajanja gospodarske javne službe ravnanja s stranskimi živalskimi proizvodi kategorije 1 in 2 (Uradni list RS, št. 134/06, 1/10 in 22/16), in
- Pravilnik o katastrih gospodarske javne infrastrukture javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 28/11, 61/17 – ZUreP-2 in 199/21 – ZUreP-3).

148. člen
(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

(natančno pojasnilo vsebine in namena posameznega člena ter posledice in medsebojne povezave rešitev, vsebovanih v členih)

K 1. členu

Člen določa predmet zakona, ki je celovita ureditev izvajanja gospodarskih javnih služb varstva okolja.

K 2. členu

Člen določa namen zakona, ki je zagotavljanje javnih dobrin s strani države oziroma občine.

K 3. členu

Cilj predloga zakona je zagotoviti izvajanje javnih služb na zanesljiv, učinkovit in pregleden način ob upoštevanju varovanja okolja in uporabnikov javnih storitev.

K 4. členu

Člen določa pomen izrazov, ki se uporabljajo v zakonu.

K 5. členu

Člen določa načelo javnosti z namenom transparentnosti delovanja javnih služb ob spoštovanju omejitve dostopa do podatkov oziroma informacij, kadar tako določajo predpisi.

K 6. členu

Člen določa načelo prioritete, ki prednostno napotuje na povečanje učinkovitosti obstoječe infrastrukture pred gradnjo nove.

K 7. členu

Člen določa, da je pri izvajanju javnih služb treba jemati v obzir tudi prihodnje generacije, s tem, da se jim poskusi omogočiti življenje v čim bolj ohranjenem okolju.

K 8. členu

Člen določa načelo sodelovanja, ki spodbuja občine, da zagotavljajo izvajanje javnih služb, če je to mogoče, v medsebojnem sodelovanju.

K 9. členu

Člen določa, da imajo uporabniki pravico do javnih dobrin na pregleden in nepristranski način pod enakimi pogoji.

K 10. členu

Člen določa, da se mora pri izvajanju javnih služb upoštevati pravice uporabnikov.

K 11. členu

Člen določa, da je pri izvajanju javnih služb treba poskrbeti tudi za tiste v slabšem ekonomskem položaju.

K 12. členu

Člen opredeljuje načelo stroškovne učinkovitosti, ki določa, da se morajo vsi deležniki pri izvajanju javnih služb prizadevati za čim nižje neposredne stroške za uporabnike in čim nižje zunanje stroške.

K 13. členu

Člen opredeljuje načelo enakega obravnavanja in preglednosti gradnje infrastrukture, na način, da je zagotovljeno enakopravno obravnavanje vseh udeležencev ter javnost in preglednost izvedbe postopkov.

K 14. členu

Člen opredeljuje načelo bližine, ki se nanaša na smiselnost in ekonomičnost prednostne uporabe infrastrukture glede na njeno geografsko bližino.

K 15. členu

Člen opredeljuje načelo odgovornosti izvajalca, ki nosi breme in oblikuje ustrezne rezervacije za tveganja onesnaževanja okolja, ki jih njegovo izvajanje povzroča.

K 16. členu

Člen določa, da so odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, zbiranje komunalnih odpadkov, obdelava mešanih komunalnih odpadkov, odlaganje ostankov obdelanih komunalnih odpadkov in urejanje in čiščenje javnih površin občinske javne službe in da mora infrastrukturo za njihovo izvajanje zagotoviti občina.

K 17. členu

Člen določa, da so sežiganje gorljivih komunalnih odpadkov, ravnanje z določenimi živalskimi odpadki in zbiranje, predelava ali odstranjevanje določenih vrst drugih odpadkov državne javne službe in da mora infrastrukturo za njihovo izvajanje zagotoviti država.

K 18. členu

Člen opredeljuje prenesene naloge, in sicer se kot prenesena naloga z države na občine izvaja javna služba oskrbe s pitno vodo.

K 19. členu

Člen določa, da so objekti in naprave, potrebni za izvajanje javnih služb infrastruktura, ki mora biti evidentirana v zbirnem katastru infrastrukture, v skladu s predpisi, ki urejajo urejanje prostora in evidentiranje infrastrukture. Določeno je, da je najemnina, ki jo izvajalec občinske javne službe plačuje za uporabo infrastrukture, namenski prejemek občinskega proračuna. Z odlokom, s katerim se sprejme občinski proračun, se določi, da se sredstva iz prejšnjega stavka lahko porabijo le za: investicije in vzdrževalna dela na tisti infrastrukturi, za katero je bila zaračunana, ali gradnjo infrastrukture, ki je določena z načrtom razvojnih programov občinskega proračuna in je ta skluden z državnim operativnim programom. Če znesek zaračunane najemnine presega potrebni znesek investicij in vzdrževalnih del na infrastrukturi, za katero je bila zaračunana in ta znesek ni predviden za namene gradnje infrastrukture, se lahko najemnina nameni tudi za investicije in vzdrževalna dela na drugi infrastrukturi za izvajanje javnih služb varstva okolja iz tega zakona.

K 20. členu

Člen določa subsidiarno odgovornost izvajanja občinske javne službe. Če občina ne opravlja ali v nasprotju s tem zakonom ali obveznimi navodili opravlja izvirne ali prenesene naloge, ministrstvo, pristojno za okolje o tem opozori pristojni občinski organ in mu predlaga način izvršitve posamezne naloge ter določi rok odprave nepravilnosti. Če občina ne ravna v skladu z opozorilom in predlogom iz prejšnjega odstavka in ministrstvo ugotovi, da občina ne zagotavlja nalog, določenih s tem zakonom, in bi lahko nastale škodljive posledice za okolje, življenje ali zdravje ljudi, vlada z odlokom na predlog ministrstva določi način izvedbe naloge v imenu in za račun občine. Sredstva za začasno izvajanje nalog občinske javne službe se zagotovijo iz sredstev primerne porabe ali sredstev za sofinanciranje investicij po določbah zakona, ki ureja financiranje občin, na način, ki se določi v odloku vlade, s katerim se določi način izvedbe naloge občinske javne službe v imenu in za račun občine.

K 21. členu

Člen določa, da ministrstvo zaradi izvajanja nalog in postopkov po tem zakonu vodi evidenco izvajalcev občinskih javnih služb, ki vsebuje zlasti: firmo in sedež osebe, in način, vrsto, obseg in območje izvajanja javne službe. V primeru spremembe pristojni organ občine ministrstvu v 8 dneh od nastale spremembe pisno sporoči podatke o izvajalcih občinskih javnih služb, ki so potrebni za vodenje evidence. Podatki iz evidence izvajalcev občinskih javnih služb so javni.

K 22. členu

Člen določa, da mora občina zagotoviti izvajanje občinskih javnih služb in predpisati njihovo ureditev v skladu z določbami tega zakona, na njegovi podlagi sprejetimi predpisi ter predpisati nadzor nad izvajalci in uporabniki javnih služb.

K 23. členu

Člen določa, da objekti, naprave, sistemi in zmogljivosti izvajalca javne službe in njihove premoženjske pravice, ki so nujno potrebni za nemoteno izvajanje javne službe, ne morejo biti predmet izvršbe ali prodaje v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo, ter zakonom, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, razen če se z izvršbo ali prodajo v postopku stečaja ali prisilne likvidacije zagotavljata celovitost in nemoteno izvajanje javne službe. Ne glede na predpise, ki urejajo poslovanje stečajnega dolžnika po začetku stečajnega postopka, je stečajnemu dolžniku, ki je izvajalec javne službe, dovoljeno nadaljevanje poslovanja v zadevah, ki so nujno potrebne za zagotavljanje neprekinjenega izvajanja javne službe. Stečajni upravitelj mora v tem primeru poskrbeti, da se opravljanje nalog, ki so nujno potrebne za zagotavljanje neprekinjenega izvajanja javne službe, zagotovi v neokrnjenem obsegu.

K 24. členu

Člen opredeljuje omejitve pravice do stavke za delavce pri delodajalcih, ki opravljajo javno službo po tem zakonu, ki morajo med stavko opravljati dela in naloge, ki so nujno potrebne, in sicer tako, da je zagotovljeno doseganje minimalnih zahtev za izvajanje storitev javne službe.

K 25. členu

Člen določa opravljanje javne službe tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile, v

okviru objektivnih možnosti.

K 26. členu

Člen opredeljuje razloge za odvzem koncesije, če se javna služba izvaja na podlagi koncesijske pogodbe.

K 27. členu

Člen določa zavezanca za plačilo storitev obvezne javne službe, ki je uporabnik storitve javne službe, v skladu s tem zakonom, in je lahko fizična oseba, pravna oseba zasebnega prava ali oseba javnega prava.

K 28. členu

Ceno storitev državne javne službe določi vlada s sklepom v tekočem obračunskem obdobju za naslednje obračunsko obdobje. Izvajalcu javne službe, ki bo šele začel izvajati javno službo, določi ceno prvič najpozneje pred začetkom izvajanja javne službe.

K 29. členu

Člen določa oblikovanje cene državne javne službe.

K 30. členu

Člen določa, da je cena izražena v EUR na enoto mere. Cena storitev javne službe se izračuna kot kvocient med neto stroški in količino opravljenih storitev javne službe. Neto stroški se izračunajo kot razlika med upravičenimi stroški in odbitnimi postavkami. Cena se izračuna kot kalkulacija polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi in zahtevami iz tega zakona.

K 31. členu

Člen določa poziv izvajalcu državne javne službe v primeru, če ministrstvo pri pripravi predloga cene ugotovi, da elementi predlagane cene ali njen izračun niso oblikovani v skladu z zakonom in podzakonskimi akti.

K 32. členu

Člen določa obvezna poročila izvajalca javne službe.

K 33. členu

Člen določa sestavo zneska za plačilo storitev občinske javne službe.

K 34. členu

Člen določa, kako se določi cena občinske javne službe in kaj pri tem preveri občina.

K 35. členu

Člen določa oblikovanje cene storitev občinske javne službe. Predlog cen pripravi izvajalec javne službe v zadnjem letu tekočega obračunskega obdobja, za naslednje obračunsko obdobje z elaboratom o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe tako, da se zagotavlja učinkovito in

gospodarno izvajanje storitev javne službe in dolgoročna stabilnost cene.

K 36. členu

Člen določa, da je cena izražena v EUR na enoto mere. Cena storitev javne službe se izračuna kot kvocient med neto stroški in količino opravljenih storitev javne službe. Neto stroški se izračunajo kot razlika med upravičenimi stroški in odbitnimi postavkami. Cena se izračuna kot kalkulacija polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi in zahtevami iz tega zakona.

K 37. členu

Člen določa, da je cena izražena v EUR na enoto mere za merjenje uporabe občinske javne infrastrukture. Cena storitev javne službe se izračuna kot kvocient med neto stroški javne infrastrukture in obsegom vse javne infrastrukture, ki je potrebna za opravljanje posamezne javne službe. Neto stroški se izračunajo kot razlika med upravičenimi stroški javne infrastrukture in odbitnimi postavkami. Cena se izračuna kot kalkulacija polne lastne cene količinske enote poslovnega učinka izvajanja javne službe v skladu s slovenskimi računovodskimi standardi in v skladu z zahtevami iz tega zakona.

K 38. členu

Člen določa poziv izvajalcu občinske javne službe v primeru, če občina pri pregledu elaborata o oblikovanju cene ugotovi, da elementi predlagane cene ali njen izračun v predračunskem obdobju niso oblikovani v skladu z zakonom in podzakonskimi akti.

K 39. členu

Člen določa, da izvajalec javne službe vsako leto najpozneje do 30. julija tekočega leta občini pošlje elaborat o oblikovanju cene, in vsebino elaborata.

K 40. členu

Člen določa, da se cena ali enota, s katero se merijo storitve med uporabniki, ne smejo razlikovati. Prav tako do razlik ne sme prihajati med skupinami uporabnikov. To pomeni, da mora biti cena na enoto storitve za vse uporabnike enaka. Podobno velja za subvencijo, kadar je cena javne infrastrukture ali cena storitve posamezne obvezne javne službe subvencionirana. Prav tako se morajo za vse uporabnike uporabljati enake enote za merjenje porabe storitev javne službe.

K 41. členu

Člen določa upravičene stroške cene javne infrastrukture za izvajanje obveznih javnih služb.

K 42. členu

Člen določa izhodišča za oblikovanje cene infrastrukture. Cena javne infrastrukture se določi na podlagi upravičenih stroškov deleža gospodarske javne infrastrukture, ki je namenjen izvajanju javne službe, stopnje izkoriščenosti gospodarske javne infrastrukture v sedanjem in prihodnjem obdobju, v katerem se bo infrastruktura uporabljala do konca njene življenjske dobe, življenjske dobe gospodarske javne infrastrukture, merskih enot za obračun cene javne infrastrukture in odbitnih postavk.

K 43. členu

Člen določa stroške cene storitve javne službe, ki so upravičeni v celotni višini, upravičene stroške, ki so upravičeni v delni višini in neupravičene stroške. Ustreznost razporejanja stroškov za revidirano obdobje vsako leto ob letni reviziji računovodskih izkazov preveri revizor in o tem izda na podlagi ustrezne pogodbe posebno poročilo o opravljenih dogovorjenih postopkih. Če izvajalec javne službe ni zavezan k obvezni reviziji računovodskih izkazov, mora preverjanje ustreznosti razporejanja stroškov iz drugega in tretjega odstavka tega člena zagotoviti s pogodbo z revizorjem najpozneje do 30. aprila tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto.

Pravne osebe, ki opravljajo dejavnost javnih služb, morajo imeti revidirane letne računovodske izkaze v skladu z zakonom. Pri reviziji se ugotavlja tudi namenskost, učinkovitost in racionalnost uporabe proračunskih sredstev ter pravilnost razporejanja stroškov.

K 44. členu

Člen določa, da se cena storitve obvezne javne službe za prihodnje obračunsko obdobje oblikuje na podlagi načrtovanih upravičenih stroškov storitev posamezne javne službe, odbitnih postavk in načrtovane količine opravljenih storitev. Izhodišča za oblikovanje cene storitve javne službe podrobneje predpiše vlada.

K 45. členu

Člen določa merske enote za obračun opravljene storitve javne službe.

K 46. členu

Člen določa enoto mere za obračun javne infrastrukture za oskrbo s pitno vodo. Določa tudi, da se plačilo za vodno pravico za posameznega uporabnika določi sorazmerno glede na faktor omrežnine.

K 47. členu

Člen določa enote za obračun infrastrukture za odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode in padavinske odpadne vode z javnih površin.

K 48. členu

Člen določa enote za obračun infrastrukture za odvajanje in čiščenje padavinske vode s streh.

K 49. členu

Enota mere za obračun javne infrastrukture za sežiganje nericiklabilnih gorljivih komunalnih odpadkov je tona komunalnih odpadkov, ki jih prevzame izvajalec javne službe.

K 50. členu

Enota mere za obračun javne infrastrukture za ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi je kg živalskih stranskih proizvodov, ki jih prevzame izvajalec javne službe.

K 51. členu

Člen določa enoto mere za obračun javne infrastrukture za storitve obveznih občinskih javnih služb

ravnanja z odpadki.

K 52. členu

Člen določa, da se znesek za plačilo posamezne občinske javne službe uporabniku obračuna mesečno na podlagi količine opravljenih storitev posamezne javne službe. Izvajalec za uporabnike najmanj enkrat letno ugotavlja dejansko količino opravljenih storitev posamezne javne službe. V vmesnem obdobju lahko izvajalec količino opravljenih storitev oceni in obračuna na podlagi podatkov o povprečni količini opravljenih storitev v preteklem obračunskem obdobju, ki jih je izvajalec opravil za svoje uporabnike. Kadar to ni mogoče, se upošteva zadnji razpoložljivi uradni podatek Statističnega urada Republike Slovenije o povprečni količini storitev, opravljenih za uporabnike.

K 53. členu

Člen določa odbitne postavke za izračun cene storitve posamezne obvezne javne službe. Odbitne postavke se upoštevajo pri izračunu cene storitev javne službe in pri izračunu cene javne infrastrukture.

K 54. členu

Člen določa ugotavljanje in razporejanje stroškov in prihodkov na javne službe. Določa tudi sodila in revidiranje sodil.

K 55. členu

Člen določa vsebino odloka o ceni občinske javne službe.

K 56. členu

Določene so storitve javne službe oskrbe s pitno vodo. Poleg oskrbe iz javnega vodovoda se v okviru javne službe uvaja možnost dovoza pitne vode tam, kjer ni oskrbovanja iz javnega vodovoda ali lastne oskrbe s pitno vodo.

Določene so naloge, ki jih mora zagotavljati izvajalec javne službe oskrbe s pitno vodo v okviru javne službe, in sicer redno vzdrževanje javnega vodovoda in priključkov na javni vodovod, pitnikov, cistern, javnemu vodovodu pripadajočih zunanjih hidrantnih omrežij za gašenje požarov in druge infrastrukture za oskrbo s pitno vodo, občasno hidravlično modeliranje javnega vodovoda, priključevanje stavb, delov stavb ali gradbenih inženirskih objektov za nove uporabnike javne službe, in obveščanje uporabnikov javne službe o izvajanju javne službe in njihovih obveznostih.

K 57. členu

Določeni sta dve obliki zagotavljanja javne službe oskrbe s pitno vodo, in sicer javno podjetje ali javni gospodarski zavod, oba v sto odstotni javni lasti. Izvajalec javne službe mora oskrbovati vsaj 5.000 uporabnikov iz javnega vodovoda. Izvajanje javne službe je prepovedano prepustiti podizvajalcu. Izvajanje javne službe oskrbe s pitno vodo mora biti neprofitno. Občina mora zagotavljati vodenje evidence upravljalcev javnih vodovodov na svojem območju.

K 58. členu

Uporabnik javne službe oskrbe s pitno vodo je lastnik ali najemnik objekta ali dela objekta, ki je priključen na javni vodovod oziroma se mu oskrba s pitno vodo zagotavlja z dovozom pitne vode v okviru izvajanja javne službe. Uporabnik javne službe v primeru oskrbe zunanjega javnega

hidrantnega omrežja za gašenje požarov s pitno vodo in oskrbe s pitno vodo, ki je namenjena splošni rabi, kot je pitnik na javni površini, je občina. Člen določa tudi, da se evidentiranje količine odvzete pitne vode iz javnega vodovoda, določitev plačnika ter plačilo storitev javne službe za uporabnika javne službe izvaja v skladu s predpisom občine, ki ureja javno službo.

K 59. členu

Standard opremljenosti z javnim vodovodom določa, da mora biti z javnim vodovodom opremljeno območje s 50 ali več prebivalci s stalnim prebivališčem in z gostoto poselitve večjo od pet prebivalcev s stalnim prebivališčem na hektar. Območje, predvideno za širitev naselja v skladu s predpisom, ki ureja prostorsko načrtovanje, mora biti pred začetkom uporabe stavb na njem, opremljeno z javnim vodovodom. Določena je tudi obveznost občine, da določi območje javnega vodovoda, ki je podlaga za obveznost priključitve na javni vodovod.

K 60. členu

Zaradi izboljšanja dostopa do pitne vode mora občina na svojem območju zagotoviti pitnike in javno objaviti podatke o njihovih lokacijah.

K 61. členu

Ministrstvo za okolje in prostor vodi evidenco o javnih vodovodih. Podatke, ki se vodijo v evidenci, sporočajo izvajalci javne službe oskrbe s pitno vodo v skladu z navodili ministrstva.

Izvajalec javne službe poroča v evidenco o javnih vodovodih in uporabnikih javne službe.

K 62. členu

Javna služba se izvaja v skladu s programom oskrbe s pitno vodo, ki se pripravi za obdobje štirih koledarskih let za vsako občino posebej ter vsebuje predpisane vsebinske sklope. Poleg tega je določen postopek priprave in sprejema programa oskrbe s pitno vodo, način posredovanja pristojnemu ministrstvu ter roki.

K 63. členu

Določen je način posredovanja letnega poročila o izvajanju javne službe s strani izvajalca javne službe in poročila o standardih opremljenosti s strani občine pristojnemu ministrstvu, roki posredovanja ter obveznost omogočitve vpogleda v letno poročilo in poročilo o standardih opremljenosti.

K 64. členu

Javna infrastruktura se prvenstveno uporablja za izvajanje obveznih storitev javne službe oskrbe s pitno vodo, ob soglasju lastnika te infrastrukture pa se le-ta lahko uporablja tudi za izvajanje posebnih storitev, kot na primer uporaba javne infrastrukture za drugo neposredno rabo vode v skladu z zakonom, ki ureja vode, pri čemer se ne sme ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki, ki izvirajo iz tega naslova. Pravice in obveznosti v zvezi z oskrbo z vodo iz javnega vodovoda, ki se ne izvaja v okviru storitev javne službe, morajo biti urejene s pogodbo med imetniki vodne pravice, uporabniki posebnih storitev, lastniki in upravljavci javnih vodovodov. Izvajanje posebne storitve ne sme biti v nasprotju s pridobljenimi vodnimi pravicami.

K 65. členu

Člen daje vladi možnost, da lahko v primeru posebnih okoliščin določi ceno oskrbe s pitno vodo in količino dobave pitne vode po tej ceni, na osebo za celo državo ali za posamezne dele države. Za posebne okoliščine štejejo naravne in druge nesreče, ko je motena oskrba s pitno vodo. Vlada lahko ceno oskrbe s pitno vodo določi v višini, ki ne sme presegati najvišje cene oskrbe s pitno

vodo pitne vode, ki je v tej občini veljala v letu pred letom zaprosila za več kot 30 odstotkov.

Stroške dobave pitne vode, ki presegajo prihodke od dobave pitne vode, krije država.

K 66. členu

Izvajalec javne službe lahko prekine ali omeji oskrbo s pitno vodo zaradi nezadostnih količin pitne vode ali izvedbe gradbenih del na javnem vodovodu oziroma priključkih na javni vodovod, pri tem pa so določene obveznosti izvajalca javne službe, ki so odvisne od razlogov in časa trajanja prekinitve oziroma omejitve oskrbe s pitno vodo. Poleg tega lahko izvajalec javne službe uporabniku prekine oskrbo s pitno vodo, če uporabnik s svojim ravnanjem ogroža nemoteno in varno oskrbo s pitno vodo drugih uporabnikov javne službe, razen, če je edini razlog prekinitve nezmožnost plačila stroškov s strani uporabnika. V primeru prekinitve ali omejitve oskrbe s pitno vodo, mora izvajalec javne službe obvesti uporabnike, v primeru prekinitve, ki traja dlje od 24 ur, pa mora uporabnikom javne službe zagotoviti minimalno količino pitne vode.

K 67. členu

Člen določa, da ministrstvo izvaja nadzor nad občinami glede strokovnosti in primernosti izvajanja oskrbe s pitno vodo ter izda obvezna navodila, obvestila in mnenja v zvezi z izvrševanjem nalog. Občina ali izvajalec javne službe sta dolžna predložiti ministrstvu poročila in druge podatke v zvezi z opravljanjem javne službe oskrbe s pitno vodo, na podlagi zakona ali zaradi poročanja Evropski komisiji.

K 68. členu

Določen je obseg izvajanja javne službe, opredeljene so storitve v okviru javne službe ter naloge javne službe (za objekte, ki so priključeni na javno kanalizacijo in za objekte, ki niso priključeni na javno kanalizacijo), pri čemer je navedeno, da se oskrbovalni standardi podrobneje predpišejo v prepisu vlade, izvajanje javne službe pa v občinskih predpisih.

K 69. členu

Določeni so uporabniki javne službe v objektih ali delih objekta ter obveznost lastnikov objektov, da odpadno vodo na območju, opremljenim z javno kanalizacijo, odvajajo v javno kanalizacijo.

K 70. členu

Vsebovane so določbe glede upravljavca javne kanalizacije ter glede oskrbovalnih standardov v aglomeraciji.

K 71. členu

Določene so tri oblike zagotavljanja javne službe (javno podjetje, koncesija, javni gospodarski zavod). Predpisano je tudi minimalno število uporabnikov javne službe in podana je določba, da se izvajanje javne službe ne sme prepustiti podizvajalcu.

K 72. členu

V členu so predpisane evidence, ki jih vodi ministrstvo v zvezi z javno kanalizacijo ter evidence izvajalca javne službe, pri čemer se v predpisu, ki ureja javno službo, podrobneje predpiše podatke za evidenco izvajalcev javne službe.

K 73. členu

Podane so določbe glede programa odvajanja in čiščenja odpadne vode, ki ga pripravi izvajalec javne službe za obdobje štirih koledarskih let in za vsako občino posebej. Program objavita občina in izvajalec javne službe na svojih spletnih straneh.

K 74. členu

Predpisan je način poročanja ter roki za poročanje za občine in izvajalce javne službe.

K 75. členu

Podane so določbe glede posebnih storitev javne službe, in sicer, katere storitve se štejejo kot posebne ter urejanje pravic in obveznosti v zvezi s tem.

K 76. členu

V členu so navedeni načini zbiranja, ki jih v okviru izvajanja gospodarske javne službe zagotavlja izvajalec in vrste odpadkov, za katere mora izvajalec zagotoviti zbiranje v okviru izvajanja javne službe na območju celotne občine. Določa tudi možnost izvzetja določenih vrst komunalnih odpadkov iz javne službe zbiranja s predpisom vlade. Predpisani so tudi postopki oddaje zbranih odpadkov v nadaljnje ravnanje.

V členu je tudi podlaga za predpis vlade, ki podrobneje predpiše oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne in organizacijske ter druge ukrepe in normative za izvajanje javne službe, vodenje evidenc, obveščanje uporabnikov, vsebino programa ravnanja z odpadki in preprečevanja odpadkov in način obveščanja uporabnikov.

K 77. členu

Člen določa oblike zagotavljanja javne službe. Predpisano je tudi minimalno število uporabnikov javne službe ter podana določba glede podizvajalcev.

K 78. členu

Uporabnik storitev javne službe je izvorni povzročitelj komunalnih odpadkov.

K 79. členu

Člen določa obveznost prepuščanja komunalnih odpadkov izvajalcu javne službe za uporabnika iz dejavnosti. Nadalje člen določa izjeme glede oddaje odpadkov iz papirja in kartona, kovinskih in kosovnih odpadkov. V členu je tudi pooblastilo vladi, da s predpisom na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja, določi obvezno oddajo ali prepuščanje odpadkov za določene vrste odpadkov.

K 80. členu

Člen določa obveznost prepuščanja komunalnih odpadkov izvajalcu javne službe za uporabnika. Nadalje člen določa izjeme glede oddaje odpadkov iz papirja in kartona ter kovinskih odpadkov. V členu je tudi pooblastilo vladi, da s predpisom uredi izjeme, ko uporabnik lahko odda odpadke izven javne službe, če se zbirajo v humanitarne ali vzgojno-izobraževalne namene.

K 81. členu

Člen določa obveznost občin glede zagotavljanja infrastrukture za zbiranje komunalnih odpadkov:

zbiralnice ločenih frakcij in zbirnih centrov.

K 82. členu

Člen določa obveznost ministrstva za vodenje evidenc o infrastrukturi, izvajanju javne službe ter uporabnikih.

K 83. členu

Člen določa obveznost občine in izvajalca javne službe o predložitvi poročil v informacijski sistem za spremljanje javnih služb. V členu je tudi pooblastilo vladi, da podrobneje predpiše vsebinske sklope poročil.

K 84. členu

Člen določa možnost izvajalcu javne službe, da lahko na javni infrastrukturi v soglasju z lastnikom izvaja posebne storitve ob upoštevanju v členu navedenih pogojev.

K 85. členu

V členu so navedene naloge, ki jih v okviru izvajanja gospodarske javne službe obdelave zagotavlja izvajalec in pogoji, da to službo lahko izvaja.

Predpisani so tudi postopki oddaje obdelanih odpadkov v nadaljnje ravnanje.

V členu je tudi podlaga za predpis vlade, ki podrobneje predpiše oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne in organizacijske ter druge ukrepe in normative za izvajanje javne službe, vodenje evidenc, obveščanje uporabnikov, vsebino programa ravnanja z odpadki in preprečevanja odpadkov in način obveščanja uporabnikov.

K 86. členu

Člen določa oblike zagotavljanja javne službe. Predpisano je tudi minimalno število uporabnikov javne službe ter podana določba glede podizvajalcev.

K 87. členu

Uporabnik storitev javne službe je izvajalec javne službe zbiranja komunalnih odpadkov.

K 88. členu

Člen določa obveznost ministrstva za vodenje evidenc o infrastrukturi in izvajanju javne službe.

K 89. členu

Člen določa obveznost občine in izvajalca javne službe o predložitvi poročil v informacijski sistem za spremljanje javnih služb. V členu je tudi pooblastilo vladi, da podrobneje predpiše vsebinske sklope poročil.

K 90. členu

Člen določa možnost izvajalcu javne službe, da lahko na javni infrastrukturi v soglasju z lastnikom

izvaja posebne storitve ob upoštevanju v členu navedenih pogojev.

K 91. členu

V členu so navedene naloge, ki jih v okviru izvajanja gospodarskih javnih služb obdelave zagotavlja izvajalec in pogoji, da to službo lahko izvaja.

V členu je tudi podlaga za predpis vlade, ki podrobneje predpiše oskrbovalne standarde, tehnične, vzdrževalne in organizacijske ter druge ukrepe in normative za izvajanje javne službe, vodenje evidenc, obveščanje uporabnikov, vsebino programa ravnanja z odpadki in preprečevanja odpadkov in način obveščanja uporabnikov.

K 92. členu

Člen določa oblike zagotavljanja javne službe. Predpisano je tudi minimalno število uporabnikov javne službe ter podana določba glede podizvajalcev.

K 93. členu

Uporabniki storitev javne službe so izvajalci javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in izvajalci obdelave mešanih komunalnih odpadkov.

K 94. členu

Člen določa obveznost ministrstva za vodenje evidenc o infrastrukturi in izvajanju javne službe.

K 95. členu

Člen določa obveznost občine in izvajalca javne službe o predložitvi poročil v informacijski sistem za spremljanje javnih služb. V členu je tudi pooblastilo vladi, da podrobneje predpiše vsebinske sklope poročil.

K 96. členu

Člen določa možnost izvajalcu javne službe, da lahko na javni infrastrukturi v soglasju z lastnikom izvaja posebne storitve ob upoštevanju v členu navedenih pogojev.

K 97. členu

Člen določa javno službo urejanja in čiščenja javnih površin. Izvajanje javne službe uredi občina z odlokom. Za izvajanje javne službe se namenijo vse javne površine v občini, ki so kot take določene s predpisi, in so v lasti občine ali javni lasti ali je zanje sklenjen dogovor z lastnikom in se na njih javna služba ne opravlja po drugih predpisih (npr. predpisi, ki urejajo ceste, pokopališča, ipd.).

Določeno je, da se javna služba ne glede na določbe Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14, 56/15 in 65/20) izvaja tudi na delu priobalnih zemljišč in na objektih grajenega javnega dobra na vodnem ali priobalnem zemljišču, ki je namenjen splošni rabi. Pri tem mora biti predhodno pridobljeno soglasje pristojnega ministrstva.

Podrobneje se bodo vrste javnih površin, za katere se izvaja javna služba, naloge javne službe, standardi ter tehnični in vzdrževalni normativi za izvajanje javne službe določili s podzakonskim predpisom.

K 98. členu

Člen določa evidenco javnih površin, na katerih se izvaja javna služba. Evidenca javnih površin se izdelava na podlagi dejanskega stanja.

V evidenci se vodijo splošni podatki o javnih površinah (kot so podatki o zemljiški parceli, lastniškem stanju, dostopnosti, stanju javne površine, ipd.), ter podatki o objektih in urbani opremi, zasaditvah, izvedenih storitvah in upravljavcih.

Evidenca služi za pripravo operativnega programa in letnega programa izvajanja javne službe ter oceno sredstev za izvajanje javne službe.

K 99. členu

Člen določa program urejanja in čiščenja javnih površin. Vsebina programa bo podrobneje določena s podzakonskim predpisom.

K 100. členu

Člen določa obvezno izdelavo poročilo o izvajanju javne služne urejanja in čiščenja javnih površin. Podrobneje bo vsebina poročila določena s podzakonskim predpisom.

K 101. členu

Člen določa, da se izvajanje javne službe financira iz proračuna občine in drugih virov. Drugi viri financiranja so vsi viri, ki niso občinski proračun (kot so npr. proračunska sredstva države, sredstva, pridobljena iz različnih skladov, morebitne donacije ipd.).

K 102. členu

Člen določa pogoje, pod katerimi odpadki postanejo predmet državne javne službe ter obveznost oddaje teh odpadkov izvajalcu. Nadalje določa storitve, ki jih obsega državna javna služba.

K 103. členu

Člen določa, da se gospodarska javna služba opravlja kot koncesionirana javna služba.

K 104. členu

Člen določa možnost, da je koncesionar pravna ali fizična oseba ob izpolnjevanju v zakonu predpisanih pogojev.

K 105. členu

Člen določa pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar za izvajanje državne javne službe, ter daje nalogo vladi, da določi postopek izbire koncesionarja, obliko in postopek javnega razpisa, pogoje za sodelovanje v postopku ter merila za izbiro koncesionarja.

K 106. členu

Člen določa uporabnike storitve javne službe in obveznost uporabe javne službe. Določeno je tudi ravnanje uporabnika v primeru okvare ali izrednega dogodka zaradi katerega izvajalec ne more zagotoviti izvajanja storitev.

K 107. členu

Člen določa maksimalno število naprav za izvajanje javne službe in daje vladi pooblastilo, da določi posamezne centre za ravnanje s komunalnimi odpadki, ki morajo oddajati gorljive komunalne odpadke posamezni sežigalnici.

K 108. členu

Člen določa dolžnost kontinuiranega izvajanja službe, doseganja čim višje energetske učinkovitosti naprave, obveščanja ministrstva v primeru zastojev in okvar, obveščanja uporabnikov o rednem ali izrednem vzdrževanju naprave, zagotavljanja površin za potrebe skladiščenja na lokaciji naprave, tehtanja in pregleda istovetnosti odpadkov na vhodu ter ustreznega ravnanja z ostanki sežiga.

K 109. členu

Člen določa, da je naprava, v kateri se izvaja javna služba, infrastruktura državnega pomena.

K 110. členu

Člen določa načine pridobivanja sredstev za izvajanje javne službe.

K 111. členu

Člen določa, da vlada predpiše metodologijo za oblikovanje cene ter našteva elemente cene, ki jih mora upoštevati.

K 112. členu

Člen določa možnost izvajalcu javne službe (koncesionarju), da lahko na javni infrastrukturi v soglasju s koncedentom izvaja posebne storitve ob upoštevanju v členu navedenih pogojev.

K 113. členu

V tem členu je ravnanje z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2 opredeljeno kot državna gospodarska javna služba. Nadalje določa storitve, ki jih obsega ta državna javna služba.

K 114. členu

Člen določa, da se javna služba ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2 izvaja kot koncesionirana javna služba.

K 115. členu

Člen določa status koncesionarja.

K 116. členu

Člen opredeljuje pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar. Zagotoviti mora primeren obseg predelave živalskih stranskih proizvodov, redno in neprekinjeno prevzemanje oziroma predelavo živalskih stranskih proizvodov, vodenje evidenc ter v primeru spremenjenih okoliščin prilagoditev izvajanja javne službe glede količin prevzema teh proizvodov. Člen vsebuje tudi pooblastilo vladi, da v podzakonskem predpisu predpiše obliko in postopek javnega razpisa, pogoje za sodelovanje v postopku javnega razpisa za podelitev koncesije in merila za izbiro koncesionarja.

K 117. členu

V tem členu so opredeljeni uporabniki storitev javne službe.

K 118. členu

Člen določa območje javne službe.

K 119. členu

Člen določa pravila izvajanja javne službe. Javna služba se izvaja za vse uporabnike tako, da je zagotovljeno stalno in pravočasno odstranjevanje živalskih stranskih proizvodov, doseganje okoljskih standardov ter informiranje javnosti.

K 120. členu

Člen opredeljuje pogoje, pod katerimi je koncesionar dolžan prevzeti živalske stranske proizvode.

K 121. členu

Člen opredeljuje položaj infrastrukture – obrata za predelavo živalskih stranskih proizvodov.

K 122. členu

V tem členu so opredeljeni viri financiranja javne službe.

K 123. členu

V tem členu je določen način določitve cene izvajanja javne službe. Ceno določi vlada s sklepom, pri tem upošteva ponudbene elemente iz javnega razpisa. Cena se lahko spremeni po poteku petletnega obdobja, če so bistveno spremenjeni elementi kalkulacije cen.

K 125. členu

Člen ureja evidentiranje gospodarske javne infrastrukture varstva okolja, ki se evidentira v upravljavskem katastru in zbirnem katastru gospodarske infrastrukture. Kataster gospodarske javne infrastrukture vodi in vzdržuje pristojni organ za geodetske zadeve. Upravljavski katastri gospodarske infrastrukture so katastri, ki jih vodijo in vzdržujejo upravljavci posamezne vrste gospodarske infrastrukture. V njih se evidentirajo podrobnejši podatki o gospodarski javni infrastrukturi, ki so pomembni za izvajanje gospodarske javne službe.

Določeni so podatki, ki se morajo evidentirati v katastru gospodarske javne infrastrukture. Vzpostavljen je nov povezovalni identifikator, ki služi povezovanju različnih evidenc (register osnovnih sredstev, upravljavski kataster, ipd.)

Evidentiranje gospodarske javne infrastrukture in podatki, ki se morajo evidentirati v katastru gospodarske javne infrastrukture bodo podrobneje določeni v podzakonskem predpisu.

K 126. členu

Člen ureja vpis gospodarske javne infrastrukture varstva okolja v kataster gospodarske javne infrastrukture, ki se vloži neposredno pri organu za geodetske zadeve.

Za vpis je pristojen organ za geodetske zadeve. Vlogo za vpis novozgrajene gospodarske javne

infrastrukture vloži investitor, vpis za obstoječo gospodarsko javno infrastrukturo ali spremembo na obstoječo gospodarsko javno infrastrukturo pa njen upravljavec. Določen je rok za vložitev vloge za vpis nove oziroma spremembe obstoječe gospodarske javne infrastrukture in dokumentacija, ki jo je treba predložiti vlogi.

Vsebine glede podaje vloge in dokumentacije, ki jo je treba predložiti, bodo podrobneje določene s podzakonskih predpisom.

K 127. členu

Opremljen je dostop do podatkov o gospodarski javni infrastrukturi iz katastra gospodarske infrastrukture.

K 128. členu

Člen določa ustanovitev, sestavo, naloge in delovanje posvetovalnega telesa, ki ima šest članov in ga imenuje minister.

K 129. členu

Člen določa nadzor ministrstva nad opravljanjem strokovnih, pospeševalnih, organizacijskih in razvojnih nalog, ki jih v zvezi z zagotavljanjem javnih služb iz tega zakona opravlja pristojni organ občine in navaja cilje tega nadzora. Podatke, ki jih ministrstvo potrebuje za nadzor, predpiše vlada.

K 130. členu

Člen določa, da inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona izvajajo štiri državne inšpekcije glede na vsebino nadzora in sicer inšpekcija, pristojna za okolje, inšpekcija, pristojna za trg, inšpekcija, pristojna za geodetsko dejavnost in inšpekcija, pristojna za veterinarstvo. Nadzor nad občinskimi predpisi, sprejetimi na podlagi tega zakona, pa opravljajo občinski inšpekcijski organi.

K 131. členu

Člen določa inšpekcijske ukrepe, s katerimi inšpektorji odredijo upoštevanje določb tega zakona v roku, ki ga postavijo.

K 132. členu

Člen določa prekrške izvajalca javne službe oskrbe s pitno vodo v zvezi z izvajanjem storitev javne službe, vodenjem evidenc, objavo programa in poročanjem ministrstvu.

K 133. členu

Člen določa prekrške izvajalca javne službe v zvezi z opravljanjem obveznih storitev javne službe, v zvezi z vodenjem evidence o izvajanju javne službe, objavo programa izvajanja javne službe ter poročanja ministrstvu.

K 134. členu

Člen določa vrste prekrškov pri izvajanju gospodarskih javnih služb zbiranja komunalnih odpadkov in višine kazni, ki jih na podlagi zakona inšpektor izreče izvajalcu, ki je pravna oseba, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost ter

odgovornim osebam pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

K 135. členu

Člen določa vrste prekrškov pri izvajanju gospodarskih javnih služb obdelave mešanih komunalnih odpadkov in višine kazni, ki jih na podlagi zakona inšpektor izreče izvajalcu, ki je pravna oseba, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost ter odgovornim osebam pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

K 136. členu

Člen določa vrste prekrškov pri izvajanju gospodarskih javnih služb odlaganja ostankov komunalnih odpadkov in višine kazni, ki jih na podlagi zakona inšpektor izreče izvajalcu, ki je pravna oseba, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost ter odgovornim osebam pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

K 137. členu

Člen določa prekrške izvajalca javne službe ravnanja s živalskimi stranskimi proizvodi kategorije 1 in 2 in višine kazni za uporabnika storitev javne službe oziroma koncesionarja v primerih, da ravna v nasprotju s pravili izvajanja te državne javne službe oziroma v nasprotju s pogoji prevzema, določenimi s tem zakonom.

K 138. členu

Člen določa prekrške izvajalca javne službe urejanja in čiščenja javnih površin v primerih, če ne pripravi programa ali ne poroča v skladu z zakonom.

K 139. členu

Člen določa vrste prekrškov pri izvajanju gospodarskih javnih služb sežiganja gorljivih komunalnih odpadkov in višine kazni, ki jih na podlagi zakona inšpektor izreče izvajalcu, ki je pravna oseba, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost ter odgovornim osebam pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

K 140. členu

Člen določa prekrške v zvezi z vpisom podatkov o infrastrukturi v kataster gospodarske javne infrastrukture in sicer v primeru, da upravljavec oziroma investitor ne vloži vloge za vpis podatkov v kataster gospodarske javne infrastrukture za infrastrukturo, ki še ni vpisana v zbirni kataster.

K 141. členu

Člen določa, da se sme za prekrške iz tega zakona v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, ob hkratnem upoštevanju posledic izvršitve prekrška na okolju.

K 142. členu

Člen določa, da občine uskladijo svoje predpise, ki urejajo izvajanje javnih služb na podlagi tega zakona, najpozneje v treh letih od uveljavitve tega zakona.

K 143. členu

Člen določa, da veljajo koncesijske pogodbe za izvajanje javne službe oskrbe s pitno vodo, ki so bile veljavno sklenjene na dan uveljavitve 70.a člena Ustave Republike Slovenije, do poteka roka njihove veljavnosti, vendar ne dalj kot do konca leta 2026.

K 144. členu

Člen določa, da vlada izda uredbe, ki so predvidene po tem zakonu, v osemnajstih mesecih od njegove uveljavitve.

K 145. členu

Člen določa, da minister za okolje in minister za prostor, izda(ta) predpisa, ki sta predvidena po tem zakonu v dvanajstih mesecih od njegove uveljavitve.

K 146. členu

Člen določa, katere določbe prenehajo veljati z uveljavitvijo tega zakona, pri čemer pa se posamezne določbe uporabljajo do uveljavitve podzakonskih predpisov.

K 147. členu

Člen določa, katere podzakonski akti prenehajo veljati in kateri ostanejo v veljavi do uveljavitve podzakonskih aktov v skladu s tem zakonom.

K 148. členu

Člen določa, da začne zakon veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.